ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Τρία κομβικά ζητήματα του αντιασφαλιστικού εκτρώματος Κατρούγκαλου
ΣΕΛΙΔΑ 9

Καταστροφικός ο υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών βάσει ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου
ΣΕΛΙΔΑ 8

Ευκλείδης Τσακαλώτος
Εμμεση ομολογία ότι πρέπει να πετσοκοπούν συντάξεις
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ολα είναι συμφωνημένα, μένει μόνο το πώς θα τα περάσουν
ΣΕΛΙΔΑ 16

Ενας χρόνος ψευτιά και απάτη
ΣΕΛΙΔΑ 7

Το δημόσιο σχολείο καταρρέει
ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ αρ. φύλλου 854 - 23 Γενάρη 2016 www.eksegersi.gr

Πανεργατικός-παλλαϊκός ξεσηκωμός ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΚΤΡΩΜΑ

Πλήρης Ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους

Scripta...Verba...

Είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε την Ελλάδα όχι μόνο τεχνικά αλλά και με χρηματοδότηση, από τη στιγμή που θα εφαρμοστούν ισχυρές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και υπάρχει σημαντική ελάφρυνση του χρέους.

Τζέρι Ράις (ΔΝΤ)

Ο Αλεξάντερ Στουμπ, ο Γερούν Ντεϊσελμπλούμ και ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε κατέστησαν σαφές ότι το ΔΝΤ είναι εκ των ων ουκ άνευ. Και δεν εννοούν μόνο με όρους τεχνικής βοήθειας, αλλά ενεργούς συμμετοχής στο οικονομικό πακέτο (...) Η συμμετοχή του ΔΝΤ έχει συμφωνηθεί. Αυτή είναι η δέσμευσή μας.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Τα μεγάλα πνεύματα πάντοτε συναντώνται...

Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα το ΔΝΤ να είναι σε αυτό το πρόγραμμα και κατανοούμε, επίσης, ότι το ΔΝΤ έχει βάλει πιο ψηλά τον πήχη για να συμμετέχει στο πρόγραμμα και όσον αφορά το συνταξιοδοτικό και όσον αφορά το δημοσιονομικό. Από εκεί και πέρα θεωρούμε ότι σε αυτές τις αυξημένες απαιτήσεις που μπορεί να έχουν, είμαστε ανοιχτοί σε κάθε συζήτηση ώστε να βρεθεί λύση.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Συμφωνημένα τα έχουν όλα και πάνε να τα φορτώσουν στον «κακό δράκο», το ΔΝΤ.

Ας συμφωνήσουμε πρώτα πώς θα λύσουμε τα προβλήματα της χώρας και ύστερα ας πάμε σε συνεργασίες. Μη βάζουμε το άλογο πριν από το κάρο.

Σταύρος Θεοδωράκης

Κούλης από τα δεξιά, Τσίπρας από τ' αριστερά, Φώφη από το κέντρο, τρικυμία στο Ποτάμι.

Μεταξύ μας, τα ίδια λένε όλοι [στην κεντροαριστερά] διότι όσα λέγονται κινούνται στη σφαίρα του απόλυτου αυτονόητου. «Παιδιά, να φτιάξουμε κάτι μεγαλύτερο και μαζί διότι αν μας βρουν μικρούς και μόνους θα μας φάνε οι λύκοι!».

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Το καταλάβατε εκεί στο Ποτάμι ή να κάνει και κακά του ο Πρετεντεράκος;

Δεν θέλω να πιστεύω ότι όλα αυτά αποδεικνύουν ότι μέσα σ' ένα χρόνο άπαντες γλυκάθηκαν από τη γοητεία της αστικής δημοκρατίας και καρφώνουν τις καρέκλες τους γερά πάνω στις σκοπιμότητες και τις συγκυρίες (χωρίς αρχές, αλλά με βέβαιο τέλος). Γιατί αν το πιστέψω, τότε πράγματι πρέπει να ψάξουμε να βρούμε μιαν άλλη Αριστερά που κάπου εκεί έξω υπάρχει και μας περιμένει.

Γιάννης Πανούσης

Αμα δούμε και τον Πανούση στη ΛΑΕ, θα τα έχουμε δει όλα;

ΡΙΠΕΣ

◆ «Ευήκοα ώτα» βρήκε ο Ευκλειδάκος στην ευρωπαϊκή περιοδεία του με κατάληξη το Βερολίνο ◆ Το δήλωσε ο ίδιος, δεν του το χρεώνουμε εμείς ◆ Οπότε ο καθένας μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει «ευήκοα ώτα» από τον Σόιμπλε και τους άλλους γύπες του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού ◆ Οχι τίποτ' άλλο, αλλά το περασμένο καλοκαίρι μας έλεγαν ότι υπέστησαν πραξικόπημα και υπέγραψαν το Μνημόνιο-3 με το πιστόλι στον κρόταφο ◆ Εξι μήνες μετά, οι... πραξικοπηματίες έγιναν άνθρωποι με ευήκοα ώτα! ◆ Αλλά αφού βρήκε ευήκοα ώτα, γιατί έκανε έκκληση στο ΔΝΤ για επιείκεια; ◆ Αμα ήταν υπουργός ο Μπαρουφάκης δε θα παρακαλούσε γονατιστός την αφέντρα Ντέλια για επιείκεια, όπως ο Ευκλειδάκος ◆ Θα αντέστρεφε τους ρόλους, βάζοντάς την να τον παρακαλάει αυτή γονατιστή ◆ Είναι ζήτημα σεξ απίλ ◆ Ατσα η Φώφη ◆ Και διαγράφει και υποβάλλει μεγαλεπήβολα πολιτικά σχέδια από τη φυλλάδα του Ψυχάρη ◆ Ο Πατούλης αρχικά οργίστηκε –και δικαίως- με το χυδαίο «σκετς» των χυδαίων «Ράδιο Αρβύλα» ◆ Οταν ηρέμησε, το ξανασκέφτηκε και κατέληξε στο ότι ακόμα και η χυδαία δημοσιότητα είναι δημοσιότητα ◆ Κι εκεί που απειλούσε με μηνύσεις, κατέληξε να διαμαρτύρεται γιατί τον παρουσίασαν... ξενέρωτο ◆ Η Φώφη δε φοβάται κανέναν και προτίθεται να διεκδικήσει από μηδενική βάση την ηγεσία του νέου «κεντροαριστερού» κόμματος που οραματίζονται οι σύμβουλοί της ◆ Τι γίνεται, όμως, άμα κατέβει η Καϊλή; ◆ «ώντας παππάς στην Αμαλιάδα» ◆ Το έγραψε ο γραμματέας της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ (ναι, υπάρχει και τέτοιο πράμα) ◆ Καλά, δεν βρέθηκε ένας να χτενίσει στοιχειωδώς ορθογραφικά το κείμενο πριν δοθεί στη δημοσιότητα; ◆ Βρίθει παρόμοιων μαργαριταριών ◆ Ποιος μπορεί να κατηγορήσει το μπατσοσωματείο που έκανε το χορό του στου Πλούταρχου; ◆ Εκεί δε διασκέδασαν πριβέ Παππάς και Καμμένος τη βραδιά της εκλογικής νίκης; ◆ Και βέβαια, Κουρουμπλής, Τόσκας και Πανούσης (ως τέως) δε θα μπορούσαν να λείψουν από την... πολιτιστική εκδήλωση ◆ «Εμείς είμαστε ένα delicatessen» δήλωσε ο τεράστιος πρόεδρος Σταύρος ◆ Ελα όμως που ο λαουτζίκος ψωνίζει από τα μεγάλα σούπερ μάρκετ που έχουν χαμηλότερες τιμές ◆ Από Κηφισιά και πάνω ψάχνει εκλογική πελατεία το Ποτάμι ◆ Τα delicatessen, πάντως, έχουν προσεκτικά επιλεγμένα προϊόντα ◆ Ενώ το απόκομμα του Σταυράκη θυμίζει το «ανεμομαζώματα-διαβολοσκορπίσματα» ◆ Αλλος κοιτάζει προς ΝΔ, άλλη κοιτάζει προς ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι είναι έτοιμοι να μπουν στο colpo grosso της Φώφης ◆ Δεν ήθελε, λέει, φωτογραφίες η βουλευτίνα του Podemos ◆ Γι' αυτό δεν άφησε το μωρό στο βρεφονηπιακό σταθμό της ισπανικής Βουλής, αλλά το πήρε αγκαλιά και μπήκε στην αίθουσα ◆ Για ν' αστράψουν τα φλας όλων των φωτορεπόρτερ ◆ Οπως είδατε, ο Κούλης περιθωριοποίησε όσο μπορούσε τους ακροδεξιούς, για να μη δίνουν αυτοί τον τόνο του δημόσιου λόγου της ΝΔ ◆ Ειδικά τον Μπουμπούκο, εκτός από το συμβολικό πόστο του β' αντιπροέδρου, τον έριξε και στο λάκκο των λεόντων ◆ Φαντάζεστε να πάει να... συντονίσει τις παλιές καραβάνες της ΝΔ στη Βουλή; ◆ Το πρόγραμμα το ανέθεσε στο νεοφιλελεύθερο και εξ απαλών ονύχων μητσοτακικό Χατζηδάκη ◆ Ο Σαχινίδης παριστάνει τον αφελή ◆ Αναρωτιέται γιατί το Σεπτέμβρη η Φώφη έθεσε ως όρο τη διάλυση του ΚΙΔΗΣΟ ενώ τώρα τους θέλει όλους στο νέο κόμμα ◆ Το Σεπτέμβρη είχε εκλογές, μάστορα, κι ο καθένας σας μετρήθηκε ◆

επί του πιεστηρίου

Με face control θα μπαίνουν πλέον οι παρατηρητές στην αίθουσα όπου θα συνεδριάζει ο «εθνικός διάλογος για την παιδεία». Αλλαξαν και το χώρο, μεταφέροντάς τον στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, όπου ελπίζουν ότι η φύλαξη θα είναι αποτελεσματική. Εμείς θα λέγαμε στον Φίλη ν' αρχίσει από τώρα να ψάχνει τρύπα για να κρυφτεί. Γιατί η οργή του ελληνικού λαού δε θ' αργήσει να ξεσπάσει.

Ο Καμμένος έχει κάθε λόγο να τα βάζει με τις εταιρίες δημοσκοπήσεων που πριν καλά-καλά προλάβει ο Κούλης να εκλεγεί πρόεδρος δείχνουν τη ΝΔ να έχει πάρει κεφάλι. Διότι, πέραν του Βατερλό που έχουν πάθει οι γκαλοπατζήδες σε όλες τις τελευταίες εκλογές, φροντίζουν οι ίδιοι να εκτεθούν. Ο «πολύς» Θεοδωρικάκος της GPO, για παράδειγμα, το βράδυ του δεύτερου γύρου των γαλάζιων προεδρικών εκλογών ήταν στο στρατηγείο του Κούλη και όλη η Ελλάδα τον είδε «λάιβ» να φιλιέται σταυρωτά με τον Μητσοτάκη. Ε, δεν το λες και αντικειμενικότητα αυτό. Και δικαιώνεις τον Καμμένο όταν σου την πέφτει χαρακτηρίζοντάς σε «φιλιππινέζα» και «λαμόγιο».

«Αποκλειστικό: ο έλληνας υπουργός Οικονομικών αποδέχεται το ρόλο του ΔΝΤ στο Πρόγραμμα Διάσωσης». Ετσι διαφήμισε η γερμανική «Χάντελσμπλατ» τη συνέντευξη Τσακαλώτου στην αγγλική ηλεκτρονική της έκδοση, ξεφτιλίζοντας και τον Τσακαλώτο και τον Τσίπρα.

Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, ο Στουρνάρας πληροφορήθηκε (πώς άραγε;) ότι σχεδιαζόταν εισβολή στο Νομισματοκοπείο και οργάνωσε «άμυνα», απευθυνόμενος στον (αναρμόδιο) πρόεδρο της Δημοκρατίας και σε μερικούς άλλους, αλλά όχι στον (αρμόδιο) πρωθυπουργό. Για μια ακόμη φορά απέδειξε ότι είναι πολιτικά ασόβαρος. Είναι δυνατόν να έχεις θεσμικό ρόλο στο αστικό σύστημα εξουσίας και να βγαίνεις να λες τέτοια πράγματα; Ακόμα κι αν κάτι είχε «παίξει» τότε.

Υποψήφιος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Αρκαδία πιάστηκε «με τη γίδα στην πλάτη». Ητοι με προσημειωμένα χαρτονομίσματα που αφορούσαν μίζα που ζητούσε από καπιταλιστή. Οι τοπικοί συριζαίοι έσπευσαν να πουν ότι δεν ήταν δικός τους αλλά των Οικολόγων Πράσινων, με τους οποίους συνεργάζονται. Αλλάζει τίποτα;

Ολα τα κόμματα της αντιπολίτευσης αντέδρασαν στην κατάθεση της τροπολογίας Παππά που αυξάνει από εφτά σε εννιά τα μέλη του ΕΣΡ. Ολα πλην Λεβέντη, που τάχθηκε υπέρ! Οπως βλέπετε, η «δουλίτσα» που κάνει ο κυρ-Αλέκος, πίνοντας καθημερινά καφέ με τον Λεβέντη στη Βουλή αποδίδει. Σήμερα συνεργασία στο ΕΣΡ, αύριο συνεργασία στις ψηφοφορίες στη Βουλή. Δεν παίρνεις θέση στο ΕΣΡ τζάμπα.

GLOBAL EDITION
Handelsblatt
GERMANY'S LEADING BUSINESS AND FINANCE DAILY, FOUNDED IN 1946
NO. 346
14 Jan. 2016
12 am EST

You have 30 days left on your trial period SUBSCRIBE

Companies & Markets Politics Finance Opinion Lifestyles

DAX 9,794.20 −1.67% | MDAX 19,298.48 −1.49% | E-STOXX 50® 3,024.00 −1.68% | DOW JONES 16,379.05 +1.41% | GOLD 1,077.41 −1.70% | EUR/USD 1.0869 −0.12%

Exclusive: Greek Finance Minister Accepts IMF Role in Bailout Program

Greek Finance Minister Euclid Tsakalotos said Athens has accepted that the International Monetary Fund will remain a part of its bailout program for the foreseeable future.

"The involvement of the IMF is agreed. This is our commitment," Mr. Tsakalotos said in an exclusive interview with Handelsblatt.

Mr. Tsakalotos, speaking on the sidelines of meetings in Berlin, said German Finance Minister Wolfgang Schäuble, Finnish Finance Minister Alexander Stubb and Eurogroup head Jeroen Dijsselbloem have all made clear that the IMF's role in Europe's bailout of Greece is non-negotiable.

Mr. Tsakalotos said he recognized that "they don't mean just in terms of technical assistance but active involvement in the financial package."

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Βρισκόμαστε ένα βήμα πριν από την πρώτη αξιολόγηση και το βήμα αυτό ολοκληρώνεται με την υλοποίηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Μια μεταρρύθμιση που δεν τόλμησαν να αγγίξουν οι κυβερνήσεις τα τελευταία 20 χρόνια, ενώ έβλεπαν ότι το Ασφαλιστικό οδηγείται σε αδιέξοδο, με την αφαίμαξη των ταμείων, την έκρηξη της μαύρης εργασίας. Για αυτό προχωρούμε με κοινωνική ευθύνη, με έμφαση στην κοινωνική δικαιοσύνη και ετοιμότητα να συγκρουστούμε.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/1/1891: Γέννηση Αντόνιο Γκράμσι 23/1/1932: Σύλληψη δημάρχου Μεσολογγίου Ευαγγελάτου για εμπρησμό δημαρχείου και κατάχρηση 800.000 δραχμών 23/1/1969: Δίκες «Ρήγα Φεραίου» και ΠΑΜ, έντεκα καταδίκες 23/1/1989: Εκτέλεση εισαγγελέα Α. Βερνάρδου (1η Μάη) 24/1/1977: Επιστολή-βόμβα (ΕΣΟΠ) στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/1994: Εκτέλεση πρώην διοικητή Εθνικής Τράπεζας Μιχάλη Βρανόπουλου (17Ν) 24/1/1995: Βόμβα στην ΑΣΟΕΕ (τελευταία ενέργεια ΕΛΑ) 25/1: Ρωσία: Ημέρα φοιτητών **25/1/1945: Συλλαλητήριο 100.000 Θεσσαλονικέων κατά αγγλικής επέμβασης, τρομοκρατίας και δολοφονιών στην Αθήνα. Ζητούν αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση και τιμωρία εθνοπροδοτών** 25/1/1949: Ιδρυση Comecon 25/1/1985: Θάνατος Ηλία Ηλιού 25/1/1991: Χτύπημα δύο τραπεζών και γραφείου γάλλου στρατιωτικού ακολούθου (17Ν) 26/1: Ημέρα τελωνείων, Αυστραλία, Ινδία: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα απελευθέρωσης (1986) **26/1/1936: Το ΚΚΕ για πρώτη φορά στη βουλή με το σχήμα του «Παλλαϊκού Μετώπου»** 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο γαλλικής πρεσβείας (Αθήνα) 26/1/1975: Νεοναζί («Νέα Τάξη») επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαιρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Βόμβες στα γραφεία ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων και Ζωγράφου (Οκτώβρης '80) **26/1/1990: Αθώωση Αθανάσιου Μελίστα για τη δολοφονία Καλτεζά (εφετείο)** 27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, ημέρα κατά λέπρας, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973), Δανία: Ημέρα Αουσβιτς 27/1/1991: Ρουκέτα κατά εταιρίας BP (17Ν) 28/1: Ημέρα προστασίας προσωπικών δεδομένων, Ημέρα εργένη, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε ΥΠΕΞ και πλατεία Κολωνακίου 28/1/1982: Απελευθέρωση απαχθέντα αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντόζιερ (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 28/1/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων American Express (17Ν) 29/1: Γιβραλτάρ: Ημέρα συντάγματος 29/1/1970: Δίκη «Λαϊκής Πάλης» (Θεσσαλονίκη), εννιά καταδίκες 29/1/1973: Δίκη ηγεσίας ΚΚΕ εσ. (έξι καταδίκες) 29/1/1976: Βόμβες σε κατάστημα «Πίτσος» (ΕΛΑ) 29/1/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων BP (17Ν).

Αν όχι οικουμενική, εκλογές!

Δεν αισθανόταν καθόλου άνετα ο Τσακαλώτος την περασμένη Δευτέρα. Είχε περιοδεύσει σε έξι ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και σ' ένα Eurogroup, είχε δώσει όρκους πίστης για τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα», είχε δεσμευτεί ότι θα βρεθεί συναινετική λύση σε όλα τα ανοιχτά ζητήματα, και ξαφνικά έπρεπε να δώσει μια συνέντευξη Τύπου μόνο και μόνο για να εγκαλέσει το ΔΝΤ για σκληρότητα και να το καλέσει να πάρει θέση για διάφορες διαρροές που κυκλοφορούσαν στον ελληνικό Τύπο. Επρεπε, δηλαδή, να βγει αυτός μπροστά για να ρίξει στο ΔΝΤ την ευθύνη για τον επερχόμενο αντιασφαλιστικό Αρμαγεδδώνα. Να φτύσει -καθαρά για πρόσκαιρους προπαγανδιστικούς λόγους- εκεί που μόλις είχε γλείψει.

Κι επειδή η εντολή για τη συνέντευξη Τύπου δόθηκε από το Μαξίμου και ο Τσακαλώτος έδειξε ότι δεν αισθανόταν άνετα καθώς θα υποχρεωνόταν να το παίξει Μπαρουφάκης, του φύτεψαν και την καραμπουζουκλού Γεροβασίλη, για να παρακολουθεί αν θα τα πει καλά και αν χρειαστεί να παρέμβει! Είναι η πρώτη φορά που σε συνέντευξη Τύπου του υπουργού Οικονομικών παρίσταται και η κυβερνητική εκπρόσωπος, σε ρόλο βουβού παρατηρητή.

Αυτό το καραγκιοζιλίκι απετέλεσε την έναρξη της τελευταίας πράξης του έργου «σκληρή διαπραγμάτευση για το Ασφαλιστικό». Ο Τσακαλώτος κλήθηκε να «δείξει» το ΔΝΤ σαν τον κακό δράκο του παραμυθιού, έτσι που το (ήδη έτοιμο) αντιασφαλιστικό έκτρωμα να πάει στη Βουλή

ως προϊόν άσκησης εκβιασμού από τους «θεσμούς» και ειδικά από το ΔΝΤ. Γι' αυτό και είχαμε το επίσης πρωτοφανές φαινόμενο να καλεί επίσημα ο υπουργός Οικονομικών το ΔΝΤ να τοποθετηθεί στο αν οι διάφορες διαρροές είναι δικές του! Σα να μην ξέρει ότι οι διαρροές λέγονται έτσι επειδή αυτός που τις κάνει δε θέλει να πάρει επίσημα θέση. Γι' αυτό ο Τσακαλώτος κατάντησε να πει τη γελοιότητα «εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε διαπραγμάτευση μέσω διαρροών», όταν είναι γνωστό ότι καθημερινά φεύγει τουλάχιστον ένα non paper από το Μαξίμου, ενώ ο ίδιος έκανε με non papers ενημέρωση για τις συναντήσεις που είχε με τους ομολόγους του κατά την πρόσφατη περιοδεία του. Και τα non papers είναι η κλασικότερη μέθοδος διαρροής. Για να μη μιλήσουμε για τις καθημερινές προπαγανδιστικές διαρροές του Κατρούγκαλου προς τα παπαγαλάκια που κάνουν εργατικό ρεπορτάζ.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι ο ΣΥΡΙΖΑ ζορίζεται πολύ με το Ασφαλιστικό. Γι' αυτό και ψάχνει εναγωνίως και συνένοχους στο θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» (μέχρι και σύσκεψη στο προεδρικό μέγαρο γι' αυτό το ζήτημα έκανε ο Τσίπρας) και ψήφους από τον Λεβέντη ή από διαρροές βουλευτών άλλων κομμάτων (κυρίως από το Ποτάμι), όχι μόνο για να καλύψει τυχόν διαρροές από την κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή, αλλά και για να δημιουργήσει κλίμα ευρύτερης συστράτευσης, που θα βοηθήσει στο μάντρωμα της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Η ηγετική κλίκα του ΣΥΡΙΖΑ ξέρει πολύ καλά τι θα περιλαμβάνει το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο (από το καλοκαίρι είναι συμφωνημένα τα πράγματα με την τρόικα), όπως επίσης ξέρει καλά πως οι εκκλήσεις του Τσακαλώτου στο ΔΝΤ για «επιείκεια» (άλλη ξεφτίλα αυτή) θα πέσουν στο κενό. Φοβάται λοιπόν ότι κάποιοι συριζαίοι βουλευτές δε θ' αντέξουν τη λαϊκή κατακραυγή που θα φουντώσει μόλις δημοσιοποιηθεί το νομοσχέδιο και λάβει τέλος η προπαγάνδα της «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Και τότε τι γίνεται; Οικουμενική κυβέρνηση ή εκλογές. Ακόμα και αν οριακά περάσει το Ασφαλιστικό, με απώλειες από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, το πρόβλημα θα παραμείνει. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου θ' αρχίσει να σέρνεται, όπως σέρνονταν όλες οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις όταν περνούσαν μια δύσκολη καμπή. Δείτε την εικόνα που υπάρχει αυτή τη στιγμή. Ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές του περασμένου Σεπτέμβρη και ερμήνευσε το εκλογικό αποτέλεσμα σαν επιβεβαίωση της υπογραφής του Μνημόνιου, κάνοντας πως δε βλέπει την ηχηρή αποδοκιμασία της αποχής. Μόλις τέσσερις μήνες από τότε βρίσκεται αντιμέτωπος με τις πρώτες λαϊκές κινητοποιήσεις. Οι αγρότες στήνουν μπλόκα, οι μισθωτοί κάθονται σε αναμμένα κάρβουνα περιμένοντας να δουν τι ακριβώς θα φέρει το νέο Ασφαλιστικό, οι συνταξιούχοι βγήκαν στο δρόμο, οι ελευθεροεπαγγελματίες και εμποροβιοτέχνες επίσης.

Το μόνο κοινωνικό στρώμα που στέκεται στο πλευρό της κυβέρνησης είναι οι μεγαλοκαπιταλιστές του ΣΕΒ! Οσο και να κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν, ξέρουν πως αυτό κάθε άλλο στα υπέρ μιας κυβέρνησης που αυτοχαρακτηρίζεται αριστερή εγγράφεται. Επομένως, η αντίστροφη μέτρηση για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει ήδη αρχίσει. Κι αυτό συνιστά μείζον πρόβλημα όχι μόνο για την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και για το σύστημα και τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Πρέπει να ετοιμάσουν γρήγορα εναλλακτική λύση. Θα προτιμούσαν μια οικουμενική κυβέρνηση, που θα συνεχίσει οργανωμένα αυτό που οι μνημονιακές δυνάμεις έκαναν το περασμένο καλοκαίρι. Ο πολιτικός κύκλος στην Ελλάδα, όμως, προς το παρόν κινείται στην κατεύθυνση των εκλογών.

Στάνη με λαγούς...

Αυτό δεν είναι κόμμα, αλλά στάνη με λαγούς. Ούτε ο πιο ακραιφνής οπαδός της ΝΔ δε θα μιλούσε για τον Κούλη με τη θέρμη που μίλησε ο ποταμίσιος βουλευτής Ιάσων Φωτήλας. Κι όμως, ο... επικεφαλής Σταύρος απεφάνθη με φλεγματικό ύφος ότι αυτή είναι άλλη μια ενδιαφέρουσα πρόταση για το συνέδριο του Ποταμιού! Αυτόν τον φτύνουν και λέει ότι ψιχαλίζει.

Η πολύπειρη Ντόρα, που θέλοντας και μη στοιχίζεται τώρα πίσω από τον Κούλη, έσπευσε αμέσως να δηλώσει ότι η ΝΔ δεν επιδιώκει να πάρει βουλευτές από άλλα κόμματα. Το τελευταίο που θα ήθελαν αυτή τη στιγμή οι Μητσοτάκηδες είναι να κολλήσει στον Κούλη η ρετσινιά της «αποστασίας» που για μια ολόκληρη ζωή συνοδεύει τον μπαμπά. Μπορεί, όμως, ο κάθε Φωτήλας να ανεξαρτητοποιηθεί, να μείνει υπ' αυτή την ιδιότητα για ένα διάστημα στη Βουλή και μετά να προσχωρήσει στη ΝΔ. Πριν απ' αυτόν θα μπορούσαν να προσχωρήσουν ποταμίσια στελέχη που δεν είναι βουλευτές, όπως η Λυμπεράκη, που με τον Κούλη είναι και πρωτοξάδερφα, καθώς και άλλα στελέχη της αλήστου μνήμης νεοφιλελεύθερης «Δράσης» που κατοικοεδρεύουν στο Ποτάμι.

Αλλοι του Ποταμιού, όπως η ομάδα του Λυκούδη, κοιτάζουν προς τη μεριά του ΠΑΣΟΚ και των συντρόφων τους στην τέως ΔΗΜΑΡ, που έχουν ξεφορτωθεί τον κυρ-Φώτη και βολεύτηκαν με μια έδρα στην πράσινη κοινοβουλευτική ομάδα. Δε θέλουν, όμως, να πάνε στο συνέδριο της Φώφης άνευ όρων. Θέλουν να σύρουν κεντρικά το Ποτάμι (ό,τι θα έχει απομείνει απ' αυτό) στο συνέδριο για την ίδρυση ομοσπονδίας της σοσιαλδημοκρατίας.

Εντονες φήμες φέρνουν τη βουλευτίνα Μάρκου (και κάποια εξωκοινοβουλευτικά στελέχη) να ετοιμάζονται για προσχώρηση στον ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε, όπως αντιλαμβάνεστε, ο Θεοδωράκης έχει μείνει με τον Αμυρά και τον άλλο, τον τέως πολίστα, γιατί ο Θεοχάρης έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και μεγάλες φιλοδοξίες, που φτάνουν μέχρι το σημείο να δοκιμάσει να κατέβει απέναντι στη Φώφη στις εκλογές για τον επικεφαλής του ομοσπονδιακού σχήματος.

Ολοι περιμένουν το συνέδριο του Ποταμιού για να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα. Ο Θεοδωράκης ήδη έχει καταλάβει ότι δεν είναι τίποτα, ενώ καμιά σημασία δεν του δίνουν πλέον ούτε αυτοί που του έφτιαξαν το κόμμα και τον έκαναν εν μιά νυκτί αρχηγό κοινοβουλευτικής ομάδας. Εχει μπροστά του αρκετές επιλογές, στις οποίες όμως δεν περιλαμβάνεται η αυτόνομη πορεία του Ποταμιού. Πρέπει να επιλέξει στρατόπεδο. 'Η με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με τη ΝΔ ή με το ΠΑΣΟΚ. Οποια επιλογή κι αν κάνει, σίγουρα θα δει κάποιους να φεύγουν προς άλλες κατευθύνσεις. Μπορεί όμως να διασωθεί ο ίδιος και η παρέα του.

ΥΓ. Μη νομίσετε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν «παίζει» με το Ποτάμι. Εχει ρίξει τις γέφυρές του και το παρασκήνιο οργιάζει. Αν ο Θεοδωράκης πάει σε συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ με δυο-τρεις βουλευτές, τότε ο Τσίπρας μπορεί για ένα διάστημα να σώσει την παρτίδα και να παραμείνει στην εξουσία. Ο Καμμένος δεν είναι σε θέση να φέρει αντίρρηση (το έχει δηλώσει κιόλας), ενώ και ο Θεοδωράκης είναι μαθημένος στις γαργάρες και τις κωλοτούμπες. Αυτά είναι συνήθη πράγματα στην αστική πολιτική.

'Η μαζευόμαστε ή χανόμαστε

Κίνηση τακτικής που θυμίζει Λαλιώτη είναι η πρόταση της Γεννηματά για την πραγματοποίηση το Μάρτη «Πολιτικής, Διακηρυκτικής, Προγραμματικής Συνδιάσκεψης» όλων των πολιτικών κομμάτων, κοινοβουλευτικών και εξωκοινοβουλευτικών, των κινήσεων, των ομίλων και των αυτόνομων στελεχών «που εκφράζονται από τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας και προέρχονται από την κοίτη της Δημοκρατικής Παράταξης και της Κεντροαριστεράς», ώστε «να συνδιαμορφώσουν έναν ενιαίο πολιτικό οργανισμό με τη μορφή μιας συμπαράταξης, που δεν θα καταργεί την αυτοτέλεια των συμμετεχόντων». Η συμμετοχή στη συνδιάσκεψη θα γίνει «στην βάση της αναλογικής εκπροσώπησης με σεβασμό της πρόσφατης εθνικής εκλογικής ετυμηγορίας και εξασφάλιση της εκπροσώπησης όλων των ζωντανών δημιουργικών και παραγωγικών εκφράσεων της κοινωνίας». Η συνδιάσκεψη θα αποφασίσει «την διακήρυξη του φορέα , το όνομα και τα σύμβολα και θα διατυπώσει το προγραμματικό πλαίσιο της Ελληνικής Σοσιαλδημοκρατίας», ενώ τον ερχόμενο Μάη «θα ακολουθήσει η άμεση εκλογή από τη βάση του επικεφαλής της συμπαράταξης με δύο προϋποθέσεις. Ανοικτό μητρώο έως την ημέρα της εκλογής και κανείς αποκλεισμός».

Με την κίνηση αυτή η σημερινή ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ προσπαθεί ν' αλλάξει την ατζέντα και να ξεφύγει από την τανάλια Τσίπρα-Κούλη, που προσπαθούν να χτίσουν το νέο δικομματισμό. Αντί να γίνεται συζήτηση για το αν πρέπει να συνεργαστούν ή με τη ΝΔ ή με τον ΣΥΡΙΖΑ, η ομάδα Γεννηματά προτείνει «φυγή προς τα μπρος» και συνένωση όλων των σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων, ώστε να οικοδομηθεί ένας πόλος που θα μπορέσει να εκτοπίσει τον ΣΥΡΙΖΑ και στη θέση του νέου δικομματισμού να ξαναβάλει τον παλιό.

Δεν είναι τυχαίο ότι η πρόταση της Φώφης σημειώνει με έμφαση και επαναλαμβάνει ότι «η χώρα έχει ανάγκη από μια ισχυρή παράταξη με αυτόνομο ρόλο και αυτοδύναμη στρατηγική, διακριτά πολιτικά οριοθετημένη από τον δήθεν αριστερό λαϊκισμό και τις παρωχημένες ιδεοληψίες του αλλά και τις συντηρητικές, νεοφιλελεύθερες και εξίσου αναποτελεσματικές πολιτικές που εκπροσωπεί η Δεξιά». Ούτε είναι τυχαίο ότι της πρότασης προηγήθηκε η διαγραφή Γρηγοράκου, για να σταλεί το μήνυμα ότι η περί την Φώφη ηγετική ομάδα είναι αποφασισμένη να πατάξει κάθε συμπεριφορά που ξεστρατίζει από τη γραμμή της.

Τέλος, δεν είναι τυχαίο ότι η πρόταση δεν παρουσιάστηκε σε κάποια συνέντευξη Τύπου, αλλά φιλοξενήθηκε στη σαββατιάτικη έκδοση των «Νέων», δείγμα του ότι οι βαρόνοι των μίντια «βλέπουν» την επανένωση των πασόκων και θα βοηθήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτό και ο Πρετεντέρης έσπευσε να γράψει ότι είναι «ωραίο το σχέδιο της Φώφης» κι ότι τα ίδια λένε περίπου ο Θεοδωράκης, ο Θεοχάρης, η Διαμαντοπούλου, ακόμα και ο Γρηγοράκος. Κι ότι «αν θέλουν να επιζήσουν δεν έχουν παρά να ακούσουν την παλιά κινεζική παροιμία που συνήθιζε να επικαλείται ο Τσου Εν Λάι: είναι καταδικασμένοι να κοιμηθούν στο ίδιο κρεβάτι κι ας κάνουν διαφορετικά όνειρα!...». Γιατί αλλιώς, «από ένα "εκσυγχρονιστικό Ποτάμι" κι ένα "αναπαλαιωμένο ΠΑΣΟΚ", οι εκσυγχρονιστές θα προτιμήσουν κατευθείαν τον Κυριάκο και οι παλαιοπασόκοι τον Τσίπρα. Θα πάνε στο σουπερμάρκετ, όχι στο ντελικατέσεν»!

Ο Πρετεντέρης δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει σε όλους τους αρχηγίσκους του Κέντρου πως «όλο και περισσότερο φαίνεται πως από τη σημερινή Βουλή δεν μπορεί να προκύψει άλλη κυβέρνηση. Ως εκ τούτου το 2016 θα είναι έτος εκλογών». Κι αν δεν ενωθούν, δεν πρόκειται να σωθούν, διότι κυνηγώντας το κάθε σχήμα το 3% που θα το βάλει στη Βουλή, θα βοηθήσουν όλοι μαζί τον Τσίπρα και τον Κούλη να χτίσουν το νέο δικομματισμό.

Η πρόταση στριμώχνει άγρια το Ποτάμι, που έχει πάθει ταράκουλο, καθώς άλλος τραβάει προς ΝΔ, άλλος για ΣΥΡΙΖΑ και άλλος προς ΠΑΣΟΚ. Η πρόταση προσφέρει, επίσης, αξιοπρεπή διέξοδο για όλα τα μπάζα του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ. Ο Λυκούδης, που «έπιασε το υπονοούμενο», έσπευσε να μιλήσει για «ενδιαφέρουσα πρόταση της κ. Γεννηματά», κρατώντας και τις αναγκαίες αποστάσεις, μέχρι να ξεκαθαρίσει το τοπίο. Στόχος του είναι να τραβήξει και τον Θεοδωράκη σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο Γιωργάκης ακόμα δεν μίλησε, όπως και οι διάφορες πρώην πριμαντόνες του ΠΑΣΟΚ (Φλωρίδης, Ραγκούσης, Διαμαντοπούλου και σία), όμως η «πρόταση της Φώφης» περιλαμβάνει ένα καινούργιο στοιχείο σε σχέση με τις παλαιότερες προτάσεις του ΠΑΣΟΚ: μιλάει για ομοσπονδιακό σχήμα (ο καθένας μπορεί να κρατήσει το μαγαζί του), ενώ αναθέτει την εκλογή του επικεφαλής σε απευθείας εκλογή, οπότε όλοι έχουν τα ίδια δικαιώματα εκλογής με την Φώφη.

Αυτό το τελευταίο τους αφοπλίζει όλους, διότι φαντάζει άκρως δημοκρατικό. Οποιος είναι μάγκας ας δοκιμαστεί στην άμεση εκλογή. Από τις παλιές καραβάνες κανένας δε θα δοκίμαζε να φάει τη σκόνη της Φώφης (Γιωργάκης, Μπένι κ.ά.). Μένουν οι καινούργιοι, που όμως δε διαθέτουν το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και είναι πιθανό το εγχείρημα να μην έχει καμιά τύχη.

Αφγανιστάν

Το Βατερλό της αμερικάνικης στρατηγικής

Δεν βρίσκουν ανταπόκριση μέχρι στιγμής οι εκκλήσεις της αφγανικής κυβέρνησης προς τους Ταλιμπάν να πάρουν μέρος στις διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό του πολέμου στο Αφγανιστάν, τις οποίες επιχειρούν να αναζωογονήσουν οι εμπλεκόμενες πλευρές εσπευσμένα με αλλεπάλληλες συναντήσεις το τελευταίο διάστημα.

Η τελευταία φάση της προσπάθειας αυτής ξεκίνησε με τη συνάντηση στην πρωτεύουσα του Πακιστάν Ισλαμαμπάντ τη Δευτέρα 11 Γενάρη, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι του Αφγανιστάν, του Πακιστάν, των ΗΠΑ και της Κίνας. Ακολούθησε δεύτερη συνάντηση μια βδομάδα αργότερα, τη Δευτέρα 19 Γενάρη, στην Καμπούλ και έχει προγραμματιστεί τρίτη συνάντηση στις 6 Φλεβάρη στην Ισλαμαμπάντ. Στόχος των συναντήσεων αυτών είναι να προετοιμάσουν έναν «οδικό χάρτη», με βάση τον οποίο θα καλέσουν τους Ταλιμπάν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Οι συμμετέχοντες έχουν συμφωνήσει ότι καμιά ομάδα των Ταλιμπάν δεν θα αποκλειστεί από τις διαπραγματεύσεις και ότι δεν θα τεθεί καμιά προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους.

Οι Αμερικάνοι με τους εταίρους τους και η αφγανική κυβέρνηση επείγονται να δρομολογήσουν τις διαπραγματεύσεις με τη συμμετοχή των Ταλιμπάν, καθώς τα πράγματα πηγαίνουν γι αυτούς από το κακό στο χειρότερο. Αντίθετα, οι Ταλιμπάν δεν έχουν κανένα λόγο να βιάζονται καθώς κερδίζουν έδαφος σε όλη τη χώρα, ενισχύοντας έτσι και τη θέση τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Οι Ταλιμπάν προελαύνουν

Ο βαρύς αφγανικός χειμώνας δεν έχει καταλαγιάσει τις συγκρούσεις στα πολεμικά μέτωπα, όπως συνέβαινε άλλα χρόνια. Αντίθετα, οι Ταλιμπάν συνεχίζουν και κλιμακώνουν τις στρατιωτικές επιχειρήσεις σε όλη τη χώρα, χωρίς να περιμένουν την παραδοσιακή περίοδο της εαρινής επίθεσης.

Σε σχετικό ρεπορτάζ της «Ουάσινγκτον Ποστ» (A year of Taliban gains shows that "we haven't delivered", top Afghan official says, 27/12/2015), μεταξύ άλλων, επισημαίνεται:

«Εχοντας τον έλεγχο ή μια σημαντική παρουσία στο 30% περίπου των περιοχών της χώρας, σύμφωνα με δυτικούς και αφγανούς αξιωματούχους, οι Ταλιμπάν τώρα ελέγχουν περισσότερο έδαφος από κάθε άλλη χρονιά μετά την πτώση του καθεστώτος τους το 2001. Τώρα, κορυφαία αμερικάνικη και αφγανική προτεραιότητα είναι να αποτραπεί η πτώση της επαρχίας Χέλμαντ, η οποία προστατευόταν από αμερικάνους πεζοναύτες και βρετανικά στρατεύματα μέχρι το 2012, στα χέρια της εξέγερσης». «Οι Ταλιμπάν είναι πάλι πίσω (στη Χέλμαντ), επιδεικνύοντας πειθαρχία στη μάχη και πρωτοβουλία πολύ ανώτερη από τις εκπαιδευμένες και εξοπλισμένες από τις ΗΠΑ αφγανικές δυνάμεις Ασφάλειας».

«Μέχρι τον περασμένο μήνα (Νοέμβρη), περίπου 7.000 μέλη των αφγανικών δυνάμεων Ασφάλειας είχαν σκοτωθεί και 12.000 είχαν τραυματιστεί, που σημαίνει αύξηση τουλάχιστον 26% σε σχέση με το 2014, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία του ΝΑΤΟ. Ο ρυθμός των απωλειών ανέρχεται συνεχώς. Λιποτάκτες και τραυματισμένοι αφγανοί στρατιώτες υποστηρίζουν ότι πολεμούν μια πιο εξελιγμένη και καλύτερα οπλισμένη εξέγερση από όλα τα προηγούμενα χρόνια».

«Τώρα, οι αντάρτες βρίσκονται στο κατώφλι μερικών επαρχιακών πρωτευουσών, ασκώντας σε αστικές περιοχές περισσότερη πίεση σε σχέση με όλα τα προηγούμενα χρόνια του πολέμου. Οι συγκρούσεις στη Χέλμαντ αντανακλούν τη στρατηγική των Ταλιμπάν που οδήγησε στην κατάληψη της Κουντούζ, η οποία συνίσταται στην κατάληψη των γύρω περιοχών πριν κινηθούν προς την επαρχιακή πρωτεύουσα»

Ενα άλλο, πιο πρόσφατο ρεπορτάζ των «New York Times» (Taliban step up assaults, testing the mettle of Afghan Forces, 9/1/2016), μεταξύ άλλων, επισημαίνει ότι «οι αστικές επιθέσεις έρχονται έξαφνα με ρυθμό που προκαλεί ζάλη, πέντε μέσα στην πρώτη βδομάδα του Γενάρη. Οι τρεις ήταν σχετικά απλές, μόνο μαζικοί βομβαρδισμοί, αλλά στις άλλες, οι ένοπλοι μπήκαν σε σημαντικές πόλεις, κατέλαβαν κτίρια και ομήρους όταν μπορούσαν και όταν η σύλληψή τους φαινόταν αναπόφευκτη, ανατίναξαν τα εκρηκτικά με τα οποία ήταν ζωσμένοι, μετά από πολύωρη σε αρκετές περιπτώσεις μάχη». Οι τελευταίες είναι οι αποκαλούμενες «σύνθετες επιθέσεις», με τις οποίες οι Ταλιμπάν σπέρνουν το φόβο και στέλνουν το μήνυμα ότι μπορούν να χτυπούν όπου θέλουν, ακόμη και μέσα στις πιο αυστηρά φρουρούμενες περιοχές της Καμπούλ.

Το τελευταίο διάστημα, στο επίκεντρο των συγκρούσεων βρίσκεται η επαρχία Χέλμαντ, όπου οι Ταλιμπάν έχουν καταλάβει τεράστιες εκτάσεις μέσα σε 12 μήνες από τότε που τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα αποχώρησαν και τώρα απειλούν να καταλάβουν την πρωτεύουσα Λασκάρ Γκαχ.

Η Χέλμαντ, εκτείνεται κατά μήκος των συνόρων με το Πακιστάν και παράγει τη μεγαλύτερη ποσότητα οπίου στο Αφγανιστάν. Το φράγμα Καγιάκι που βρίσκεται στο έδαφός της προμηθεύει με ηλεκτρική ενέργεια τη Χέλμαντ και τη γειτονική επαρχία Κανταχάρ, την κοιτίδα των Ταλιμπάν. Σε κάποιες περιοχές στις επαρχίες αυτές οι λογαριασμοί του ηλεκτρικού ρεύματος πληρώνονται στους Ταλιμπάν. Η επαρχία Χέλμαντ θεωρείται το «καλύτερο εργαλείο στρατολόγησης για τους Ταλιμπάν» και η «πρωταρχική πηγή εσόδων».

Παρά τις ενισχύσεις που έχουν σταλεί, οι αφγανικές δυνάμεις έχουν αποδειχτεί ανίκανες να απωθήσουν τους Ταλιμπάν. Γεγονός που ανάγκασε το Λευκό Οίκο, εκτός από την αεροπορική υποστήριξη, να στείλει άντρες των ειδικών δυνάμεων, που πολεμούν στην πρώτη γραμμή μαζί με τον αφγανικό στρατό, αλλά και τη βρετανική κυβέρνηση να στείλει στρατιωτικό προσωπικό, με «συμβουλευτικό» υποτίθεται ρόλο. Παρολαυτά, οι Ταλιμπάν όχι μόνο δεν έχουν απωθηθεί σε απόσταση ασφάλειας από την πρωτεύουσα, αλλά, σύμφωνα με πρόσφατο ρεπορτάζ του «Ρόιτερς» (19/1/16), απειλούν να καταλάβουν τρεις στρατηγικής σημασίας περιοχές της επαρχίας Χέλμαντ, τις Γκερέσκ, Σανγκίν και Μάρτζα, γύρω από την πρωτεύουσα Λασκάρ Γκαχ.

Διαφθορά και αποδιοργάνωση

Εκτός από την ανεπαρκή εκπαίδευση, το χαμηλό ηθικό, την έλλειψη της απαιτούμενης πειθαρχίας και συντονισμού, σοβαρότατο πρόβλημα για τον αφγανικό στρατό είναι οι «στρατιώτες – φαντάσματα» που υπάρχουν μόνο στα χαρτιά, αλλά ο μισθός τους (300 δολάρια το μήνα) καταβάλλεται κανονικά. Πρόκειται για στρατιώτες που λιποτακτούν ή σκοτώνονται και δεν αντικαθίστανται, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν στους καταλόγους και οι μισθοί τους καταλήγουν στις τσέπες ανώτερων αξιωματικών. Υπάρχουν φυσικά και αυτοί που συνδέονται με ισχυρούς πολέμαρχους, φέρονται ότι έχουν καταταχθεί στο στρατό, δεν παρουσιάζονται, αλλά πληρώνονται. Το ίδιο ισχύει και για την αστυνομία.

Το πρόβλημα υπάρχει σε εθνική κλίμακα, αλλά είναι ιδιαίτερα σοβαρό στην επαρχία Χέλμαντ, τη μεγαλύτερη επαρχία της χώρας. Σύμφωνα με τον επικεφαλής του επαρχιακού συμβουλίου της Χέλμαντ, Καρίμ Ατάλ, τουλάχιστον το 40% των στρατιωτών και των αστυνομικών που είναι καταχωρημένοι ότι υπηρετούν δεν υπάρχουν, γεγονός που έχει βοηθήσει τους Ταλιμπάν να καταλάβουν το 65% της επαρχίας και να απειλούν την πρωτεύουσα. Το κόστος του έλλειψης επαρκούς προσωπικού αποτυπώνεται στο πεδίο της μάχης με την εκτόξευση των απωλειών κατά 26% τουλάχιστον το 2015 σε σχέση με το 2014. Στην επαρχία Χέλμαντ, μόνο τους τρεις τελευταίους μήνες του 2015 σκοτώθηκαν γύρω στα 700 και τραυματίστηκαν 500 μέλη των αφγανικών δυνάμεων Ασφάλειας.

Συν τοις άλλοις, πολλοί απ' αυτούς που υπηρετούν στο στρατό δεν παίρνουν τον πενιχρό μισθό τους σε τακτική βάση, ενώ δεν είναι ασυνήθιστο, λόγω της εκτεταμένης διαφθοράς, τα χρήματα για τους μισθούς να εξαφανίζονται πριν πάρουν το δρόμο για να φτάσουν στους στρατιώτες που πολεμούν. Το ίδιο συμβαίνει με τα πυρομαχικά, τα καύσιμα και τα τρόφιμα.

Στις συνθήκες αυτές, η κατάταξη στο στρατό ακόμη και για τα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού, που δεν έχουν άλλη επιλογή επιβίωσης, είναι εξαιρετικά επικίνδυνη δουλειά, με αποτέλεσμα να υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στρατολόγησης για τον αφγανικό στρατό. Παράλληλα, αυξάνονται οι λιποταξίες είτε γιατί οι στρατιώτες δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις των Ταλιμπάν είτε γιατί πολλοί πιστεύουν ότι αν σκοτωθούν, οι σοροί τους δεν θα παραδοθούν στις οικογένειές τους και σ' αυτή την περίπτωση η οικογένεια δεν δικαιούται αποζημίωση.

Σημειωτέον ότι οι αφγανικές δυνάμεις Ασφάλειας χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους στον πόλεμο, με κόστος περίπου 5 δισεκατομμύρια το χρόνο.

Το ISIS

Το αφγανικό ζήτημα γίνεται ακόμη πιο πολύπλοκο καθώς το ISIS ενισχύει την παρουσία του στη χώρα. Η δράση του επικεντρώνεται μέχρι στιγμής κυρίως στις βορειοανατολικές επαρχίες Κουνάρ και Νανγκαρχάρ, όπου έχουν αναφερθεί συγκρούσεις με τους Ταλιμπάν. Ταυτόχρονα, έχει ξεκινήσει εκστρατεία στρατολόγησης στο ανατολικό Αφγανιστάν χρησιμοποιώντας, εκτός των άλλων, μια καθημερινή ραδιοφωνική εκπομπή, που ονομάζεται «Φωνή του Χαλιφάτου», με συνεντεύξεις, εκκλήσεις και τραγούδια. Στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη, ο αμερικάνος στρατηγός Τζον Κάμπελ, διοικητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, δήλωσε ότι το ISIS διαθέτει περίπου 3.000 μαχητές και προειδοποίησε ότι επεκτείνει την επιρροή του στο Αφγανιστάν.

Οι εξελίξεις αυτές αναγκάζουν το Λευκό Οίκο ένα χρόνο μετά την απόσυρση του μεγαλύτερου όγκου των αμερικάνικων στρατευμάτων από το Αφγανιστάν και την ανάθεση της ευθύνης για την ασφάλεια της χώρας στον αφγανικό στρατό να αναπτύσσει όλο και περισσότερους άντρες των Ειδικών Δυνάμεων στην πρώτη γραμμή των συγκρούσεων μαζί με τον αφγανικό στρατό. Παρόλο που αποφεύγει να το παραδεχτεί και συνεχίζει να επιμένει ότι η μάχιμη αποστολή των αμερικάνικων στρατευμάτων έχει τελειώσει και όσα παραμένουν στο Αφγανιστάν περιορίζονται στην «εκπαίδευση» και στην «συμβουλευτική υποστήριξη» του αφγανικού στρατού στις «αντιτρομοκρατικές» επιχειρήσεις.

Παράλληλα, επιχειρεί να επισπεύσει τις διαδικασίες για την έναρξη διαπραγματεύσεων με τους Ταλιμπάν για να σταματήσει την προέλασή τους και να αποτρέψει τα χειρότερα. Με δυο λόγια, κανένας από τους διακηρυγμένους στόχους της αμερικάνικης στρατιωτικής επέμβασης δεν έχει υλοποιηθεί. Πρόκειται για το Βατερλό της αμερικάνικης στρατηγικής στο Αφγανιστάν.

Πρωτομάχος του σιωνισμού η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου

Αλλοτε θα προκαλούσε τεράστιο πολιτικό θόρυβο. Τώρα, πέρασε σχεδόν στο ντούκου, γιατί η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προσπάθησε να θάψει αυτή τη ντροπή. Στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ, την περασμένη Δευτέρα, ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς έκανε μεγάλη φασαρία, προκειμένου από απόφαση του Συμβουλίου να απαλειφθούν ή να αμβλυνθούν κάποια αποσπάσματα που επέκριναν την επέκταση των ισραηλινών εποικισμών στην κατεχόμενη Παλαιστίνη!

Ηδη, η Παλαιστινιακή Αρχή αντέδρασε με ανάρτηση στο facebook, που γράφει ότι ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ «μετά από αίτημα του Ισραήλ, υιοθέτησαν τις θέσεις της κατοχής» και ότι είναι γνωστές «οι χώρες που αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τα δεινά και τα εγκλήματα που υφίστανται οι Παλαιστίνιοι». Την ισραηλινή αντίδραση δεν την γνωρίζουμε, γιατί η είδηση μας βρήκε στο κλείσιμο της εφημερίδας.

Την επόμενη εβδομάδα, ο Τσίπρας με το μισό του υπουργικό συμβούλιο θα επισκεφτεί και πάλι το Ισραήλ για τη συνεδρίαση του Ανώτατου Συμβούλιου Συνεργασίας Ελλάδας-Ισραήλ. Θα ψάξουμε καλύτερα το θέμα και θα επανέλθουμε, γιατί παραπάει ο φιλο-σιωνισμός των Τσιπροκαμμένων.

Εληξε το σίριαλ της ιρανικής απειλής, εξασφαλίζεται όμως η ειρήνη;

Εξι μήνες μετά από τη συμφωνία μεταξύ της ιρανικής κυβέρνησης και της ομάδας των έξι πιο ανεπτυγμένων χωρών του πλανήτη (ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Κίνα, Ρωσία και Γερμανία), οι κυρώσεις κατά του Ιράν ήρθησαν επίσημα πλέον το περασμένο Σάββατο, αφού το Ιράν εκπλήρωσε όλες τις υποχρεώσεις που του επέβαλε η συμφωνία σχετικά με τον περιορισμό του πυρηνικού του προγράμματος αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς.

Το περασμένο Σάββατο, τόσο η ΕΕ όσο και οι ΗΠΑ εξέδωσαν αποφάσεις με τις οποίες αίρουν πλήρως τις κυρώσεις κατά του Ιράν που σχετίζονται με το πυρηνικό του πρόγραμμα (https://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/OFAC-Enforcement/Pages/jcpoa_implementation.aspx και http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32016D0037&from=EN), μετά από τη γνωμοδότηση της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (IAEA), σύμφωνα με την οποία το Ιράν εκπλήρωσε όλες τις βασικές απαιτήσεις της συμφωνίας.

Η στάση απέναντι στο Ιράν δεν είναι όμως ενιαία. Η ΕΕ ετοιμάζεται για μπίζνες, αλλά οι ΗΠΑ κρατούν ακόμα μια μορφή «αντίστασης» με τον Ομπάμα να ανακοινώνει νέες κυρώσεις κατά έντεκα ατόμων και εταιριών που φέρονται να αναμίχθηκαν στο βαλλιστικό πυραυλικό πρόγραμμα του Ιράν. Ανακοίνωσε, μάλιστα, τις νέες κυρώσεις την ίδια στιγμή που το αεροπλάνο με τους Αμερικανούς που απελευθερώθηκαν από τις ιρανικές φυλακές εγκατέλειπε τον εναέριο χώρο του Ιράν.

Με την άρση των κυρώσεων για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν κατέρρευσαν όλες οι υποτιθέμενες «προβλέψεις» των σιωνιστών για τον δήθεν ιρανικό κίνδυνο, γι' αυτό και ο Νετανιάχου απλά ψέλλισε ότι «ανησυχεί» που το Ιράν βγήκε από τη διεθνή απομόνωση και επανέλαβε την πεποίθησή του ότι το Ιράν θέλει να αποκτήσει πυρηνικά όπλα, χωρίς όμως να βασίζει κάπου αυτή την πεποίθηση.

Οι δυτικοί ιμπεριαλιστές (και πρώτα απ' όλα οι Αμερικανοί), αφού όλα αυτά τα χρόνια μελέτησαν τις επιπτώσεις μιας επίθεσης κατά του Ιράν, κατέληξαν ότι αυτός δεν είναι ο ενδεδειγμένος τρόπος για να το σύρουν στο άρμα τους. Το παράδειγμα του Ιράκ, όπου οι ιμπεριαλιστές αναγκάστηκαν να συνεργαστούν με το Ιράν για να πετύχουν την πολυπόθητη «σταθερότητα» (που τελικά δεν πέτυχαν ποτέ στο βαθμό που ήθελαν), αλλά και το παράδειγμα του Λιβάνου, όπου η σιωνιστική επίθεση κατέληξε σε φιάσκο που ισχυροποίησε τη φιλοϊρανική Χεζμπολά, απετέλεσαν παραδείγματα προς αποφυγή και οδήγησαν τελικά τους δυτικούς ιμπεριαλιστές στην επιλογή «μπίζνες στη μεγάλη ιρανική αγορά», αντί να ακολουθήσουν τα κελεύσματα των Σιωνιστών για πολεμικές επιχειρήσεις αβέβαιης αποτελεσματικότητας.

Ηδη, το Ιράν ανακοίνωσε ότι ετοιμάζεται να αυξήσει την πετρελαϊκή του παραγωγή, προκαλώντας πονοκέφαλο στις υπόλοιπες χώρες που βλέπουν περεταίρω πτώση της τιμής του πετρελαίου, η οποία έχει ήδη πέσει κάτω από τα 25 δολάρια το βαρέλι! Είναι προφανές ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των δυτικών εταιριών για τη λεία του Ιράν θα ενταθεί. Ομως, σε μία περίοδο που η Ρωσία έχει ανακτήσει τις δυνάμεις της στην περιοχή (κυρίως λόγω της κατάστασης στη Συρία), αυτό θα τροφοδοτήσει την ένταση του ενδοϊμπεριαλιστικού ανταγωνισμού και με τη Ρωσία. Ενός ανταγωνισμού για τον έλεγχο των σφαιρών επιρροής.

Για την ώρα, ο πόλεμος κατά του Ιράν (που τόσα χρόνια περίμενε με ανυπομονησία να εξαπολύσει το Ισραήλ) αποφεύχθηκε. Ομως, με την αναμενόμενη όξυνση του ανταγωνισμού μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων η ειρήνη σίγουρα δεν εξασφαλίστηκε. Το στραπάτσο της αμερικάνικης πολιτικής στο ιρανικό ζήτημα δεν πρόκειται να εξασφαλίσει την ειρήνη, αφού τελικός σκοπός όλων εξακολουθεί να είναι το μέγιστο κέρδος. Και το κέρδος αυτό, σε συνθήκες κρίσης, επιτυγχάνεται και με στρατιωτικά μέσα.

Τουρκία

Συλλήψεις και απειλές σε ακαδημαϊκούς

Στη σύλληψη 27 καθηγητών τουρκικών πανεπιστημίων προχώρησε η τουρκική αστυνομία, με την κατηγορία ότι υπέγραψαν κοινή δήλωση καταδίκης της σφαγής του κουρδικού λαού στη νοτιοανατολική Τουρκία από τον τουρκικό στρατό υπό τις διαταγές του Ερντογάν.

Η ανακοίνωση, που δημοσιεύτηκε τη Δευτέρα 11 Γενάρη και την υπογράφουν περισσότεροι από 1.000 ακαδημαϊκοί και διανοούμενοι εντός και εκτός Τουρκίας, μεταξύ των οποίων ο Νόαμ Τσόμσκι και ο Ταρίκ Αλί, δεν κάνει κριτική στον Ερντογάν τόσο για την εισβολή του στρατού στις κουρδικές πόλεις της νοτιοανατολικής Τουρκίας όσο για τα βάρβαρα μέσα που χρησιμοποιεί ο στρατός προκειμένου να καταστείλει την κουρδική εξέγερση, που έχουν σαν αποτέλεσμα τον πολυήμερο αποκλεισμό ολόκληρων πόλεων και τους θανάτους εκατοντάδων αμάχων.

Το ίδιο το γεγονός της ανακοίνωσης, όμως, προκάλεσε την οργή του Ερντογάν και οδήγησε στη σύλληψη των 27 ακαδημαϊκών την Παρασκευή 15 Γενάρη, ανήμερα του τηλεοπτικού διαγγέλματος του νεο-σουλτάνου, μετά την προσευχή της Παρασκευής, στο οποίο ο Ερντογάν χλεύασε όσους ακαδημαϊκούς υπέγραψαν το συγκεκριμένο κείμενο.

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εκπαίδευσης διέταξε τη διεξαγωγή έρευνας για τους ακαδημαϊκούς που υπέγραψαν την ανακοίνωση. Πολλοί από τους υπογράφοντες εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση, ενώ δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις ακαδημαϊκών που αναγκάστηκαν να φύγουν προσωρινά από τον τόπο κατοικίας τους, λόγω των απειλών θανάτου που δέχτηκαν από παρακρατικούς. Δεκαεννιά καθηγητές συνελήφθησαν από την αστυνομία στα σπίτια τους, με εισαγγελική εντολή, στη βιομηχανική περιοχή Κοτσάελι κοντά στην Ιστανμπούλ, για να αφεθούν ελεύθεροι ύστερα από πολύωρες ανακρίσεις. Στην Ιστανμπούλ, εισαγγελέας ξεκίνησε τη διεξαγωγή έρευνας για όλους τους υπογράφοντες, με σκοπό τη δίωξή τους. Αν καταδικαστούν, οι υπογράφοντες αντιμετωπίζουν ποινές από ένα μέχρι πέντε χρόνια φυλάκισης.

Στο πλευρό του Ερντογάν ενάντια στους ακαδημαϊκούς που τόλμησαν να καταγγείλουν τη βαρβαρότητα της εισβολής του τουρκικού στρατού στη νοτιοανατολική Τουρκία τάχθηκαν ακόμα και αρχηγοί του οργανωμένου εγκλήματος, όπως ο Σεντάτ Πεκέρ, που απείλησε ότι θα τους εκτελέσει, και φυσικά οι φασίστες Γκρίζοι Λύκοι, που άφησαν απειλητικά σημειώματα στα γραφεία των καθηγητών.

Στο μεταξύ, οι συγκρούσεις μεταξύ του τουρκικού στρατού και των μαχητών του PKK συνεχίζονται στο Ντιγιαρμπακίρ, στη Τσιζρέ και στη Σιλόπη, με απώλειες και από τις δυο πλευρές. Σύμφωνα με δηλώσεις του Αχμέτ Νταβούτογλου, κατά την επίσκεψή του στο Λονδίνο, οι συγκρούσεις στη Σιλόπη, κοντά στα σύνορα με το Ιράκ, έχουν αποκλιμακωθεί και ο στρατός έχει χαλαρώσει την 24ωρη απαγόρευση κυκλοφορίας που είχε επιβάλει τις τελευταίες βδομάδες, αφήνοντας να εισέλθουν ανθρωπιστική βοήθεια και υλικά ανοικοδόμησης στην πολιορκημένη πόλη.

Η κρίση χτυπά κινέζικο καμπανάκι

Η ετήσια αύξηση κατά 6.9% του κινέζικου ΑΕΠ το 2015 ήταν η μικρότερη των τελευταίων 25 ετών, γι' αυτό και προκαλεί σοβαρές ανησυχίες για την αναζωπύρωση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, που ποτέ δεν ξεπεράστηκε μετά από το μεγάλο «κραχ» του 2008-2009.

Εχοντας καταφέρει να προσελκύσει τις ξένες πολυεθνικές και να γίνει η ατμομηχανή του παγκόσμιου καπιταλισμού, η Κίνα πετύχαινε τεράστιες αυξήσεις στην αξία του παραγόμενου πλούτου, που η αστική οικονομολογία τον μετρά με το ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν). Οι ετήσιες αυξήσεις ήταν της τάξης του 9%-14% κατά την πενταετία πριν το ξέσπασμα της παγκόσμιας κρίσης του 2008, υπερτριπλάσιες δηλαδή των υπόλοιπων ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών.

Τώρα, όμως, τα «καλά χρόνια» πέρασαν. Καλά χρόνια, φυσικά, μόνο για τους κινέζους καπιταλιστές και όχι για τους εργάτες, που βίωναν εργασιακές συνθήκες μεσαίωνα. Η κινέζικη πολιτική ηγεσία προσπαθεί να εμφανίσει την κατρακύλα σαν κάτι το φυσιολογικό για μια οικονομία που γίνεται ολοένα και λιγότερο κρατικά ελεγχόμενη, όμως η ουσία είναι ότι η κρίση έχει χτυπήσει το καμπανάκι της και στην Κίνα. Αυτό το είδαμε τον περασμένο Ιούλη, όταν το χρηματιστήριο της Σαγκάης κατακρημνίστηκε μέσα σε λίγες μέρες εξαιτίας της πτώσης των τιμών των πρώτων υλών (πρώτα απ' όλα του χαλκού, του οποίου η Κίνα είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο σε κατανάλωση) και της επιβράδυνσης της οικονομίας που διαφαινόταν από τότε ότι θα κινηθεί στα επίπεδα του 7%.

Η κατακρήμνιση συγκρατήθηκε από το ίδιο το κράτος, που έσπευσε να αγοράσει μετοχές και να απαγορεύσει ορισμένες χρηματιστηριακές συναλλαγές (όπως το short-selling ή η για ένα εξάμηνο απαγόρευση πώλησης μετοχών από τους μεγαλομετόχους), όμως το κακό είχε γίνει.

Πέρα από τη μείωση του ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ στο χαμηλότερο ποσοστό της τελευταίας 25ετίας, αυτό που αποτελεί το πιο ανησυχητικό για την κινέζικη οικονομία είναι η ταυτόχρονη επιβράδυνση της αύξησης των επενδύσεων πάγιου κεφαλαίου (εγκαταστάσεις, μηχανήματα, εξοπλισμός κτλ), το ποσοστό της οποίας ήταν πέντε ποσοστιαίες μονάδες περίπου κάτω από το 2014. Αυτό σημαίνει ότι η επιβράδυνση της «ανάπτυξης» μάλλον θα συνεχιστεί.

Η άσχημη κατάσταση της κινέζικης οικονομίας οδηγεί κινέζους οικονομολόγους στην πρόβλεψη για ακόμα μικρότερα ποσοστά αύξησης του ΑΕΠ. Οπως ο He Xiaoyu, καθηγητής στο Κεντρικό Πανεπιστήμιο Οικονομικών του Πεκίνου, που δήλωσε στο Al Jazeera ότι προβλέπει ακόμα μικρότερη ανάπτυξη το 2016, της τάξης του 6.5% .

Απεργία πείνας στις ισραηλινές φυλακές

Από τότε που ξέσπασε η τρίτη Ιντιφάντα, ο αριθμός των παλαιστίνιων φυλακισμένων που κρατούνται υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης στο Ισραήλ έχει σχεδόν διπλασιαστεί, έχοντας φτάσει τους 660 στο τέλος Δεκέμβρη, από 340 που ήταν λίγο πριν την έναρξη της Ιντιφάντα στις αρχές Οκτώβρη.

Ενας απ' αυτούς είναι ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος Μοχάμεντ αλ Κικ, ο οποίος ξεκίνησε απεργία πείνας στις 25 Νοέμβρη ενάντια στην εξάμηνη διοικητική κράτηση που του έχουν επιβάλει οι σιωνιστές. Μπροστά στον κίνδυνο να πεθάνει, καθώς είχε ήδη διανύσει 49 μέρες απεργίας πείνας, την Τρίτη 12 Γενάρη οι σιωνιστές προσπάθησαν να σπάσουν την απεργία πείνας του Κικ αλυσοδένοντάς τον στο κρεβάτι του νοσοκομείου όπου νοσηλεύεται και χορηγώντας του βιταμίνες, παρά την έντονη αντίδραση του κρατούμενου.

Αυτή η κίνηση από τη μεριά των σιωνιστών ισοδυναμεί με υποχρεωτική σίτιση, κάτι το οποίο απαγορεύεται από διεθνείς συνθήκες. Συνθήκες οι οποίες δεν απέτρεψαν τους σιωνιστές από την ψήφιση νόμου που δίνει τη δυνατότητα στο ιατρικό προσωπικό να υποβάλλει κρατούμενους απεργούς πείνας σε υποχρεωτική σίτιση.

Υστερα από την έντονη αντίδραση του κρατούμενου και των συγγενών του, την Παρασκευή 15 Γενάρη οι γιατροί του νοσοκομείου αφαίρεσαν τους ορούς που του είχαν βάλει και προσπάθησαν να τον πείσουν να δεχτεί τροφή σε υγρή μορφή, την οποία αρνήθηκε.

Παράλληλα, δέκα παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις φυλακές Μεγκίντο ανακοίνωσαν την Πέμπτη 14 Γενάρη ότι ξεκινούν απεργία πείνας επ' αόριστο, μέχρι η διοίκηση της φυλακής να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους για βελτίωση των συνθηκών κράτησης, χορήγηση περισσότερου φαγητού, κουβερτών και ρούχων για το χειμώνα. Αιτία για την έναρξη της απεργίας ήταν η επίθεση και ο ξυλοδαρμός των κρατούμενων από τους δεσμοφύλακες, όταν αυτοί αρνήθηκαν να μπουν στα κελιά τους αντιδρώντας στην απόφαση της διοίκησης να τους μεταφέρει στην πτέρυγα μεταγωγών της φυλακής λόγω της υπερσυσσώρευσης φυλακισμένων από τη νέα Ιντιφάντα.

Μετά την έναρξη της απεργίας πείνας, η διοίκηση αποφάσισε να κόψει το ρεύμα σε όλη τη φυλακή και να απαγορεύσει τον προαυλισμό των κρατούμενων, ενώ δεκάδες δεσμοφύλακες εισέβαλαν στα κελιά και τα έκαναν φύλλο και φτερό.

Στη φυλακή Μεγκίντο βρίσκονται φυλακισμένα και 97 παιδιά κάτω των 16 χρόνων από τη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, τα οποία κακοποιούνται και ταπεινώνονται καθημερινά από τους δεσμοφύλακες.

στο ψαχνό

Παιχνίδι προπαγάνδας

Θα το πούμε ευθύς εξαρχής: καμιά ουσιαστική σύγκρουση δεν υπάρχει ανάμεσα στη δεύτερη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και τους ιμπεριαλιστές δανειστές επί του Ασφαλιστικού. Ολα είναι συμφωνημένα και απλά παίζεται το γνωστό παιχνίδι του μουτζούρη.

Δηλαδή, πριν στείλει στη Βουλή για ψήφιση το ΚΡΥΦΟ νομοσχέδιο για το Ασφαλιστικό, η συγκυβέρνηση προσπαθεί να πετάξει τον μουτζούρη στα χέρια του ΔΝΤ. Δηλαδή, να εμφανιστεί για μια ακόμη φορά σαν η κυβέρνηση που έδωσε μάχη μέχρις εσχάτων για τα ασφαλιστικά δικαιώματα του ελληνικού λαού και αναγκάστηκε να συνθηκολογήσει προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα (για τον ελληνικό λαό πάντοτε).

Τηρουμένων των αναλογιών, επαναλαμβάνεται το παιχνίδι που παίχτηκε το εφτάμηνο της πρώτης συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. Τότε που υποτίθεται ότι διαπραγματεύονταν σκληρά με τους δανειστές, ενώ στην πραγματικότητα «διαπραγματεύονταν» με τον ελληνικό λαό, που τους είχε ψηφίσει δίνοντας πίστη στις κάλπικες υποσχέσεις τους.

Την κατάληξη τη θυμόμαστε όλοι: έκαναν τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη και στο τέλος έστησαν το colpo grosso του δημοψηφίσματος. Την ίδια στιγμή που καλούσαν τον ελληνικό λαό να ψηφίσει Οχι, ο ίδιος ο Τσίπρας έστελνε στους δανειστές την περιβόητη πρόταση των 13 σελίδων, η οποία δεν ήταν παρά μια συνοπτική παρουσίαση του Μνημόνιου-3, που στη συνέχεια υπέγραψαν. Κι αφού την ίδια κιόλας τη νύχτα του δημοψηφίσματος μετέτρεψαν το Οχι σε Ναι, έπαιξαν το φινάλε του θεάτρου, με τον ίδιο τον Τσίπρα στη σκηνή.

Το Μνημόνιο-3 προβλέπει δύο πράγματα για το Ασφαλιστικό. Πρώτο, τη διαμόρφωση ενός συστήματος σκληρά κεφαλαιοποιητικού, που θα προσφέρει συντάξεις-φιλοδωρήματα. Δεύτερο, τη μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης κατά περίπου 2,25 δισ. ευρώ τη διετία 2015-16.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου υλοποιεί τον πρώτο στόχο, μειώνοντας τις λεγόμενες ανταποδοτικές συντάξεις στο ύψος άθλιων προνοιακών επιδομάτων. Κρατάει κρυφή την πραγματική διαδικασία χορήγησης της λεγόμενης εθνικής σύνταξης, που θα εξαρτάται κι αυτή από τα έτη ασφάλισης. Κυρίως, όμως, κρατάει κρυφό ολόκληρο το δεύτερο σκέλος της συμφωνίας, που αφορά το πετσόκομμα των συντάξεων που έχουν ήδη χορηγηθεί και αυτών που εκκρεμεί στις υπηρεσίες των Ταμείων ο ακριβής υπολογισμός τους.

Από το ΕΚΑΣ και τις πρόωρες συντάξεις θα εξασφαλίσουν περίπου 315 εκατ. ευρώ. Αρα, η συνταξιοδοτική δαπάνη πρέπει να μειωθεί το 2016 κατά περίπου 1,8 δισ. ευρώ. Αυτά δεν εξασφαλίζονται χωρίς πετσόκομμα των τωρινών (και όχι των μελλοντικών) συντάξεων. Κι αυτό το ξέρουν πολύ καλά στο επιτελείο της κυβέρνησης. Το έχουν κουβεντιάσει με την τρόικα, ενδεχομένως και στις τεχνικές λεπτομέρειες.

Πρέπει, όμως, καθαρά για λόγους εσωτερικής προπαγάνδας, τον μουτζούρη να τον πάρει η τρόικα και ιδιαίτερα το ΔΝΤ. Να φανεί ότι η κυβέρνηση δεν ήθελε, αλλά αναγκάστηκε να υποκύψει. Δεν ξέρουμε αν το ΔΝΤ θα δεχτεί να πάρει τον μουτζούρη, όμως αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει αυτό που θα συμβεί στις συντάξεις, τωρινές και μελλοντικές.

Γι' αυτό και ο αγώνας πρέπει να έχει ως στόχο ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ το αντιασφαλιστικό έκτρωμα. Οχι παζάρια και «συμβιβαστικές» προτάσεις, αλλά κάθετη, ανυποχώρητη και μαχητική άρνηση.

Αχάριστος λαός. Κάποιοι φόρεσαν γραβάτες και γόβες και βγήκαν να διαδηλώσουν φωνάζοντας «Κάτσε καλά Κατρούγκαλε», ενθυμούμενοι τα νιάτα τους, όταν ως μαθητές φώναζαν στον Αρσένη «Κάτσε καλά Γεράσιμε». Ολοι -μα όλοι- φωνάζουν ότι τους διαλύουν την Κοινωνική Ασφάλιση. Νέοι, μεσήλικες και ηλικιωμένοι, εργαζόμενοι, άνεργοι και συνταξιούχοι, μισθωτοί, αγρότες και ελευθεροεπαγγελματίες, όλοι -μα όλοι- αδυνατούν να καταλάβουν πως η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ όχι μόνο διασώζει την Κοινωνική Ασφάλιση, αλλά και τη μεταρρυθμίζει με ταξικά μεροληπτικό τρόπο: υπέρ των αδυνάτων. Τι σκατολαός είν' αυτός; Μα να μην καταλαβαίνουν το συμφέρον τους; Να μην καταλαβαίνουν ότι έχουν την πρώτη κυβέρνηση στην ιστορία της χώρας που είναι ολοδική τους; Ευτυχώς που βρέθηκε ο ΣΕΒ να συμφωνήσει με το νέο Ασφαλιστικό, για να μην αισθάνεται μοναξιά η «πρώτη φορά Αριστερά». Κάτι πρέπει να γίνει, όμως. Δεν μπορεί να επιτρέπουμε να πέφτει όλος ο λαός θύμα παραπληροφόρησης...

ΚΟΝΤΡΕΣ

Μονόπλευρη κοροϊδία (1)

Η τελική συμφωνία για το ασφαλιστικό θα αποτυπώνει αμφίπλευρους συμβιβασμούς, δήλωσε ο Γ. Σταθάκης σε συνέντευξή του στη Real News. Θα υπάρξει κάποιο πάρε-δώσε, δε θέλουμε να υπαναχωρήσουμε σε σχέση με τις υποσχέσεις μας, δήλωσε ο Τσκαλώτος στη δική του συνέντευξη στη γερμανική «Χάντελσμπλατ».

Προς το παρόν, εκείνο που μένει είναι η προσπάθεια μονόπλευρης εξαπάτησης του ελληνικού λαού, με το δήθεν... ταξικά μεροληπτικό σχέδιο του Κατρούγκαλου.

Μονόπλευρη κοροϊδία (2)

Σύμφωνα με κυβερνητικές διαρροές, η υπό τον πρωθυπουργό σύσκεψη της περασμένης Δευτέρας αποφάσισε να διενεργηθεί προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή για το Ασφαλιστικό, στην οποία ο Τσίπρας θα καλέσει τον Μητσοτάκη (αυτός είναι ο στόχος) να απαντήσει αν θέλει ή όχι περικοπές στις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις και να αντιπροτείνει αυτό που θεωρεί καλύτερο αντί της αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών.

Κλασικό συριζαίικο πολιτικάντικο κόλπο. Νομοσχέδιο δεν υπάρχει για να μπορεί κανείς να το κρίνει και να τοποθετηθεί συνολικά. Υπάρχει μόνο ένα προπαγανδιστικό σχέδιο του Κατρούγκαλου, που κρύβει ουσιαστικά σημεία της αντιασφαλιστικής ανατροπής, μεταξύ των οποίων και το **συμφωνημένο** πετσόκομμα κύριων και επικουρικών συντάξεων (και πολλά άλλα, όπως έχουμε αποδείξει με την αρθρογραφία στην «Κόντρα» τις τελευταίες εβδομάδες). Ο Τσίπρας θα προσπαθήσει να κερδίσει κάποιες εντυπώσεις, να εμφανιστεί σαν δήθεν σκληρός διαπραγματευτής (ενώ -επαναλαμβάνουμε- **όλα είναι συμφωνημένα**) και μετά να φέρει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα λέγοντας στον ελληνικό λαό: το πάλεψα όσο μπορούσα, η αντιπολίτευση δε δέχτηκε να βάλει πλάτη, το ΔΝΤ ήταν ανένδοτο, δεν μπορούσα να ρισκάρω την πορεία της χώρας προς την έξοδο από την κρίση και αναγκάστηκα να συμβιβαστώ.

Αυτή τη στρατηγική υπηρετεί και η προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή. Μόνο που αυτή η στρατηγική έχει έναν άγνωστο παράγοντα. Προϋποθέτει ότι ο Τσίπρας έχει την πλειοψηφία για να περάσει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα από τη Βουλή. Τι γίνεται άμα δεν την έχει;

Δουλικά

Μεγαλεία για τον Νόρμπερτ Βάλτερ Μπόργιανς. Ενας υπουργός Οικονομικών ομοσπονδιακού κρατιδίου είναι και έγινε δεκτός από τον έλληνα πρωθυπουργό! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά έδωσε και κοινή συνέντευξη Τύπου με δύο υπουργούς (Παπαγγελόπουλο και Αλεξιάδη).

Ο πονηρός γερμανός μπίζνεσμαν μέτρησε σωστά τη συγκυρία. Διαπίστωσε ότι εκτός από το κλίμα δουλοφροσύνης απέναντι και στον πιο ασήμαντο γερμανό αξιωματούχο, που επικρατεί στην... αριστερή κυβέρνηση της Ελλάδας, υπάρχει και η ανάγκη της προπαγάνδας για «ανελέητο κυνήγι των φοροφυγάδων». Κι αυτός ακριβώς αυτό πουλάει. Εχει φτιάξει μια σχολή η οποία εκπαιδεύει στελέχη στο πώς θα ανακαλύπτουν ονόματα, αποκρυπτογραφώντας κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών. Ηρθε, λοιπόν, απόλαυσε τη δουλική συμπεριφορά των συριζαίων, έκλεισε και τη μπίζνα για εκπαίδευση ελλήνων εφοριακών στη σχολή του.

Πάντως, ενώ οι διαρροές των προηγούμενων ημερών μιλούσαν για σωρεία φοροφυγάδων που έχουν ήδη εντοπιστεί, από τον Αλεξιάδη και τον Παπαγγελόπουλο δεν ακούσαμε κάτι συγκεκριμένο, εκτός από τα καθιερωμένα («τα άβατα τελείωσαν», «δεν θα αφήσουμε εγκληματίες στο απυρόβλητο» κτλ.). Και βέβαια, ο Αλεξιάδης δεν παρέλειψε να διατυμπανίσει με υπερηφάνεια... Αρτέμη Μάτσα, πως η «κυβέρνηση της Αριστεράς» δεν έχει κανένα πρόβλημα να παίρνει βοήθεια από προηγμένες χώρες όπως η Γερμανία (με την ελπίδα ότι ο Μπόργιανς θα μεταφέρει ειδικά αυτή την ατάκα του στη Μέρκελ και τον Σόιμπλε).

Εξουσιαστικές ύαινες

Το ζήτημα με τον κυβερνητικό βουλευτή Τριανταφυλλίδη δεν είναι η πρότασή του για την επιβολή έμμεσων διδάκτρων στην εκπαίδευση, ούτε ότι έσπευσαν να τον μαζέψουν ο γραμματέας Ρήγας και άλλα μεγαλοστελέχη. Το ζήτημα είναι η λογική που κρύβεται πίσω από τη συγκεκριμένη άποψη που εξέφρασε.

Πρόκειται για τη λογική της διαχείρισης του καπιταλισμού σε περίοδο κρίσης με εκείνα τα εργαλεία πολιτικής που εφάρμοσαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Στην Υγεία, για παράδειγμα, οι προηγούμενες κυβερνήσεις διαμόρφωσαν ένα πλαίσιο, εντός του οποίου ο εργαζόμενος και ο συνταξιούχος καλούνται να βάζουν συνεχώς το χέρι στην τσέπη για να γιατρευτούν. Μπορεί να βογγάνε, όμως το βάζουν, γιατί με την υγεία του δεν παίζει κανείς. Ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο διατηρεί αλώβητο αυτό το πλαίσιο, αλλά το διαχειρίζεται με τρόπο εξίσου αντιλαϊκό. Απόδειξη το χαράτσι του 2% στην κύρια και του 6% στην επικουρική σύνταξη, που επιβλήθηκε το περασμένο καλοκαίρι, για να μην καταρρεύσει άμεσα ο ΕΟΠΥΥ.

Γιατί να μην επεκτείνουμε αυτό το πλαίσιο και στην Παιδεία; σκέφτηκε ο Τριανταφυλλίδης. Και το ξεφούρνισε, χωρίς να λογαριάσει τον αρνητικό επικοινωνιακό αντίκτυπο. Και μάλιστα, κανείς από την κομματική εφημερίδα («Αυγή») δεν τον προειδοποίησε. Γιατί όλοι διέπονται από την ίδια λογική. Τη λογική της εξουσιαστικής ύαινας.

Την ανάγκη φιλοτιμία

Κρύος ιδρώτας έλουσε τον πρόεδρο Σταύρο, όταν άκουσε τον σούπερ φιλόδοξο Θεοχάρη να τον καλεί «να πρωτοστατήσει εδώ και τώρα στην προσπάθεια διεύρυνσης και ενοποίησης του χώρου που αποκαλούμε ριζοσπαστικό Κέντρο» και να τονίζει με νόημα ότι ο πρόεδρος Σταύρος «ίσως χρειαστεί να προσφέρει με γενναιότητα ακόμη και το ίδιο του το είναι, χάριν της ιδέας αυτής».

Φυσικά, ο Σταυράκης κατάλαβε αμέσως ότι ο Θεοχάρης δεν του ζητά να προσφέρει τη ζωή του, αλλά την προεδρία. Κι επειδή δεν τον παίρνει να διαγράψει τον φιλόδοξο βουλευτή του, όπως έκανε η Φώφη με τον Γρηγοράκο, αποφάσισε να αποφορτίσει την κατάσταση διά της ερμηνείας. Ανέλαβε, λοιπόν, να εξηγήσει τι εννοεί «ο Χάρης», όπως «μπορεί να ξέρει καλύτερα από εμάς». Σύμφωνα με τον ερμηνευτή των χρησμών, ο βουλευτής του εννοεί πως «θα πρέπει να γίνει μια μεγάλη προσπάθεια να προστεθεί κόσμος -άνθρωποι που δημιουργούν, άνθρωποι καθημερινοί, αλλά και παλιοί πολιτικοί που έχουν τολμήσει- και να δημιουργηθεί ένα καινούργιο μεγάλο μεταρρυθμιστικό ρεύμα». Κι ενώ στην αρχή μας είπε ότι θα μας εξηγήσει τι εννοεί ο Χάρης, γιατί αυτός ξέρει ενώ εμείς δεν ξέρουμε, στο τέλος το έριξε στη... φαντασία: «Αυτό, **φαντάζομαι**, λέει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Ποταμιού, ο κ. Θεοχάρης». Δε φταις εσύ, Σταυράκη, η φαντασία σου τα φταίει. Διότι ο Θεοχάρης σε κάλεσε να δηλώσεις κι εσύ, όπως η Φώφη, ότι αν χρειαστεί θα παραμερίσεις, για να δημιουργηθεί ένας ενιαίος φορέας του «ριζοσπαστικού Κέντρου», με έναν νέο αρχηγό. Και φυσικά καταλαβαίνεις ότι ο φιλόδοξος Χάρης ζαχαρώνει αυτή τη θέση και είναι διατεθειμένος να φιλήσει όσες κατουρημένες ποδιές χρειαστεί για να πάρει το χρίσμα (κάτι ξέρεις εσύ από τέτοια).

Μένει μόνο το δουλικό γλείψιμο

Απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με το αν έχει δικαιωθεί η διεύρυνση της ΕΕ προς τα ανατολικά, ο πρόεδρος Πάκης ευχήθηκε να αποδειχθεί ότι δικαιώθηκε, αλλά αυτή τη στιγμή φαίνεται το αντίθετο. Και σ' ένα κρεσέντο δουλικότητας έσπευσε να γλείψει τον ηγεμονεύοντα στην Ευρώπη ιμπεριαλισμό: «Η Γερμανία γνωρίζει σήμερα ποιοι είναι οι πραγματικοί της σύμμαχοι στην Ευρώπη»!

Τι μένει απ' όλη αυτή την αναφορά; Μόνο το δουλικό γλείψιμο. Γιατί η Γερμανία μπορεί ν' αντιμετωπίζει κάποιες δυσχέρειες από τις ξεσαλωμένες ανατολικοευρωπαϊκές κυβερνήσεις, που σηκώνουν τους αντιμεταναστευτικούς τόνους, αλλά έχει αυτές τις χώρες πλήρως εξαρτημένες οικονομικά, άρα και πολιτικά. Οπότε γνωρίζει πως οι σημερινές δυσχέρειες θα είναι πρόσκαιρες και ότι θα της πάρει λίγο καιρό για να επιβάλει τη θέλησή της. Για την ιμπεριαλιστική Γερμανία οι ανατολικοευρωπαϊκές χώρες δεν είναι μόνο αγορές στις οποίες εξάγει τα προϊόντα της βιομηχανίας της (τέτοια είναι και η Ελλάδα). Είναι ταυτόχρονα χώρες εξαγωγής κεφαλαίου. Μεγάλο τμήμα της παραγωγικής δραστηριότητας των γερμανικών μονοπωλίων έχει μεταφερθεί σ' αυτές τις χώρες, που γειτνιάζουν και γεωγραφικά με τη Γερμανία. Γι' αυτό και δεν μπορεί -ούτε θέλει- να τις παρατήσει, επειδή «τσινάνε» στο μεταναστευτικό-προσφυγικό.

Υψηλές συνεργασίες

«Συνάντηση **εργασίας** είχαν, σήμερα, στο Μέγαρο Μαξίμου, η Ολγα Γεροβασίλη, Κυβερνητική Εκπρόσωπος, με την Μαρίνα Χρυσοβελώνη, Εκπρόσωπο Τύπου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Στη συνάντηση ήταν παρών ο Τέρενς Κουίκ, Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό». Δεν είναι πλάκα, είναι επίσημη κυβερνητική ανακοίνωση (διατηρήσαμε ακριβώς τη σύνταξη και τη στίξη). Μετά απ' αυτή την ανακοίνωση, το πανελλήνιο αγωνιά να πληροφορηθεί επί ποιων θεμάτων εργάστηκαν από κοινού οι δυο ιέρειες της συριζανελίτικης «ενημέρωσης» και ποια ακριβώς βοήθεια τους προσέφερε ο έμπειρος Κουίκ. Κάποιοι κακεντρεχείς έσπευσαν να μιλήσουν για συντονισμό της προπαγάνδας ενόψει Ασφαλιστικού. Αλλοι, πιο κακεντρεχείς αυτοί, μίλησαν για ρύθμιση ρουσφετιών. Εμείς μένουμε απλά με την... απορία, που δεν μας την έλυσε η κυβερνητική ανακοίνωση, αφού δεν μας είπε (όπως συνηθίζεται) ποιο ήταν το αντικείμενο της «εργασίας».

Την ανάγκη φιλοτιμία

Πιεσμένοι από το θόρυβο για τους διορισμούς «ημετέρων» σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων, οι συριζαίοι αναγκάστηκαν να αλλάξουν τον αρχικό τους σχεδιασμό για την πλήρωση κάποιων καίριων πόστων στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων. Συγκεκριμένα, είχαν αλλάξει την απόφαση της Σαββαΐδου, που προέβλεπε και εισήγηση μιας Γνωμοδοτικής Επιτροπής, πριν αποφασίσει για την επιλογή ο γενικός γραμματέας. Καθυστερούσαν το διορισμό του νέου γενικού γραμματέα (που ήταν συνεργάτης του Φορτσάκη!), μπας και προλάβει να κάνει τους διορισμούς ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας. Μόλις τους έκραξαν, όμως, αναγκάστηκαν να δημοσιεύσουν στο ΦΕΚ το διορισμό του νέου γενικού γραμματέα, ο οποίος θα κάνει «μόνος του» τις επιλογές των στελεχών. Εννοείται πως στο ερώτημα «γιατί καταργήσατε την τριμελή Γνωμοδοτική Επιτροπή;» απάντηση δεν έδωσαν.

ZOOM

Ενας χρόνος ψευτιά και απάτη

«Ενας χρόνος αριστερά, ένας χρόνος μάχη». Αυτός είναι ο τίτλος της πανηγυρικής εκδήλωσης που οργανώνει αύριο ο ΣΥΡΙΖΑ στο Ταε-Κβον-Ντο (όσο μακρύτερα τόσο καλύτερα) με ομιλητή τον Τσίπρα. Από τον τίτλο ακόμα αντιλαμβάνεται κανείς τη διαφορά. Πριν από ένα χρόνο, ο Τσίπρας χτυπιόταν σαν χταπόδι στα προεκλογικά μπαλκόνια, υποσχόμενος στους ψηφοφόρους έναν υγιεινό περίπατο, με ζουρνάδες και νταούλια, στο ρυθμό των οποίων θα χόρευαν οι «αγορές». Τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει απλά για ένα χρόνο «μάχης», αποφεύγοντας να μιλήσει για τα αποτελέσματα της «μάχης».

Και αυτό το ιδεολόγημα (της «μάχης»), όμως, που εξασφάλισε στον ΣΥΡΙΖΑ μια δεύτερη εκλογική νίκη το Σεπτέμβρη (με την αποχή να καταγράφει ποσοστό ρεκόρ), ξεθώριασε πια. Μπορεί να πείθει το στενό κομματικό μηχανισμό, που ρίχτηκε με ενθουσιασμό στη μάχη της «κουτάλας», την εργαζόμενη κοινωνία όμως δεν μπορεί πλέον να τη συγκινήσει. Η εικόνα των κινητοποιήσεων και το «άρωμα» των ακόμα πιο μαζικών, που ωριμάζουν, κρύβει από πίσω της μια συγκυβέρνηση κι έναν κομματικό μηχανισμό που άρχισαν ήδη να «μετράνε μέρες» (στην εξουσία).

Για να μην πούμε, βέβαια, για το ιδεολόγημα του «ηθικού πλεονεκτήματος», που τα εξουσιαστικά τομάρια του ΣΥΡΙΖΑ οικοδόμησαν πάνω στους αγώνες και τις θυσίες των κομμουνιστών και των αριστερών του παρελθόντος. Πλέον, από το «εμείς θα τ' αλλάξουμε όλα, γιατί δεν μας κρατάει κανένας», έχουν φτάσει στο «και σεις τα ίδια κάνατε», όταν δεν χρησιμοποιούν απέναντι σε πασόκους και δεξιούς το κουτσογιώργειο «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε».

Αν πρέπει να σχολιάσουμε κάτι, με αφορμή το κλείσιμο ενός χρόνου του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, δεν είναι η ψευτιά και η απάτη που κυριάρχησαν, ούτε η διάψευση των υπεσχημένων, που αντικαταστάθηκαν από ένα τρίτο Μνημόνιο, που συνεχίζει και βαθαίνει την πολιτική των δύο προηγούμενων, αλλά τους όρους που κατέστησαν δυνατή αυτή την εξέλιξη. Δε θα πούμε τίποτα καινούργιο (το θέμα έχει επαρκέστατα αναλυθεί από τις στήλες της «Κόντρας», που δεν χρειάστηκε ποτέ να διορθώσει τις εκτιμήσεις και τις προειδοποιήσεις της). Απλά θα σταθούμε σε ένα δυο βασικά σημεία, τα οποία πρέπει να μη φεύγουν ποτέ από το μυαλό μας.

Το εξουσιαστικό τσούρμο του ΣΥΡΙΖΑ είχε κάθε λόγο να κατασκευάσει και να πλασάρει το ιδεολόγημα της «αριστερής ανατροπής». Η αριστερή πτέρυγα αυτού του τσούρμου το πήγαινε πολύ πιο πέρα, μέχρι το... άνοιγμα του δρόμου για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, όμως και η δεξιά πτέρυγα δεν πήγαινε πίσω, αφού υποσχόταν πλήρη απεμπλοκή από τη μνημονιακή πολιτική και εφαρμογή ενός νέου οικονομικού υποδείγματος, το οποίο θα οδηγούσε σε ευρείες κοινωνικές αλλαγές, που θα έφερναν στο προσκήνιο τον κόσμο της εργασίας.

Μιλώντας γενικά, η πείρα των εργαζόμενων μαζών δεν τους επέτρεπε να ελέγξουν τη βασιμότητα αυτού του ιδεολογήματος. Υπήρχε, βέβαια, το προηγούμενο του ΠΑΣΟΚ, όμως ο ΣΥΡΙΖΑ προβαλλόταν σαν «ριζοσπαστική αριστερά», με καταγωγή από το παλιό κομμουνιστικό κίνημα, οπότε ο ορίζοντας της κριτικής σκέψης θόλωνε. Αν πάρουμε, μάλιστα, υπόψη μας το γεγονός ότι η όποια κριτική σκέψη των εργαζόμενων μαζών είναι κατά βάση εμπειρική, χωρίς τα βασικά συστατικά μιας επαναστατικής θεωρίας, θα συμφωνήσουμε πως τα πράγματα γίνονταν πιο εύκολα για την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Μιλώντας ειδικά και αναφερόμενοι στα πιο συντηρητικοποιημένα κοινωνικά στρώματα, θα διαπιστώσουμε ότι η λογική του «μικρότερου κακού», εγγενής διαχρονικά σε όσους περιορίζονται στο ρόλο του ψηφοφόρου, αλλά και διογκωμένη από τις συνέπειες των απανωτών ηττών της προηγούμενης πενταετίας, λειτουργούσε επίσης υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ. Η φράση «και τα μισά απ' αυτά που υπόσχονται να κάνουν, ευχαριστημένος θα είμαι» ακουγόταν τότε σε κάθε πολιτική συζήτηση.

Ποια θα έπρεπε να είναι η απάντηση σ' αυτά τα ισχυρά σημεία της συριζαίικης δημαγωγίας; Αυτή που έδωσε αυτή εδώ η εφημερίδα, κηρύσσοντας ανελέητο πόλεμο στον ΣΥΡΙΖΑ, αναλύοντας την πολιτική του, αποκαλύπτοντας αυτό που **αναπόφευκτα θα γίνει**, εξηγώντας με σαφή και κατανοητό τρόπο πως όλα όσα συνιστούν το αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ είναι... σκέτο αφήγημα. Δηλαδή, μια συρραφή ψευδών, με μοναδικό σκοπό την αναρρίχηση στην εξουσία μιας ομάδας που άρπαξε από τα μαλλιά την ευκαιρία που της προσέφερε η ταχεία κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ.

Και όμως, αυτή η προσέγγιση των πραγμάτων, η στοχοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ πριν αυτός αναρριχηθεί στην εξουσία, έτσι που να ωριμάσει όσο πιο γρήγορα γίνεται η κοινωνική συνείδηση περί του χαρακτήρα αυτού του πολιτικού μορφώματος, δεν βρήκε μεγάλη απήχηση στους οργανωμένους πολιτικούς χώρους στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι γνωστές οι πολιτικές απόψεις, που είτε πρόσφεραν ανοχή στον ΣΥΡΙΖΑ, είτε πρέσβευαν ότι υπάρχουν πτυχές που ο ΣΥΡΙΖΑ θα εφαρμόσει προοδευτική πολιτική (π.χ. κρατική καταστολή), τεμαχίζοντας έτσι κατά το δοκούν το ενιαίο της πολιτικής, είτε περιόριζαν την πολιτική παρέμβαση σε ρόλο «πίεσης από τ' αριστερά για να υλοποιήσει ο ΣΥΡΙΖΑ τις υποσχέσεις του».

Η επιχειρηματολογία που συνόδευε αυτές τις πολιτικές απόψεις και στάσεις δε διεκδικεί δάφνες πρωτοτυπίας. Γι' αυτό και δε θα τη θυμίσουμε. Αλλωστε, πλέον όλα είναι τόσο καθαρά που δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι έλεγαν διάφοροι πριν από ένα χρόνο. Τους έχει διαψεύσει η ίδια η ζωή. Και δεν μπορούν να επικαλεστούν ότι εξ αντικειμένου δεν μπορούσαν να προβλέψουν τι θα γίνει, πρώτο επειδή υπάρχουν εκείνοι που πρόβλεψαν με απόλυτη ακρίβεια και δεύτερο επειδή η πρόβλεψη δεν είχε χαρακτήρα προφητείας, αλλά στηριζόταν σε συγκεκριμένα δεδομένα.

Ποια ήταν αυτά τα δεδομένα; Ηταν η δεδομένη απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό, χωρίς να διαταράξει τις στρατηγικές του επιλογές, ούτε στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής (ΝΑΤΟ, ΗΠΑ), ούτε στον οικονομικό τομέα (ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη). Ηταν οι δεδομένοι συσχετισμοί εντός της ΕΕ, αλλά και η δεδομένη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Οταν δεν αμφισβητείς αυτές τις θεμελιώδεις στρατηγικές επιλογές, τότε το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο. Δεν μπορείς, δηλαδή, να πιστέψεις πως επειδή μια κυβέρνηση θα επικαλεστεί τη λαϊκή εντολή που έλαβε στις εκλογές, αυτό θα συγκινήσει έστω και ελάχιστα τις κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Αυτό υπαγόρευε η θεωρία σε όποιον έχει γνώση αυτής της θεωρίας. Εννοούμε τον μαρξισμό-λενινισμό, τον οποίο πολλοί από τους ουραγούς του ΣΥΡΙΖΑ συνηθίζουν να ειρωνεύονται ως «ευαγγέλιο» και «ταριχευμένη γνώση». Εκείνο που αποδείχτηκε, όμως, είναι πως ο μαρξισμός-λενινισμός -ακριβώς επειδή είναι επιστήμη- επιβεβαιώθηκε ως θεωρία και στην ανάλυση των προοπτικών άσκησης της εξουσίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ο οπορτουνιστικός εμπειρισμός των «απελευθερωμένων από δόγματα» πνευμάτων αποδείχτηκε για μια ακόμα φορά για τα σκουπίδια.

Η γραμμή ουράς στον ΣΥΡΙΖΑ συνεχίστηκε και μετεκλογικά. Το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» εξελήφθη ως πραγματική σύγκρουση, με αποκορύφωμα τη στράτευση όλων αυτών των πολιτικών δυνάμεων στο πλευρό του ΣΥΡΙΖΑ στο ψευτοδημοψήφισμα του περασμένου Ιούλη, που ήταν εξ αρχής φαλκιδευμένο (αρκεί μόνο να αναφερθούμε σ' αυτό που μας θύμισε ο Βαρουφάκης στην πρόσφατη πολύκροτη συνέντευξή του στον Παπαχελά: όταν ο Τσίπρας προκήρυξε το δημοψήφισμα, είχε ήδη συμφωνήσει σε όλα και τα είχε δώσει γραπτά στους «εταίρους»). Και όμως, ακόμη και το κείμενο που ο ίδιος ο Τσίπρας είχε υποβάλει ως πρόταση, πριν το δημοψήφισμα, κείμενο που ήταν χειρότερο από τη λεγόμενη πρόταση Γιούνκερ, δεν ήταν ικανό για να τραβήξει τους ουραγούς από τη μέθη του «λαϊκού αγώνα του Οχι».

Επανάσταση ή μεταρρύθμιση; ήταν το δίλημμα που έθεσε με τον τίτλο ενός βιβλίου της η Ρόζα Λούξεμπουργκ, πριν από έναν αιώνα. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέσβευε καν τη μεταρρύθμιση. Ισως σε άλλες εποχές να είχε περιθώρια κάποιας οριακής μεταρρυθμιστικής πολιτικής, όπως συνέβη αρκετές φορές με την παλαιότερη σοσιαλδημοκρατία. Στην παρούσα συγκυρία, όμως, με την καπιταλιστική κρίση να καθιστά απαγορευτική κάθε φιλολαϊκή-φιλεργατική μεταρρυθμιστική πολιτική και να επιτρέπει μόνο νεοφιλελεύθερης έμπνευσης μεταρρυθμίσεις, το πραγματικό δίλημμα που τίθεται είναι: επανάσταση ή διαχείριση (του καπιταλισμού);

Η διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού σήμερα μπορεί να γίνει μόνο μ' έναν συγκεκριμένο τρόπο: αυτόν που γίνεται, ανεξάρτητα από το κόμμα ή τη συμμαχία κομμάτων που ασκεί τη διαχείριση. Η επανάσταση δεν περιμένει μόνο την ωρίμανση της ταξικής συνείδησης του προλεταριάτου, αλλά κι εκείνους που θ' αναλάβουν αυτό το έργο.

Πέτρος Γιώτης

Ψεύδεται αισχρά ο υπουργός Εργασίας

Καταστροφικός ο υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών βάσει ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου

Το ψέμα και η παραπληροφόρηση πάνε σύννεφο, κι όποιος παραμυθιαστεί παραμυθιάστηκε. Προκειμένου να δικαιολογήσει το πετσόκομμα των συντάξιμων αποδοχών, που παίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στον υπολογισμό της σύνταξης, ο υπουργός Εργασίας δε δίστασε να ισχυριστεί ότι ο υπολογισμός τους με βάση ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο είναι ευνοϊκός για τους εργαζόμενους, διότι την τελευταία πενταετία έχουν μειωθεί οι μισθοί και τα μεροκάματα του, οπότε ο μέσος όρος της τελευταίας πενταετίας θα τους αδικούσε!

Ο Κατρούγκαλος γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτό που ξεφούρνισε είναι ψέμα. Δε δίστασε να το ξεφουρνίσει, όμως, γιατί μόνο με μπαράζ ψεμάτων μπορεί να παραπλανήσει τους εργαζόμενους.

◆ Οπως έχουμε ξαναγράψει, η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από το 2004 επεξεργάζεται τα στοιχεία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων που αφορούν όλους τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ και με μια χρονική υστέρηση οχτώ-εννέα μηνών τα στοιχεία δημοσιοποιούνται στην ιστοσελίδα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Μέχρι στιγμής έχουν δημοσιοποιηθεί στοιχεία απασχόλησης μέχρι και τον Απρίλη του 2015.

Δημοσιεύουμε ξανά έναν πίνακα (ο δεύτερος στη σελίδα) που φτιάξαμε με τα στοιχεία για την απασχόληση της περιόδου Γενάρη- Απρίλη 2015. Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι παρά τη βαθιά καπιταλιστική κρίση, ο αριθμός των εργαζόμενων που δουλεύουν με πλήρη απασχόληση παραμένει σχετικά υψηλός, και κινείται μεταξύ 23,08 και 23,51 ημερών εργασίας το μήνα (μέγιστο είναι οι 25 ημέρες το μήνα). Το σημαντικότερο είναι ότι οι εργαζόμενοι με πλήρη απασχόληση ασφαλίζονται με ασφάλιστρο που υπολογίζεται σε μεροκάματο γύρω στα 53 ευρώ. Αντίστοιχα, οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση πραγματοποιούν κατά μέσο όρο από 17,66 έως 17,28 ημερομίσθια το μήνα και ασφαλίζονται πάνω σε μεροκάματο 24 ευρώ. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι το μέσο ασφαλιζόμενο μεροκάματο για μερική απασχόληση είναι περίπου ίσο με το πετσοκομμένο μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ, το οποίο καταβάλλουν οι καπιταλιστές εργοδότες για πλήρη απασχόληση (οχτώρο).

Αυτό συμβαίνει, αν και διανύουμε περίοδο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, γιατί παρά τις παρασπονδίες, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επιμένει να ασφαλίζει τους εργαζόμενους με βάση τα μεροκάματα που προβλέπονται από τις κλαδικές συμβάσεις και όχι με βάση τις αποδοχές που καταβάλλουν οι καπιταλιστές εργοδότες βάσει των ατομικών συμβάσεων που με το πιστόλι στον κρόταφο υποχρέωσαν τους εργαζόμενους να υπογράψουν.

Ετσι, παρατηρείται το φαινόμενο οι αποδοχές πάνω στις οποίες υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές να είναι μεγαλύτερες από τις πραγματικά καταβαλλόμενες στους εργαζόμενους. Οπως είναι γνωστό, στα προ κρίσης και κινεζοποίησης χρόνια συνέβαινε το αντίθετο: οι καταβαλλόμενες αποδοχές ήταν μεγαλύτερες από τις αποδοχές πάνω στις οποίες υπολογίζονταν οι ασφαλιστικές εισφορές. Την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων έχουν πέσει λίγο οι αποδοχές των εργαζόμενων πάνω στις οποίες υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές, εξακολουθούν όμως να είναι μεγαλύτερες απ' αυτές που οι καπιταλιστές καταβάλλουν στους εργαζόμενους.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που στον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών δεν υπεισέρχονται οι καταβαλλόμενες στους εργαζόμενους αποδοχές, η μείωσή τους (που είναι μεγάλη) δεν παίζει απολύτως κανένα ρόλο στη διαμόρφωση του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών. Και λέει συνειδητά ψέματα ο Κατρούγκαλος, όταν επικαλείται τις μειωμένες αποδοχές της τελευταίας πενταετίας, γιατί ξέρει πολύ καλά ότι αυτές δεν παίζουν κανένα ρόλο στις ασφαλιστικές εισφορές.

Η απόφαση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου να υπολογίζει τις συντάξιμες αποδοχές με βάση όλο τον ασφαλιστικό βίο δεν έγινε για να προστατέψει τους εργαζόμενους, αλλά υπηρετεί τη στρατηγική του κεφαλαίου για δραστική μείωση όλων των συντάξεων. Μπορεί οι διάφοροι Κατρούγκαλοι να είναι άσχετοι περί τα ασφαλιστικά, όμως υπάρχουν υπηρεσιακοί παράγοντες στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που σίγουρα τους ενημέρωσαν και για το ζήτημα των ασφαλιστικών εισφορών. Γι' αυτό και λέμε ότι ο Κατρούγκαλος έχει πλήρη συνείδηση ότι λέει ψέματα, όταν ισχυρίζεται ότι δήθεν συμφέρει τους εργαζόμενους να υπολογίζονται οι συντάξιμες αποδοχές με βάση ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο.

◆ Ως τώρα, η βάση για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών είναι η καλύτερη πενταετία της τελευταίας δεκαετίας. Ετσι, η βάση υπολογισμού προς το παρόν 1975 ήταν 0,62 ευρώ, το 2011 είχε φτάσει τα 33,56 ευρώ και μετά το πετσόκομμα του 2012 (6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου των Σαμαροβενιζέλων) έπεσε στα 26,18 ευρώ.

Ημερομίσθιο Ανειδίκευτου Εργάτη σύμφωνα με την ΕΓΣΣΕ

1975	0.62	1989	7.19	2003	23.29
1976	0.73	1990	8.54	2004	24.42
1977	0.84	1991	9.73	2005	25.77
1978	1.03	1992	10.58	2006	27.38
1979	1.21	1993	11.98	2007	29.39
1980	1.40	1994	14.04	2008	30.62
1981	1.47	1995	15.68	2009	33.03
1982	2.42	1996	16.56	2010	33.03
1983	2.65	1997	18.14	2011	33.56
1984	3.53	1998	18.86	2012	26.18
1985	4.17	1999	19.32	2013	26.18
1986	4.54	2000	20.36	2014	26.18
1987	5.03	2001	20.86	2015	26.18
1988	6.02	2002	22.15		

Δεν συμβουλεύουμε κανέναν να υπολογίσει το μέσο όρο όλων αυτών των ημερομισθίων, γιατί υπάρχουν οι συντελεστές αναπροσαρμογής, με τους οποίους οι αποδοχές κάθε χρονιάς αναπροσαρμόζονται ώστε να βγει μετά ο μέσος όρος.

Ανά διαστάματα, το ΙΚΑ- ΕΤΑΜ με εγκυκλίους δημοσιεύει τους συντελεστές αναπροσαρμογής των ετήσιων αποδοχών της τελευταίας δεκαετίας, προκειμένου να υπολογιστεί ο μέσος όρος των συντάξιμων αποδοχών της καλύτερης πενταετίας. Στις 17 Μάρτη του 2015, με την επείγουσα εγκύκλιο 11 που εξέδωσε το ΙΚΑ, καθορίστηκαν οι συντελεστές αναπροσαρμογής προκειμένου να εξεταστούν οι αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβλήθηκαν για το 2015. Μέσω των συντελεστών αναπροσαρμογής γίνεται μια ελάχιστη μείωση των μεγάλων απαλειών που επέρχονται στις συντάξιμες αποδοχές ακόμη και στην περίπτωση που υπολογίζονται με την καλύτερη πενταετία της τελευταίας δεκαετίας. Μόλις εντοπιστεί η καλύτερη πενταετία, πολλαπλασιάζονται οι ετήσιες αποδοχές κάθε χρόνου με τους αντίστοιχους συντελεστές αναπροσαρμογής, τα ποσά αθροίζονται, διαιρούνται διά πέντε και το αποτέλεσμα είναι οι συντάξιμες αποδοχές του συγκεκριμένου ασφαλισμένου.

◆ Σε ένα προσχέδιο του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη (Ν. 3863/2010) καθορίζονταν οι συντελεστές αναπροσαρμογής για τα 16 χρόνια από το 1994 μέχρι το 2009. Στον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή κάθε έτους προσετίθετο ένα 0,06% και το άθροισμα ήταν ο συντελεστής αναπροσαρμογής. Μελετώντας τότε το συγκεκριμένο ζήτημα διαπιστώσαμε ότι οι συντελεστές αναπροσαρμογής για όλο τον ασφαλιστικό βίο των 16 ετών ήταν σημαντικά μικρότεροι από τους συντελεστές αναπροσαρμογής της καλύτερης πενταετίας της τελευταίας δεκαετίας. Ετσι, και μόνο εξ αυτού του λόγου οι συντάξιμες αποδοχές με βάση την 16ετία μειώνονταν περαιτέρω.

Βάσει αυτής της μελέτης, υπολογίσαμε τότε (Μάης 2010), ότι προκαλείται τεράστια μείωση στη λεγόμενη «ανταποδοτική» σύνταξη, όταν ο υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών γίνεται με βάση ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο.

Οταν ψηφίστηκε ο νόμος Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, τέθηκε διάταξη σύμφωνα με την οποία οι συντελεστές αναπροσαρμογής θα ορίζονται κάθε χρόνο με νόμο, μετά από γνώμη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Οπως πληροφορηθήκαμε μετά από επικοινωνία μας με υψηλόβαθμο υπηρεσιακό παράγοντα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέχρι τώρα δεν έχουν εκδοθεί οι συντελεστές αναπροσαρμογής που προβλέπονται από αυτή τη διάταξη (άρθρο 3) του αντιασφαλιστικού νόμου 3863/2010.

Επειδή το ζήτημα είναι σημαντικό και θέλουμε να ξεσκεπάσουμε μέχρι το μεδούλι τη σπέκουλα και τα απανωτά ψέματα του Κατρούγκαλου, θα συνεχίσουμε την έρευνα απευθυνόμενοι στην ΕΛΣΤΑΤ και στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή, και θα επανέλθουμε.

Επιστρέφοντας στον πίνακα με τα κατώτατα ημερομίσθια, επισημαίνουμε και πάλι ότι η εξέλιξή τους τα τελευταία σαράντα χρόνια σχηματίζει μια παραστατική εικόνα για το άγριο πετσόκομμα των συντάξιμων αποδοχών που θα επέλθει με την επέκταση της βάσης υπολογισμού σε ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μαθηματικός ή ειδικός στα ασφαλιστικά ζητήματα για να το καταλάβει.

Θεωρούμε βέβαιο ότι θα επιχειρηθεί να υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές με βάση τις Ατομικές Συμβάσεις Εργασίας, που κινούνται γύρω από το κατώτατο της ΕΓΣΣΕ, και όχι με βάση τις ισχύουσες Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας. Κατά συνέπεια, αυτός ο πίνακας, επεξεργασμένος με βάση τους συντελεστές αναπροσαρμογής, θα καταγράφει το άγριο πετσόκομμα των συντάξιμων αποδοχών.

Από την άλλη, πρέπει να επισημανθεί πως μπορεί το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να υπολογίζει τις ασφαλιστικές εισφορές με βάση τις Κλαδικές Συμβάσεις, όμως οι καπιταλιστές εξακολουθούν να μην πληρώνουν με αποτέλεσμα να χρωστούν δισεκατομμύρια ευρώ. Οι ασφαλιστικές εισφορές που πρέπει να καταβάλλονται στο ΙΚΑ εξακολουθούν να θεωρούνται μεγάλες από τους καπιταλιστές, γι' αυτό και ο προωθούμενος υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών με βάση ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο έχει ως στόχο, εκτός των άλλων, να κλείσει το άνοιγμα που δημιουργήθηκε από τις μεγάλες οφειλές των καπιταλιστών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

2015 Μήνας	Πλήρης απασχόληση	Ημέρες απασχόλ.	Μεροκάμ Μισθός	Μερική απασχόληση	Ημέρες απασχόλ.	Μεροκάμ Μισθός	Σύνολο Ασφαλισμ.
Γενάρης	1.232.243	23,51	53,09 1247,96	468.021	17,66	24,09 425,54	1.699.525
Φλεβάρης	1.235.756	23,25	53,10 1234,60	469.350	17,07	24,04 410,34	1.704.461
Μάρτης	1.249.965	23,48	52,94 1242,89	476.514	17,65	23,90 421,85	1.725.765
Απρίλης	1.305.686	23,08	52,50 1211,88	491.440	17,28	23,88 412,62	1.796.143

Ασφαλιστικό λαιμητόμος για τους αγρότες

Με τις ισχύουσες διατάξεις για την Κοινωνική Ασφάλιση των αγροτών, πλούσιων και φτωχών (Ν. 2458/1997 για τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών) ο αγρότης είναι υποχρεωμένος να ασφαλίζεται σε πέντε κλάσεις, και αν θέλει σε άλλες τρεις, πιο υψηλές. Στην 1η Κλάση (υποχρεωτική) άρχισε να ασφαλίζεται από την 1.1.2012 και να πληρώνει 753,12 ευρώ το χρόνο, για κλάδο σύνταξης, κλάδο υγείας και Λογαριασμό Εργατικής Εστίας (ΛΑΕ). Το ίδιο ποσό (753,12 ευρώ το χρόνο) έπρεπε να πληρώνει και η σύζυγός του, γιατί διαφορετικά δε θα μπορούσε να πάρει ούτε τη βασική σύνταξη του ΟΓΑ. Συνολικό ποσό για το ζευγάρι 1.506,24 ευρώ το χρόνο. Στη 2η Κλάση θα μπουν μετά από πέντε χρόνια (από την 1.1.2018) και θα πληρώνουν ο καθένας από 851,12 ευρώ το χρόνο (σύνολο 1.702,32 ευρώ).

Ταυτόχρονα, το κράτος κατέβαλε από τον κρατικό προϋπολογισμό 14% για την κύρια σύνταξη κάθε αγρότη (δηλαδή για την 1η Κλάση 817,68 ευρώ το χρόνο), και ένα πολύ μικρό ποσό για τον ΛΑΕ. Για τον κλάδο υγείας ο αγρότης κατέβαλε 2,5% επί της 5ης Κλάσης (26,64 ευρώ το μήνα ή 319,68 το χρόνο).

Κι όλα αυτά για να πάρει μια πενιχρή σύνταξη από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών και ένα μικρό ιμήμα από τη λεγόμενη βασική σύνταξη. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, η βασική σύνταξη των 360 ευρώ άρχισε να μειώνεται κατά 4% κάθε χρόνο. Οι αγρότες που θα βγουν στη σύνταξη σύμφωνα με τον ΚΚΑΑ θα πάρουν το 40% της βασικής, δηλαδή 144 ευρώ, ενώ όσοι θα βγουν το 2026 δε θα πάρουν τίποτα, καθώς τότε η βασική σύνταξη μηδενίζεται.

Σύμφωνα με το σχέδιο Κατρούγκαλου, το κράτος θα απαλλαγεί αμέσως από την υποχρέωση καταβολής των 817,68 ευρώ το χρόνο για κάθε ασφαλισμένο αγρότη. Ταυτόχρονα, από την 1.1.2016, η εισφορά του αγρότη για τον κλάδο υγείας θα αυξηθεί από 2,5% σε 6,95% επί της 5ης ασφαλιστικής κλάσης (1.065 ευρώ), ενώ από την 1.1.2017 θα είναι 6,95% επί του εισοδήματος που δηλώνουν, με ελάχιστο υποχρεωτικό μηνιαίο όριο το 80% των 586 ευρώ (κατώτατο ημερομίσθιο της ΕΓΣΣΕ). Ετσι, ένα ζευγάρι αγροτών χωρίς παιδιά, θα πληρώσει το 2016 ασφαλιστικές εισφορές 2.937 ευρώ, το 2017 τουλάχιστον 2.413 ευρώ, το 2018 τουλάχιστον 2.750 ευρώ και το 2019 τουλάχιστον 3.086 ευρώ.

Με το ισχύον σύστημα, το ίδιο ζευγάρι θα πλήρωνε ετήσιες ασφαλιστικές εισφορές 1.506 ευρώ μέχρι και το 2017 και από το 2018 1.702 ευρώ, για να πάρει σύνταξη- προνοιακό βοήθημα από τον ΚΚΑΑ (για τη βασική σύνταξη δεν μιλάμε, γιατί γι' αυτούς που θα βγουν στη σύνταξη το 2016 θα είναι 144 ευρώ και θα μειώνεται κάθε χρόνο, μέχρι να μηδενιστεί το 2026. Γίνεται φανερό ότι μέχρι το 2025, που οι αγρότες θα παίρνουν το 4% της βασικής σύνταξης των 360 ευρώ, δε θα παίρνουν τίποτα από την περιβόητη εθνική σύνταξη.

Τρία κομβικά ζητήματα του αντιασφαλιστικού εκτρώματος Κατρούγκαλου

Ας διαλύσουμε για μια φορά ακόμα τις συγχύσεις που επικρατούν σχετικά με το σχέδιο Κατρούγκαλου, που κοντεύουν να μας το παρουσιάσουν σαν σχέδιο που αφορά κυρίως τις **εισφορές** των ελευθεροεπαγγελματιών και όχι τις **συντάξεις** των μισθωτών και των πιο φτωχών από τους ελευθεροεπαγγελματίες, εμπόρους και τεχνίτες.

Σύνταξη φιλοδώρημα

Χάρη στην παραπειστική δουλειά που έκανε ο τέως υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης (που αισθάνεται υποχρεωμένος να υπερασπιστεί το δικό του νόμο, χειροτέρευση του οποίου αποτελεί το σχέδιο Κατρούγκαλου), κυκλοφορεί η άποψη ότι η μείωση των μελλοντικών συντάξεων δε θα είναι και τόσο μεγάλη. Ομως, κεντρικό στοιχείο του σχεδίου Κατρούγκαλου είναι πως οι «ανταποδοτικές» συντάξεις που θα βγαίνουν από τώρα και μετά θα είναι **πάρα πολύ μειωμένες** σε σχέση με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη.

Ο νόμος Λοβέρδου-Κουτρουμάνη μοίραζε τη χορηγούμενη σύνταξη σε δυο κομμάτια. Ενα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης που διανύθηκε μέχρι τις 31.12.2010, το οποίο υπολογιζόταν με τις παλιές διατάξεις, και ένα κομμάτι για την περίοδο ασφάλισης από την 1.1.2011 μέχρι τη μέρα συνταξιοδότησης, το οποίο υπολογιζόταν με τις νέες διατάξεις (εξαιρετικά χαμηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης και υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών με το μέσο όρο ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου (και χαμηλότερους συντελεστές αναπροσαρμογής για κάθε έτος).

Το σχέδιο Κατρούγκαλου έρχεται να καταργήσει το διαχωρισμό της σύνταξης σε δυο κομμάτια. Οι συντάξιμες αποδοχές όσων θα συνταξιοδοτούνται από τώρα και μετά θα υπολογίζονται με το μέσο όρο των αποδοχών ολόκληρου του εργασιακού τους βίου. Αρα οι συντάξιμες αποδοχές θα υποστούν τεράστια μείωση. Αν συνυπολογίσουμε και τα καταβαραθρωμένα νέα ποσοστά αναπλήρωσης, θα καταλάβουμε πως όσοι έχουν αρκετά χρόνια ασφάλισης μέχρι και το 2010 και υπολόγιζαν να πάρουν «πέντε δεκάρες» απ' αυτό το τμήμα της σύνταξης, θα πρέπει να το ξεχάσουν. Η «ανταποδοτική» σύνταξή τους για 15 πλήρη έτη ασφάλισης **με το ζόρι θα φτάσει το κατοστάρικο**!

Οι μειώσεις δεν μπορούν να υπολογιστούν με ακρίβεια (γιατί η κυβέρνηση δεν έχει παρουσιάσει τα απαραίτητα δεδομένα), αλλά σίγουρα **θα ξεπερνούν κατά πολύ το 15%-30%** που έριξε κουτοπόνηρα στη δημοσιογραφική πάτσα ο Κουτρουμάνης. Για παράδειγμα, εργαζόμενος που πρωτοασφαλίστηκε το 1981 και συνταξιοδοτείται το 2016 με 35 χρόνια ασφάλισης, με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη θα έπαιρνε σύνταξη για 29 χρόνια ασφάλισης (1981-2010) με το παλιό σύστημα και για 6 χρόνια ασφάλισης (2011-2016) με το νέο σύστημα. Το δεύτερο κομμάτι της σύνταξης θα ήταν μειωμένο κατά 80% περίπου σε σχέση με το παλιό σύστημα. Με το σχέδιο Κατρούγκαλου, αυτός ο εργαζόμενος θα βγει στη σύνταξη με 35 χρόνια ασφάλισης υπολογισμένα **όλα με το νέο σύστημα**. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι η σύνταξή του θα υποστεί μείωση πολύ πάνω από 30%, σε σχέση με τη σύνταξη που υπολόγιζε να πάρει με βάση το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, γιατί θα μειωθούν δραματικά οι συντάξιμες αποδοχές του και το ποσοστό αναπλήρωσης και για τα πρώτα 29 χρόνια ασφάλισης.

Κλάσμα της εθνικής σύνταξης

Ο Κατρούγκαλος, για να υπηρετήσει το προπαγανδιστικό σχέδιο της συγκυβέρνησης, ισχυρίζεται ότι κάθε πολίτης που θα βγαίνει στη σύνταξη θα παίρνει ολόκληρη την εθνική σύνταξη, που την ορίζει σήμερα στα 384 ευρώ.

Ομως, η φιλοσοφία χορήγησης της περιβόητης εθνικής (ή βασικής) σύνταξης, όπως φαίνεται καθαρά από το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, που η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τον έχει αποδεχτεί ως βάση (αυτή η αποδοχή αναφέρεται και στο τρίτο Μνημόνιο, αλλά και στην πρόταση που είχε υποβάλει στους ιμπεριαλιστές δανειστές ο ίδιος ο Τσίπρας στις 22.6.2015), είναι πως αυτή **δε θα χορηγείται σε όλους ολόκληρη, αλλά θα τους χορηγείται κλάσμα της εθνικής σύνταξης, ανάλογα με τα έτη ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει**.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του νόμου 3863/2010 προβλέπεται ρητά ότι *«η βασική σύνταξη υπολογίζεται* ***αναλογικά, με βάση τα έτη ασφάλισης*** *από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης»*. Είναι σίγουρο, λοιπόν, ότι αυτή η θεμελιώδης διάταξη θα εισαχθεί και στο νομοσχέδιο Κατρούγκαλου, όταν αυτό θα πάει στη Βουλή. Γιατί αυτή η διάταξη υλοποιεί τη φιλοσοφία του νέου (αντι) ασφαλιστικού συστήματος. Μάλιστα, η σχετική διάταξη θα γίνει χειρότερη, γιατί ο νόμος Λοβέρδου-Κουτρουμάνη προέβλεπε πλήρη σύνταξη με 35ετία και στο 65ο έτος της ηλικίας, ενώ το σχέδιο Κουτρουμάνη προβλέπει 40ετία και στο 67ο έτος της ηλικίας. Αρα, για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων αυτή η περιβόητη εθνική σύνταξη θα είναι ένα φιλανθρωπικό βοήθημα 100-150 ευρώ (αν βγουν στη σύνταξη στα 67).

Ετσι, για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα, που μετά βίας καταφέρνουν να μαζέψουν 4.500-6.000 ένσημα (με την παρατεταμένη ανεργία, ακόμα και τα 4.500 ένσημα θα είναι εξαιρετικά δύσκολος στόχος πια), η συνολική σύνταξη («ανταποδοτική» συν «εθνική») θα κυμαίνεται στα 200-300 ευρώ! Κι αυτό με τα σημερινά δεδομένα, γιατί με το χάλι που έχουν τα Ταμεία, στο μέλλον θα έχουμε και νέες μειώσεις.

Πετσόκομμα των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων

Στη βάση της σελίδας γράφουμε για την έμμεση ομολογία του Τσακαλώτου, ότι με το σχέδιο Κατρούγκαλου δεν βγαίνουν οι δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει με το Μνημόνιο για το 2015-16 και επομένως πρέπει να πετσοκόψουν και τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις.

Ομως, αν κάναμε την (απίθανη) υπόθεση ότι το πετσόκομμα για το 2016 θα είναι κάπως περιορισμένο, ο επανυπολογισμός και των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων με το νέο σύστημα και ο διαχωρισμός τους σε δύο μέρη («δικαιούμενη» σύνταξη και «προσωπική διαφορά») βάζει τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις στην κλίνη του Προκρούστη για αρκετά χρόνια. Ο,τι ανήκει στην «προσωπική διαφορά» θα μπορεί να πετσοκόβεται, γιατί θα θεωρείται χαριστική παροχή!

Δεν είναι τυχαίο ότι ένας που βγήκε στη σύνταξη το 2015 (υποτίθεται ότι) θα πάρει ολόκληρη την «προσωπική διαφορά», ενώ ένας που θα βγει στη σύνταξη (με τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις) το 2016 (υποτίθεται ότι) θα πάρει το 50% της «προσωπικής διαφοράς» (το 2017 το 33% και το 2018 το 25%). Οι «προσωπικές διαφορές» είναι ο «κουμπαράς» από τον οποίο θα αντλούν τα επόμενα χρόνια τα ποσά για να καλύπτουν τα ελλείμματα του ασφαλιστικού συστήματος. Ελλείμματα που δε θα τα καλύπτει ο κρατικός προϋπολογισμός (οι «ιερές αγελάδες» του κεφαλαίου έτσι κι αλλιώς έχουν τεθεί στο απυρόβλητο), αλλά οι συνταξιούχοι. Και σε ελάχιστα χρόνια θα εξανεμιστεί ό,τι έχει απομείνει στην «προσωπική διαφορά», μετά το άμεσο πετσόκομμα του 2016.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Εμμεση ομολογία ότι πρέπει να πετσοκοπούν συντάξεις

«*Για τις συντάξεις τους εξήγησα (σ.σ. στους υπουργούς Οικονομικών της Ευρωζώνης) ότι έχουμε μια σημαντική δομική μεταρρύθμιση που θα μπορέσει να φέρει το σύστημά μας σε βιωσιμότητα μεσοπρόθεσμα και τους εξήγησα ότι θέλουμε να υπάρχει κάποια* ***επιείκεια*** *για τα ισοδύναμα, για την υπόσχεσή μας, όχι τόσο πολύ για τις δομικές αλλαγές, αλλά για το 1% που πρέπει να βρεθεί από το ασφαλιστικό σύστημα. 1% του ΑΕΠ για το 2016. Τους έθεσα το ζήτημα ότι έχουμε στην Ελλάδα 11 διαδοχικές μειώσεις συντάξεων (...) Αρα είναι δύσκολο να κοπούν οι συντάξεις φέτος και του χρόνου*».

Ο υπουργός Οικονομικών Ε. Τσακαλώτος, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την περασμένη Δευτέρα παραδέχτηκε ευθέως, ότι με το περιβόητο σχέδιο Κατρούγκαλο δεν καλύπτεται η μνημονιακή υποχρέωση για εξασφάλιση 1% του ΑΕΠ το 2016 (και 0,25% του ΑΕΠ το 2015) **από τις συντάξεις** και πως εκλιπαρούν την επιείκεια του ΔΝΤ, για να μην κοπούν συντάξεις το 2016 και το 2017.

Και πάλι, όμως, είπε τη μισή αλήθεια. Δηλαδή, παραδέχτηκε μεν ότι δεν καλύπτεται ο μνημονιακός στόχος με το σχέδιο Κατρούγκαλου, δεν είπε όμως τι ποσό μένει ακάλυπτο και πώς μπορεί να καλυφθεί, έστω κι αν το ΔΝΤ δείξει «επιείκεια» και κάνει σκόντο. Να επαναλάβουμε, λοιπόν, τι ισχύει για να ξέρουν οι συνταξιούχοι τι τους περιμένει.

Το 1,25% του ΑΕΠ που προβλέπει το Μνημόνιο για περικοπές στη συνταξιοδοτική δαπάνη το 2015 και το 2016 είναι περίπου 2,2 δισ. ευρώ. Στις εξοικονομήσεις **δεν συμπεριλαμβάνονται** τα ποσά που εξασφαλίστηκαν από την αύξηση των εισφορών υγείας των συνταξιούχων στην κύρια σύνταξη κατά 2% και από την επιβολή, για πρώτη φορά, χαρατσιού 6% και στις επικουρικές συντάξεις. Τα ποσά αυτά πρέπει να αποδοθούν στον ΕΟΠΥΥ, για να μην καταρρεύσει.

Από τα περίπου 2,2 δισ. που πρέπει να περικοπούν από τη συνταξιοδοτική δαπάνη, εξασφαλίζονται μόνο περίπου 315 εκατ. ευρώ, από το πετσόκομμα του ΕΚΑΣ και από την κατάργηση της πρόωρης συνταξιοδότησης (οι αριθμοί προκύπτουν από επίσημα κυβερνητικά έγγραφα). Επομένως, **απομένει ένα κοντόλι συνταξιοδοτικής δαπάνης μεταξύ 1,8 και 1,9 δισ. ευρώ**. Αυτό το ποσό δεν μπορεί να εξασφαλιστεί παρά μόνο από τις συντάξεις των ήδη συνταξιούχων, από τις εκκρεμούσες συντάξεις (καμιά υπηρεσία δε δουλεύει για να υπολογίσει συντάξεις, εν αναμονή του νέου νόμου) και από τις συντάξεις όσων θα συνταξιοδοτηθούν μέσα στο 2016. Η τελευταία κατηγορία δεν μπορεί να βαρύνει ιδιαίτερα στο συνολικό ποσό, οπότε ο πέλεκυς πρέπει να πέσει βαρύς στους ήδη συνταξιούχους και σ' αυτούς που ο υπολογισμός της σύνταξής τους είναι σε εκκρεμότητα.

Ακόμα κι αν η τρόικα δεχτεί την προσωρινή αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 1,5% (1% εργοδότες και 0,5% εργαζόμενοι), το ποσό αυτό δεν καλύπτεται. Γι' αυτό, άλλωστε, ο Τσακαλώτος ζητάει «επιείκεια», θέλοντας να μεταφέρει στις πλάτες των δανειστών την ευθύνη για το επερχόμενο νέο πετσόκομμα των συντάξεων.

Οταν η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, με τη συμφωνία και των αντιπολιτευόμενων μνημονιακών κομμάτων, συμφωνούσε σ' αυτούς τους στόχους για το Ασφαλιστικό, ήξερε πολύ καλά ότι πρέπει να πετσοκόψει **άμεσα** τις υπάρχουσες συντάξεις. Γι' αυτό και ο Κατρούγκαλος, ακόμα και όταν παρουσίαζε το πόρισμα της «επιτροπής σοφών», έλεγε πως οι συντάξεις πρέπει να είναι ίσες για όλους, σημερινούς και μελλοντικούς συνταξιούχους. Γι' αυτό διοχέτευε στα παπαγαλάκια πληροφορίες ότι «δεν πρόκειται να κοπεί καμιά σύνταξη κάτω από 1.000 ευρώ», όριο που μετά κατέβασε στα 800 ευρώ. Το μόνο που άλλαξε στη συνέχεια δεν είναι η συμφωνία με τους δανειστές και η πρόθεση της κυβέρνησης να στεβαστεί, αλλά ο προπαγανδιστικός σχεδιασμός. Ο Τσακαλώτος ήρθε να ομολογήσει αυτό που ήδη γνωρίζαμε και που πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους.

Διαδώστε το έκτακτο φύλλο για το Ασφαλιστικό

Μπορείτε να το προμηθευτείτε από τα γραφεία μας ή να το κατεβάσετε σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα μας.

Τα πιο χοντρά ψέματα

Θυμάστε τον Λοβέρδο (το φεγγάρι που πέρασε από το υπουργείο Παιδείας) που είχε σχεδόν έτοιμους 10.000 μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση, μετά από έναν εντατικό «διάλογο» με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Θυμάστε επίσης τις εξαγγελίες της «πρώτη φορά αριστεράς», ότι θα πραγματοποιούνταν 15.000 προσλήψεις στο Δημόσιο, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2015, εξαγγελίες που ουδέποτε πραγματοποιήθηκαν (από το παραπάνω νούμερο θα αφαιρούνταν ο αριθμός των διοικητικών υπάλληλων των ΑΕΙ, των εκπαιδευτικών της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, των σχολικών φυλάκων, κ.λπ. που είχαν απολυθεί ή τεθεί σε διαθεσιμότητα από τον Μητσοτάκη).

Ολες αυτές οι υποσχέσεις, με στόχο να καλλιεργηθούν αυταπάτες στο πόπολο και να τονωθεί το φιλολαϊκό προφίλ των εμπνευστών τους, ήταν άνευ ουσιαστικού αντικρίσματος, καθώς όλοι γνώριζαν ότι η δαμόκλειος σπάθη των μνημονίων ήταν αμείλικτη.

Τώρα, ο Ν. Φίλης συνεχίζει το ίδιο τροπάρι, υποσχόμενος 20.000 μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών την επόμενη τριετία.

Ο υπουργός Παιδείας λέει αδίστακτα τα πιο χοντρά ψέματα, αφού γνωρίζει ότι μόλις στις 30 του περασμένου Δεκέμβρη, παραμονές Πρωτοχρονιάς, υπήρξε Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε αυθημερόν στο ΦΕΚ και παρατείνει για έναν ακόμη χρόνο την «αναστολή διορισμών και προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα».

Η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου επικαλείται «την ανάγκη περιστολής, λόγω των δημοσιονομικών συνθηκών, των δαπανών στο Δημόσιο, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα».

Υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι θα υπάρξει συνέχεια στο πάγωμα των διορισμών, καθώς δεν προβλέπεται φως στο τούνελ των μνημονίων, το οποίο συνεχίζουν να θωρακίζουν επαξίως και οι συριζαίοι;

Συμφωνία κυρίων

Υποτίθεται ότι οι συριζαίοι θεωρούν την Παιδεία μορφωτικό αγαθό, που έχει χρέος η πολιτεία να παρέχει ισότιμα σε όλους, πεδίο που έχει κομμένες τις γέφυρες με έννοιες όπως ανταποδοτικότητα, ανταγωνιστικότητα, επιχειρηματικότητα, κ.λπ.

Από την άλλη, η ΝΔ πρεσβεύει το ακριβώς αντίθετο και το έχει αποδείξει πάμπολλες φορές στο παρελθόν με νομοθετικές ρυθμίσεις που οδηγούν σ' αυτό που απορρίπτει στα λόγια ο ΣΥΡΙΖΑ.

Τώρα, ο Φίλης ζητά από αυτούς τους φανατικούς οπαδούς της αγοράς «να βρούμε κοινούς τόπους για ένα κοινό καλό», «να υπάρξει συνεννόηση σε βάθος χρόνου και να βγάλουμε, ει δυνατόν, το θέμα της εκπαίδευσης έξω από το θέμα της αντιπολιτευτικής αντιπαράθεσης».

Αρπάζοντας στον αέρα την πρόσκληση του υπουργού Παιδείας, ο διατάζων σε έξαλλη κατάσταση τους διαμαρτυρόμενους φοιτητές να περάσουν έξω, τομεάρχης Παιδείας της ΝΔ Θεόδωρος Φορτσάκης απάντησε: «Προσχωρώ απόλυτα σε αυτή την προσέγγιση, ότι τα σχολεία πρέπει να μείνουν μακριά από χρησιμοθηρικούς σκοπούς» και προσέθεσε ότι θα πρέπει «να βγουν οι σχολικοί καβγάδες» από τα ζητήματα της Παιδείας, «γιατί εάν δεν το κάνουμε αυτό δεν θα κατορθώσουμε να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο. Και οι διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες δεν δικαιολογούν σήμερα το να μην μπορέσουμε να βρούμε ένα σταθερό πλαίσιο συνεννόησης που θα μείνει σταθερό για πολλά χρόνια».

Παράλογη σύμπλευση; Οχι βέβαια.

Ο μεν Φίλης γνωρίζει ότι τα ωραία λόγια περί ανθρωπιστικής παιδείας είναι για να σκεπάζουν τις αντιδραστικές αλλαγές που καλείται να υλοποιήσει η κυβέρνησή του, υιοθετώντας τις προτροπές του ΟΟΣΑ και τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών της ΕΕ, αλλαγές που δεν αμφισβητούνται όπως έχει αποδείξει η πολιτική του υπουργείου Παιδείας και ο χειρισμός του κατ' ευφημισμόν «εθνικού διαλόγου».

Ο δε Φορτσάκης παρακολουθώντας αυτή την ασκούμενη πολιτική είναι βέβαιος ότι οι συριζαίοι συμπλέουν επί της ουσίας με τα πιστεύω του νεοφιλελευθερισμού, οι δε χειρισμοί τους δεν διαταράσσουν τις μνημονιακές επιταγές. Εχει πάρει δε το μήνυμα ότι η κυβέρνηση έχει ανακρούσει πρύμναν σε σχέση με όσα διατυμπάνιζε αρχικά (π.χ. κατάργηση Συμβουλίων διοίκησης, Θρησκευτικά στα σχολεία, κ.λπ.), έπειτα από τον ξεσηκωμό του εσμού του νεοφιλελευθερισμού και του παπαδαριού.

Κοντολογίς, νιώθει ότι οι συριζαίοι «ήρθαν στα λόγια του», γι' αυτό και δεν δίνει σημασία στις «διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες».

Η πρόσκληση Φίλη στην αντιπολίτευση για «συνεννόηση» έχει τη σημασία της ενόψει ψηφοφοριών για τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα πάρει η κυβέρνηση με τον τερματισμό του «διαλόγου».

Το δημόσιο σχολείο καταρρέει

Στο πλαίσιο υπογράμμισης της φιλολαϊκής τάχαμου διάστασής της, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ πραγματοποιεί έρευνες και συντάσσει εκθέσεις που στόχο έχουν «να ανοίξουν τα μάτια» του αστικού κράτους για να πάρει κάποια διορθωτικά μέτρα.

Τη «συμβουλευτική υπηρεσία» της συνδικαλιστικής αστογραφειοκρατίας, που λειτουργεί ως το αποσμητικό στην τουαλέτα του καπιταλισμού και της εφαρμοζόμενης πολιτικής, εκτιμά όλος ο αστικός κόσμος, γι' αυτό και τιμά με την παρουσία του πάντα τις επίσημες παρουσιάσεις των συμπερασμάτων αυτών των ερευνών.

Μια τέτοια (ετήσια) έκθεση για την Εκπαίδευση (2015), με τίτλο «Η Ταυτότητα της Ελληνικής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης από το 2002 έως το 2014», παρουσίασε το Κέντρο Ανάπτυξης της Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ (ΚΑΝΕΠ/ ΓΣΕΕ).

Στην έκθεση αναφέρονται προβλήματα που ταλανίζουν το δημόσιο σχολείο χρόνια τώρα, καθώς η Παιδεία θεωρείται «παροχή» και όχι κοινωνικό δικαίωμα και έχει μπει στην προκρούστεια κλίνη, προκειμένου να υλοποιούνται οι απαιτήσεις του κεφαλαίου. Ιδιαίτερα τα χρόνια της κρίσης, η εκπαίδευση έχει υποστεί βαριά πλήγματα.

Παραθέτουμε ως έχουν τα ακόλουθα στοιχεία:

◆ **Οι οδυνηρές επιπτώσεις της υποχρηματοδότησης στην εκπαίδευση.**

Το πρόβλημα εστιάζεται κυρίως στην προσχολική εκπαίδευση, οι υποδομές της οποίας δεν καλύπτουν το σύνολο των αναγκών των νηπίων. Επίσης, στο σύνολο των σχολείων της Α/μιας και Β/μιας Εκπαίδευσης παρουσιάζονται σοβαρότατα προβλήματα και ελλείψεις, τόσο στις φυσικές υποδομές (κτήρια), όσο και στις υποστηρικτικές υποδομές (χώροι εστίασης, εργαστηριακές υποδομές, χώροι πολλαπλών δραστηριοτήτων) και στους εκπαιδευτικούς πόρους (κατάλληλα διδακτικά υλικά, εξοπλισμός σε διδακτικά μέσα και αναλώσιμα υλικά). Επίσης, η Ελλάδα παρότι δεν παρουσιάζει ιδιαίτερα υψηλά ποσοστά σχολικής διαρροής εν τούτοις εμφανίζει ραγδαία αύξηση του αριθμού των NEETs (των νέων ανθρώπων έξω από την εκπαίδευση, την εργασία και την κατάρτιση).

◆ **Το 21,0% των μαθητών ηλικίας 15 ετών** φοιτά σε σχολεία όπου το πρόβλημα της έλλειψης ή ανεπάρκειας των συστημάτων θέρμανσης/ ψύξης και φωτισμού παρεμποδίζει «πάρα πολύ» ή «πολύ» την ίδια τη μαθησιακή διαδικασία στο σχολείο τους. Το ποσοστό αυτό αυξάνει στο 34,8% των μαθητών όταν αναφέρονται ζητήματα ελλείψεων ή ανεπάρκειας στους χώρους εκπαίδευσης (σχολικές αίθουσες, διάδρομοι, σκάλες, ζητήματα στεγανότητας, καθαριότητα κ.ά.) σε βαθμό που να παρεμποδίζεται η ομαλότητα στη μαθησιακή διαδικασία στο σχολείο.

◆ **Η έξαρση των εκπαιδευτικών/κοινωνικών ανισοτήτων.**

Η εφαρμογή του ακραίου, νεοφιλελεύθερου προγράμματος στο χώρο της εκπαίδευσης έχει προκαλέσει όξυνση των εκπαιδευτικών, άρα και των κοινωνικών ανισοτήτων. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα σημειώνει το μεγαλύτερο εύρος ανισοκατανομής πόρων ανάμεσα σε προνομιούχα (κοινωνικοοικονομικά και πολιτιστικά) και μη-προνομιούχα σχολεία. Επίσης, η χώρα μας εμφανίζεται ανάμεσα στους Ευρωπαίους «πρωταθλητές» της ανεργίας των νέων ανθρώπων με πτυχίο από την αγορά εργασίας.

Στα μη-προνομιούχα σχολεία της χώρας (ορεινά, απομακρυσμένα, νησιωτικών περιοχών, υποβαθμισμένων περιοχών και εντός του λεκανοπεδίου) φοιτά το 25,3% των μαθητών ηλικίας 15-ετών, που αντιστοιχεί σε 1 προς 4 μαθητές.

◆ **Στο ζήτημα της αναλογίας μαθητών ανά εκπαιδευτικό** τα προηγούμενα χρόνια έχει γίνει μεγάλη συζήτηση, αλλά ωστόσο χωρίς ουσιαστικό βάθος. Σημαντικότατες παράμετροι του εκπαιδευτικού σχεδιασμού (νησιώτικες, δυσπρόσιτες, υποβαθμισμένες και υπο-εκπροσωπούμενες περιοχές και ομάδες) δεν μέτρησαν με το ειδικό τους βάρος τον πολιτικό μας προβληματισμό. Ομως στο τεχνικό τμήμα της μέτρησης είχε γίνει ένα σημαντικό λάθος: επί της ουσίας ο συγκεκριμένος εκπαιδευτικός δείκτης επιχειρεί να αποτυπώσει την αναλογία των μαθητών που αντιστοιχούν σε έναν (παρόντα στην τάξη) εκπαιδευτικό, όχι εκείνον που απουσιάζει, έχει αποσπαστεί αλλού, και σε κάθε περίπτωση δεν μετέχει της εκπαιδευτικής διαδικασίας αλλά αναπληρώνεται. Ο δείκτης στην περίπτωση αυτή καλύπτεται από τον αναπληρωτή του... Εγινε εμφανές ότι η χώρα δεν υπολείπεται σημαντικά αλλά αντιστοιχεί στη μέση τιμή της αναλογίας των top-5 κρατών-μελών. Το ανάγλυφο όμως της χώρας, που περίπου στο 1/3 της είναι ορεινή και νησιωτική, περιοχές με έντονα φαινόμενα γήρανσης του πληθυσμού και υποεκπροσώπησης του παιδικού πληθυσμού και των νέων, επηρεάζει την αναλογία των μαθητών προς τους εκπαιδευτικούς και συμπιέζει αναγκαστικά το συγκεκριμένο δείκτη -όπως και τον δείκτη μαθητές ανά τμήμα - προς τα κάτω.

◆ **Ως προς την επένδυση σε χρόνο για μάθηση** ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι στην Ελλάδα το σύνολο του υποχρεωτικού διδακτικού χρόνου για τα 3 μεγαλύτερα σε χρόνο μαθησιακά αντικείμενα (Γλωσσικά αντικείμενα, Μαθηματικά και Φυσικές επιστήμες) είναι 609 λεπτά ανά διδακτική εβδομάδα, ενώ ο αντίστοιχος εξωσχολικός χρόνος (σε λεπτά ανά εβδομάδα), που αφορά στην εξωσχολική υποστήριξη (σ.σ. φροντιστήρια) κυρίως των συγκεκριμένων αντικειμένων είναι υψηλότερος κατά 43,5% του υποχρεωτικού ενδοσχολικού διδακτικού χρόνου (874 λεπτά).

Ματαιώθηκε και πάλι ο «εθνικός διάλογος»

«Ο διάλογος απειλεί κατεστημένα συμφέροντα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι αυτόκλητοι "επαναστάτες" που εμποδίζουν βίαια τη διεξαγωγή του, εξυπηρετούν αυτά ακριβώς τα συμφέροντα και ταυτίζονται με τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις, τα συστημικά ΜΜΕ και τα "κίτρινα" παιδιά τους τα οποία αναλαμβάνουν τη "βρώμικη δουλειά", επιχειρώντας να ματαιώσουν τη μεγάλη δημοκρατική μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος».

«Ολιγομελείς ομάδες που πρόσκεινται στο χώρο της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, χωρίς καμία δημοκρατική νομιμοποίηση, μετέτρεψαν εαυτούς σε ομάδες... κρούσης, "πετυχαίνοντας" να ματαιώσουν και τη σημερινή συζήτηση που είχε διοργανώσει η Επιτροπή Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου».

Μιλώντας ακριβώς όπως οι προκάτοχοί τους, οι συριζαίοι αποκαλύπτουν το πραγματικό τους πρόσωπο. Οι «ομάδες κρούσης», οι «αυτόκλητοι επαναστάτες» που «ταυτίζονται με τις αντιδραστικές δυνάμεις και τα συστημικά ΜΜΕ και τα κίτρινα παιδιά τους» είναι οι εκπαιδευτικοί, οι αδιόριστοι, οι αναπληρωτές, οι φοιτητές που ματαίωσαν με την παρουσία τους έξω από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης τον κεκλεισμένων των θυρών προσχηματικό «εθνικό διάλογο» για την Παιδεία.

Μέσω του «εθνικού διαλόγου», το υπουργείο Παιδείας «επιδιώκει την κοινωνική συναίνεση, για να υλοποιήσει πλήρως όσα έχει συνυπογράψει με το 3ο Μνημόνιο, δηλαδή την εφαρμογή της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και της πολιτικής της Ε.Ε για τη Δημόσια Εκπαίδευση» τονίζει σε ανακοίνωσή της η Ε΄ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, που συμμετείχε με κάλεσμα στη ματαίωση της δεύτερης απόπειρας του προσχηματικού διαλόγου, ενώ το συντονιστικό αναπληρωτών-αδιόριστων εκπαιδευτικών σημειώνει ότι αυτός διεξάγεται «την ίδια ώρα που η αγωνία χιλιάδων ανέργων συναδέλφων μας αντιμετωπίζεται ως πρόσφορο έδαφος για κάλπικες υποσχέσεις μόνιμων διορισμών, ενώ ταυτόχρονα ανακοινώνεται αναστολή των προσλήψεων στο δημόσιο για όλο το 2016».

Σημειώνουμε ότι στη δεύτερη απόπειρα διεξαγωγής του «εθνικού διαλόγου» θα παρουσιαζόταν η πρόταση-αιτιολογική έκθεση (;) της ομάδας Ren - Reform Education Now, μιας ομάδας αποτελούμενης από έξι πρωτοετείς φοιτητές των ΑΕΙ. Δε γνωρίζουμε το πολιτικό προφίλ αυτών των νέων, όμως η ιδιαίτερη προβολή που δόθηκε από το υπουργείο Παιδείας στην πρότασή τους, καθώς και η ίδια η πρόταση (μια λεπτομερής σε πολλά σημεία της περιγραφή του νέου εκπαιδευτικού συστήματος, που απαιτεί όχι μόνο αντιγραφή άλλων εκπαιδευτικών συστημάτων αλλά και γνώση, καθώς και οι απόψεις που ταιριάζουν με τις απόψεις που έχει εκφράσει ο Αντώνης Λιάκος και ο Φίλης, απόψεις-αχταρμάς κοσμοπολιτισμού, φιλελευθερισμού και δημοκρατικής επιφάνειας) μας βάζουν σε σκέψεις. Σε κάθε περίπτωση η ομάδα αυτή και η πρότασή της έδωσε στο υπουργείο Παιδείας τη νομιμοφάνεια που χρειαζόταν ο «κοινωνικός» του διάλογος.

Ο Κούλης ξαναγυρνά τη ΝΔ στο «μεσαίο χώρο»

Προβλέψιμη και αναμενόμενη ήταν η ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ για τους δύο αντιπροέδρους που διόρισε στη ΝΔ ο Κούλης. Μίλησε για μίξη νεοφιλελευθερισμού (Χατζηδάκης) και ακροδεξιάς (Μπουμπούκος). Εξίσου αναμενόμενο ήταν και το ότι αυτή η ανακοίνωση θα περνούσε στο ντούκου. Οχι μόνο γιατί είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που εφαρμόζει με συνέπεια τα νεοφιλελεύθερα δόγματα στην τρέχουσα μνημονιακή πολιτική, ούτε γιατί την ακροδεξιά την έχει στην κυβέρνηση, με γκεσέμι τον Καμμένο, αλλά γιατί το μιντιακό σύστημα έδειξε πανέτοιμο και αποφασισμένο να στηρίξει τον Κούλη, με στόχο να μετατρέψει γρήγορα τη ΝΔ σε αξιόπιστο πόλο εξουσίας, μιας και το λάδι στο καντήλι του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ έχει αρχίσει να τσιτσιρίζει επειδή σώνεται.

Για διαφορές πολιτικής ανάμεσα στα διάφορα αστικά κόμματα εξουσίας είναι αφελές (ή κουτοπόνηρο) να μιλάει κανείς. Από το 2010 ακολουθούν όλα την ίδια πολιτική, η οποία καθορίζεται από την τρόικα, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Μπορεί μόνο να μιλήσει για... ενδυματολογικές προτιμήσεις των ηγετών των αστικών κομμάτων. Για παράδειγμα, ο Σαμαράς, πνευματικό παιδί του Αβέρωφ, είναι ακροδεξιός με πατέντα και αυτό ποτέ δεν το έκρυψε. Προσπάθησε να το κρύψει για ένα φεγγάρι, όταν έφτιαξε την αλήστου μνήμης ΠΟΛΑ, όταν όμως έγινε αρχηγός της ΝΔ, του βγήκε όλος ο απωθημένος ακροδεξιός εθνικοχριστιανισμός.

Αντίθετα, ο Κούλης προέρχεται από την «κεντρώα» παράδοση των Μητσοτάκηδων κι έχει έναν αέρα κοσμοπολίτικο, που τον βοηθά να ντύσει τη ΝΔ μ' ένα άρωμα «φιλελεύθερης κεντροδεξιάς». Επαναλαμβάνουμε ότι αυτό είναι απλώς ρούχο, όχι ουσία πολιτικής. Μπορεί ο Μπουμπούκος να προσχώρησε στον Κούλη ενόψει του δεύτερου γύρου των γαλάζιων προεδρικών εκλογών, μπορεί ο Τζίτζι να πρόσφερε έμμεσα τη δική του βοήθεια, με τη γνωστή φωτογράφιση των Φώτων και με την υπόγεια κινητοποίηση του προσωπικού του μηχανισμού, όμως ο μεν Τζίτζι είναι απλώς περιφερειάρχης (κανένα κομματικό πόστο, τιμητικό έστω), ο δε Μπουμπούκος τοποθετήθηκε σε ρόλο... Αλέκου Τζανετάκου (καρπαζοεισπράκτορα ντε).

Ενα παραδοσιακό αστικό κόμμα εκφράζεται κυρίως από τον αρχηγό του, τον εκπρόσωπο Τύπου και τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους του. Ο Μπουμπούκος, αν και τη βραδιά της νίκης κόλλησε σαν βδέλλα δίπλα στον Κούλη και μοστράριζε σαν υπαρχηγός του, δε διορίστηκε σε κανένα απ' αυτά τα κρίσιμα πόστα. Ο Κούλης έκλεισε συμφωνία με τον Καραμανλή και επιχείρησε άνοιγμα στον Αβραμόπουλο, γιατί το κοστούμι που θέλει να φορέσει στη ΝΔ ταιριάζει με τις δικές τους προσωπικές προτιμήσεις. Εκτός αυτού, οι καραμανλικοί εξακολουθούν να έχουν γερό μηχανισμό, ενώ ο Αβραμόπουλος είναι πάντα χρήσιμος.

Εκπρόσωπος Τύπου τοποθετήθηκε ο καραμανλικός Κουμουτσάκος. Κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι ορίστηκαν κατά σειρά ο Δένδιας, ο Βρούτσης και η Κεραμέως. Οι δύο πρώτοι είναι «φόλα» καραμανλικοί και στις εκλογές στήριξαν ανοιχτά τον Βαγγέλα. Η Κεραμέως αναδείχτηκε μεν από τον Σαμαρά, όμως ποτέ δεν ταυτίστηκε με την ακροδεξιά ομάδα του. Εμφανίζεται πάντοτε σαν μια φιλελεύθερη κοσμοπολίτισσα, τονίζοντας τις σπουδές της στο Χάρβαρντ και τη Σορβόννη. Μια χαρά, λοιπόν, μπορεί να υπηρετήσει τον Κούλη και τους Μητσοτάκηδες, καθότι είναι νέα και φιλόδοξη.

Γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας τοποθετήθηκε ο Κ. Τσιάρας, δεξί χέρι του Αβραμόπουλου επί σειρά ετών. Ετσι, ο... μεγαλοπρεπής Επίτροπος παράτησε για μια μέρα τις Βρυξέλλες και έσπευσε να πραγματοποιήσει μια αρχηγικού τύπου συνάντηση με τον Κούλη, φωνάζοντας «παρών» στα νεοδημοκρατικά. Ως γνωστόν, ο Αβραμόπουλος οφείλει την πολιτική του ανέλιξη στον πατέρα Μητσοτάκη, όμως στις νεοδημοκρατικές εκλογές του 2009 πούλησε τη Ντόρα και έκλεισε συμφωνία με τον Σαμαρά, βοηθώντας τον να γράψει μια εύκολη νίκη επί των Μητσοτάκηδων. Τώρα, επαναπροσεγγίζει τους τελευταίους, προκειμένου να βολέψει τους ανθρώπους του στην Ελλάδα, για να του κρατούν πάντοτε ζεστή τη θέση.

Τέλος, για γραμματέας της ΝΔ (στη θέση του Παπαμιμίκου που παραμένει λόγω καταστατικού μέχρι το συνέδριο) προαλείφεται ο Λ. Αυγενάκης, πιστός ακόλουθος των Μητσοτάκηδων από τότε που μπήκε στην πολιτική (ακολούθησε για ένα φεγγάρι και τη Ντόρα στο αποτυχημένο εγχείρημα της Δημοκρατικής Συμμαχίας). Ο Αυγενάκης έχει οριστεί από τον Κούλη αναπληρωτής γραμματέας, ο Παπαμιμίκος έχει αποκλειστεί από τα πάντα και ο πρώτος είναι αυτός που θα οργανώσει το συνέδριο, έτσι που οι Μητσοτάκηδες να έχουν τον απόλυτο έλεγχο των συσχετισμών.

Οι ακροδεξιοί περιθωριοποιήθηκαν τελείως. Ο Τζίτζι είναι σαν να μην υπάρχει. Ο Βορίδης το ίδιο. Και ο Μπουμπούκος τοποθετήθηκε β' αντιπρόεδρος, αρμόδιος για το συντονισμό του κοινοβουλευτικού έργου. Φαντάζεστε τι έχει ν' ακούσει έτσι και δοκιμάσει κάποια στιγμή να συντονίσει τον Βαγγέλα, τον Μάκαρο τον Γιακουμάτο, τον Τασούλα, τον Τραγάκη, τον Νικήτα τον Κακλαμάνη, τον Βλάχο και τους άλλους «λοχαγούς» του Καραμανλισμού, αρκετοί από τους οποίους εκλέγονται επίσης στη Β' Αθήνας, αλλά και τους νεότερους με τις μεγάλες φιλοδοξίες, όπως η Κεφαλογιάννη, ο Βαρβιτσιώτης, ο Κικίλιας και οι υπόλοιποι. Θα πάει το «γαλλικό» σύννεφο. Γι' αυτό τον χαρακτηρίζουμε καρπαζοεισπράκτορα. Αντίθετα, ο Χατζηδάκης, παλιός φίλος των Μητσοτάκηδων κι αυτός, μια χαρά μπορεί να διατηρήσει τις δημόσιες σχέσεις του με τα μίντια, εμφανιζόμενος σαν ο «σοφός» που φτιάχνει το πρόγραμμα της ΝΔ. Ο Κούλης από παλιά είχε πει ότι δεν πιστεύει στο θεσμό των αντιπροέδρων στο κόμμα, εκκινώντας και από το γεγονός ότι επί Σαμαρά οι Αβραμόπουλος και Δήμας είχαν απλώς έναν τιμητικό τίτλο, που δεν τους ξεχώριζε από τους υπόλοιπους βουλευτές. Τώρα, μοιάζει να έβαλε αντιπροέδρους μόνο και μόνο για να περιορίσει τον Μπουμπούκο (ο Χατζηδάκης δεν μπορούσε να περιμένει τίποτα καλύτερο, γιατί είχε στηρίξει τον Βαγγέλα).

Ο Μπουμπούκος, βέβαια, «πουλάει» στα μίντια οπότε θα εξακολουθήσουν να τον βγάζουν συχνά. Και στις εμφανίσεις του αυτές θα είναι πάντοτε ο Μπουμπούκος. Αυτό δεν το φοβάται ο Κούλης. Ο Μπουμπούκος εμετρήθη και βρέθηκε με μονοψήφιο νούμερο (άλλο αν στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ των υποψηφίων του έδωσαν 11%). Και να θέλει δεν μπορεί να κάνει τίποτα παραπάνω. Ο Βορίδης θα μπορούσε, γι' αυτό και ο Κούλης φρόντισε να του βάλει πάγο, μαζί με τον Τζίτζι, τον οποίο ο Βορίδης είχε στηρίξει. Ως ηγέτης της ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ ο Μπουμπούκος δε θα δίνει το γενικό τόνο, θα απευθύνεται όμως σ' αυτό το ειδικό ακροατήριο, σ' ένα ρόλο αντι-Μπαλτάκου, μπας και καταφέρει να επαναπατρίσει τίποτα ψήφους από τη Χρυσή Αυγή.

Η ΝΔ επανέρχεται στη φιλολογία του «μεσαίου χώρου», με ακροδεξιές πινελιές, που επιβάλλονται από τον παράγοντα Χρυσή Αυγή. Ούτε νεοφιλελεύθερες «εξαλλότητες» θα κάνει ούτε ακροδεξιές. Στόχος της είναι να μαζέψει ένα κομμάτι της διαρροής από τον ΣΥΡΙΖΑ, καθώς και ό,τι μπορέσει από το ισχνό έτσι κι αλλιώς ποσοστό του Καμμένου. Οι οχτώ μονάδες που τη χωρίζουν από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι απαραίτητο να περάσουν όλες στη ΝΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να χάσει και προς άλλες κατευθύνσεις (Περισσός, ΠΑΣΟΚ και σία), οπότε αν η ΝΔ αναδειχτεί σε πρώτη δύναμη θα μπορεί να ελπίζει ότι θα είναι ο πυρήνας της επόμενης συγκυβέρνησης.

Γιατί η αυτοδυναμία είναι πια μακρινό όνειρο για όλους. Εξάλλου, το παιχνίδι του εκλογικού νόμου άνοιξε και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως όλα δείχνουν, έχει την πρόθεση όχι να φέρει την αναλογική, αλλά να μικρύνει λίγο το καλπονοθευτικό μπόνους των 50 εδρών που παίρνει το πρώτο κόμμα, ώστε να έχει ελπίδες να σχηματίσει αυτός συγκυβέρνηση, έστω και ως δεύτερο κόμμα (όπως έγινε στην Πορτογαλία). Το πολιτικό παιχνίδι γύρω από τον εκλογικό νόμο μόλις άρχισε, όπως φάνηκε από την (καθόλου εθιμοτυπική) πρώτη συνάντηση Τσίπρα-Μητσοτάκη.

Το σύστημα, τα μεγάλα τζάκια της καπιταλιστικής πλουτοκρατίας που επηρεάζουν την πολιτική ζωή, έχουν συμφέρον να ενισχύσουν τον Κούλη, γιατί αυτός είναι πια ο αρχηγός της ΝΔ και πέραν της ΝΔ άλλη αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας δε διαθέτουν. Η ΝΔ από την πλευρά της έχει κάθε λόγο να θέλει να μείνει στην αντιπολίτευση και ν' ακολουθήσει απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ την τακτική του «ώριμου φρούτου» (που στα μνημονιακά χρόνια ούτε μακρά ούτε ψυχοφθόρα είναι). Τι θα κάνει, όμως, αν πιεστεί να μπει σε μια οικουμενική κυβέρνηση, επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα μπορεί πια να κυβερνήσει; Και ο Σαμαράς ήθελε να μείνει στην αντιπολίτευση το 2011, όμως υποχρεώθηκε να μπει στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου και το πλήρωσε ακριβά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το περασμένο καλοκαίρι ψήφισαν όλοι μαζί το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους νόμους με τα προαπαιτούμενα. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ «παραδώσει το πνεύμα», η πίεση να μπει η ΝΔ σε μια οικουμενική κυβέρνηση θα είναι τεράστια.

Μπαρουφολογίας συνέχεια

Το σκηνικό στήθηκε όπως αρμόζει σ' έναν «ροκ σταρ» και αυτός αποζημίωσε το κοινό του δίνοντας μια συνέντευξη που συζητήθηκε. Και βέβαια, τη συνέντευξη την έδωσε στον Alexis, για να υποδηλωθεί η λατρεία που τρέφουν και οι δύο για την πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμη. Ο Alexis, βέβαια, του την ψιλοέφερε, αλλά ήταν αναγκασμένος να κρατήσει κάποιες ισορροπίες με τους Τσιπραίους. Αναφερόμαστε στο σημείο της συνέντευξης που ζήτησε από τον Μπαρουφάκη να επαναλάβει τα σχετικά με το κλίμα που βρήκε στο Μαξίμου τη βραδιά του δημοψηφίσματος. Ο Μπαρουφάκης είπε τα γνωστά: ότι ενώ ο κόσμος στους δρόμους πανηγύριζε, μόλις έφτασε στο Μαξίμου βρήκε ένα κλίμα κηδείας, σαν να ήταν όλοι στενοχωρημένοι με το θρίαμβο του Οχι. Στο μοντάζ, όμως, ο Alexis προσέθεσε ένα απόσπασμα από το ντοκιμαντέρ του Πολ Μέισον, στο οποίο ο Μπαρουφάκης φαίνεται να πανηγυρίζει με τους άλλους συριζαίους **μέσα στο Μαξίμου**. Μόλις ακούγεται το 61% όλοι ξεσπούν σε ουρανομήκεις πανηγυρισμούς (όπως κάνουν οι φίλαθλοι όταν μπαίνει γκολ), ο Μπαρουφάκης αγκαλιάζεται και φιλιέται σταυρωτά με τον κυρ-Αλέκο τον Φλαμπουράρη, κάνει πανηγυρικές δηλώσεις στον Μέισον, μετά έρχεται ο Τσίπρας χαμογελαστός, κάνει κι αυτός δηλώσεις, δέχεται φιλιά από πανηγυρίζοντες συριζαίους, όλα δείχνουν ένα κλίμα πανηγυρικό, ίδιο μ' αυτό που επικρατούσε στην πλατεία Συντάγματος.

Μέσα στο Μαξίμου όλ' αυτά. Αρα, όταν ο Μπαρουφάκης λέει ότι βρήκε κλίμα κηδείας, λέει ψέματα. Γιατί να μην λέει ψέματα και σε όλα τα υπόλοιπα που «αποκαλύπτει»; Το ερώτημα τίθεται αυθόρμητα από κάθε προσεκτικό παρατηρητή της συνέντευξης. Και ο Μπαρουφάκης δε θα μπορούσε να πει τίποτα (και δεν είπε), γιατί θα άνοιγε συζήτηση πάνω σ' ένα θέμα που δεν τον συμφέρει. Το άφησε και όποιος κατάλαβε κατάλαβε.

Αν επιβεβαιώθηκε κάτι από τη συνέντευξη του «ροκ σταρ» είναι ο χαρακτηρισμός «παιδική χαρά του Μαξίμου», που τους είχαμε αποδώσει από την πρώτη στιγμή. Ο Μπαρουφάκης υποστηρίζει στα σοβαρά ότι -με εντολή του Τσίπρα- είχε ετοιμάσει «plan X», το οποίο προέβλεπε από τη μια τα περιβόητα IOU («χάρτινη» αναγνώριση οφειλής του δημοσίου, η οποία θα μπορούσε να κυκλοφορήσει ως μέσο πληρωμών) και από την άλλη την άσκηση εκβιασμού επί της ΕΚΤ, με την απειλή αναδιάρθρωσης των ελληνικών ομολόγων που αυτή διακρατούσε (27 δισ.). Αυτή η απειλή -σύμφωνα με τον Μπαρουφάκη- θα κλόνιζε συθέμελα το «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ, οπότε Ντράγκι και Μέρκελ θα κάθονταν στο τραπέζι μιας ουσιαστικής διαπραγμάτευσης, που θα έπαιρνε υπόψη τις ελληνικές θέσεις! Ομως -πάντα σύμφωνα με το μπαρουφοαφήγημα- ενώ το σχέδιο ήταν συμφωνημένο και έτοιμο από καιρό, όταν έφτασε η κρίσιμη στιγμή του κλεισίματος των τραπεζών, παρενέβη ο Δραγασάκης και η μεγαλοφυής πρόταση δεν πέρασε, με τον Μπαρουφάκη κι άλλον ένα (υπονόησε ότι ήταν ο Τσακαλώτος) να μειοψηφούν. Ο Τσίπρας επέλεξε να πάει να προσκυνήσει, ενώ ο απροσκύνητος Γιάνης (με ένα νι) βρέθηκε εκτός κυβέρνησης.

Γι' αυτό μιλάμε για «παιδική χαρά». **Στο πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής Ευρωζώνης**, όπου κάθε διαπραγμάτευση γίνεται (και γινόταν και θα γίνεται) **με βάση τη δύναμη του κεφαλαίου** που η κάθε πλευρά εκπροσωπεί, ο Μπαρουφάκης με τον Τσίπρα, με μια κίνηση, θα εκβίαζαν όλες τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις μαζί! Αν αυτό αληθεύει, τότε ο Δραγασάκης πρόσφερε μεγάλη υπηρεσία στους Τσιπραίους, ενεργώντας σαν αυστηρός κηδεμόνας που συμμαζεύει τα παιδιά από την παιδική χαρά. Διότι ανέβηκαν στην κυβέρνηση για να διαχειριστούν τον καπιταλισμό και όχι να «βάλουν φωτιά στα τόπια». Επρεπε να λογοδοτήσουν στην ελληνική αστική τάξη, για την οποία η ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη αποτελεί στρατηγική επιλογή. Ο Τσίπρας, ως πρωθυπουργός της αστικής Ελλάδας, έπρεπε ν' ανταποκριθεί σ' αυτό που φέρεται να του είπε ο Σαγιάς: «πήγαινε να υπογράψεις, αλλιώς θα πας φυλακή».

Κάτι μας λέει, όμως, ότι ο Μπαρουφάκης -αν όντως έκανε τέτοιες προτάσεις- απλά χρησιμοποιήθηκε από τους Τσιπραίους ως αναλώσιμος, προκειμένου να κερδίσουν λίγο χρόνο και να μπορέσει να αποδώσει η προπαγάνδα της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Ηταν το μόνο που τους ένοιαζε. Οταν η άμμος στο πάνω μέρος της κλεψύδρας τελείωσε, ο Τσίπρας πήγε και υπέγραψε την ταπεινωτική συμφωνία, το σύνολο των μνημονιακών πολιτικών δυνάμεων ψήφισαν μαζί του στη Βουλή ό,τι έπρεπε να ψηφιστεί, ενώ η Μέρκελ (με τη γνωστή δήλωση στη Βραζιλία, που έβαλε την Ρούσεφ να τη διαρρεύσει), τον στήριξε για να κερδίσει τις εκλογές του Σεπτέμβρη.

Τι έμεινε από τη συνέντευξη Μπαρουφάκη στον Alexis, πέρα από τη μπουρδολογία; Εμειναν δυσμενείς εντυπώσεις για τον Τσίπρα. Τη μέρα που μια ακτιβίστρια αμολούσε μια κότα στο Μαξίμου, ο Μπαρουφάκης αφηγούνταν με το δικό του τρόπο πόσο κότα είναι ο Τσίπρας! Μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί ο Μπαρουφάκης επεδίωξε αυτό το επικοινωνιακό come back στην Ελλάδα: σε λίγες μέρες οργανώνει τη φιέστα των «αιθεροβαμόνων» (δικός του ο χαρακτηρισμός) στο Βερολίνο και ήθελε λίγη δημοσιότητα. Το ερώτημα είναι γιατί ένα αστικό συγκρότημα ΜΜΕ έσπασε το άτυπο εμπάργκο που είχε επιβληθεί στον Μπαρουφάκη. Η απάντηση που μπορούμε να σκεφτούμε είναι πως θεωρούν τον Τσίπρα πρωθυπουργό υπό προθεσμία, πλέον, και θέλουν να στηρίξουν τον Κούλη.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

«Εγώ δεν είμαι της βίας αλλά μπορώ να μαζέψω μερικές εκατοντάδες χιλιάδες πιστούς» δήλωσε ο μητροπολίτης Ανθιμος. Να τους βάλει πού;

Επειδή «είμαστε όλοι Γαλλόπουλα» (και γαλόπουλα πλέον στις μέρες μας, ενίοτε και κότες ή άλλα στρουθοειδή κάτω από την απροκάλυπτα ορατή σιδερένια μπότα), οφείλουμε να θυμίσουμε ότι την προσεχή Πέμπτη κλείνει τα 61 χρόνια του ο μέγας Καρλωμένος Charlemagne (της Κάρλα ντε) Νικολά Σαρκοζί.

Οφείλουμε να θυμίσουμε επίσης, ότι την ίδια μέρα του 2008 «εκοιμήθη» (προσέξτε την καθιερωμένη λέξη. Μη νομίσετε ότι πέθανε, αυτά είναι για την πλέμπα, η οποία ενίοτε δεν πεθαίνει αλλά ψοφάει) ο μέχρι τότε ακοίμητος φρουρός της κοιμισμένης πλην πανσέπτου και τετιμημένης πατρίδος και των εθνικών ιδεωδών, συχνός αρθρογράφος του «Στόχου» («Κεραυνός»), αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος. Εκτοτε οι ζώντες κοιμισμένοι παραδίδουν την ωραία κοιμωμένη πατρίδα εις ξένα χέρια, τα οποία –ως γνωστόν μέσω του λαϊκού άσματος- είναι μαχαίρια. Διαβάστε και κανένα λαϊκό έντυπο, δεν μπορούμε να τα λέμε όλα εμείς, a miss, ε μις;

Ιστορικών μνημών συνέχεια: Η προεδρία της Νέας Δημοπρασίας διαψεύδει ως ανυπόστατες και κακοήθεις τις φήμες ότι ο νέος πρόεδρός της θα εορτάσει την Παρασκευή τη συμπλήρωση των 105 χρόνων από τη γέννηση του Peter von Siemens, γερμανού μέγα ευεργέτη του ιδίου, της οικογενείας, του κώματος και της πατρίδας.

Κλείνοντας με τα επετειακά, την προηγούμενη εβδομάδα συμπληρώθηκαν 97 χρόνια από τη δολοφονία της Rosa Luxemburg. Θυμίζουμε δύο πραγματάκια που καθίστανται εξόχως επίκαιρα και στις (μαύρες) μέρες μας που τις ορίζουν οι σαλτιμπάγκοι και οι σαλταδόροι της ζέχνουσας, σκουριασμένης, σαραβαλιασμένης, μα «αθάνατης» καπιταλιστικής καρότσας: «*Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους (...) Τα πράγματα όμως δεν ήταν όπως φαίνονταν. Για πολλά χρόνια υπήρχε ένα κυρίαρχο ρεύμα μέσα στο κόμμα που ενώ μιλούσε επαναστατικά στις εκδηλώσεις του και στις πρωτομαγιάτικες γιορτές, το μόνο που ήθελε ήταν η διατήρηση της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. Με λίγα λόγια δεν επιθυμούσε την επανάσταση. Η κομματική μηχανή ήταν τελικά πιο σημαντική από την ίδια την επανάσταση*».

Νέος άνεμος πνέει στη χώρα μετά την εκλογή αρχηγού νέου στη Νέα Δημοκρατία (πόσα «νέα» μαζί! «Το μέλλον χτίζει η νιότη»...). Συναντήσεις, ανασυγκροτήσεις, ανασκουμπώματα, επαφές, οργασμός! Μέχρι και οι δημοσκοπήσεις δίνουν πια ανοιχτά καθαρό προβάδισμα στο κώμα έναντι του ΣυΡιζΑ. Η χαρά των θεσμών (ποια τρόικα ρε;), το ωραίο παραμύθι της αστικής δημοκρατίας που το αίσθημα ασφάλειας και τη θαλπωρή του τόσο χρειάζεται το κυνωνικό σώμα. Αποδεδειγμένα.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και εθνική υπερηφάνεια να φουσκώνει τα ήδη φουσκωμένα από την κοτοπουλοφαγία και την έλλειψη ασκήσεων στους δρόμους (πού είναι τα ωραία χρόνια των δρόμων;) στήθη, καταγράψαμε την υπερήφανη, λεβέντικη, αγωνιστική δήλωση του Προκόπη Παυλόπουλου για την Angela Merkel στη γερμανική εφημερίδα «Sueddeutsche Zeitung». «Η πορεία της καγκελαρίου είναι θαρραλέα» ήταν ο τίτλος συνέντευξης του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και η –ενόψει της επίσκεψής του- δήλωση: «Είναι μεγάλη πολιτικός, θαυμάζω την πολιτική της για το προσφυγικό».

Χρειάστηκε να περάσουν μήνες και χρόνια μέχρι να αποφασίσει η ΠΟΠΕΚ να στείλει επιστολή προς τον υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης και προς τον πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αναδεικνύοντας το μείζον (μη ζων) ζήτημα της άτιμης τιμής της βενζίνης, το ζήτημα της μεγάλης ληστείας. Που όταν το πετρέλαιο είχε εκατό δολάρια το βαρέλι, η βενζίνη κόστιζε 1,5-1,6 ευρώ το λίτρο και σήμερα με το πετρέλαιο κάτω από τα σαράντα δολάρια, η βενζίνη κοστίζει 1,3-1,4 ευρώ! (στις ΗΠΑ έχει κάτω από πενήντα σεντς).

«Αν ο μόνος σκοπός που αξίζει τον κόπο κανείς να γεννηθεί είναι η λευτεριά, και μόλις γεννηθεί του την υποθηκεύουν τα συμφέροντα, τι άλλο του απομένει αν όχι η επανάσταση;» (Γιάννης Σκαρίμπας).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ντρίγκι, ντρίγκι, Ντράγκι ο Πάκης

«Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει άλλες αρμοδιότητες παρά μόνο όσες του απονέμουν ρητά το Σύνταγμα και οι νόμοι που είναι σύμφωνοι μ' αυτό». Αυτό αναφέρει το άρθρο 50 του ισχύοντος αστικού συντάγματος, το οποίο πουθενά δεν αναφέρει ότι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας «βάζει πλάτη μαζί με όλες τις φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις που μάχονται για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας». Αντίθετα, προβλέπει ότι είναι πρόεδρος όλων των Ελλήνων και όχι μόνο των λεγόμενων φιλοευρωπαίων.

Ψιλά γράμματα, θα πείτε. Αυτό σκέφτηκε και ο Πάκης και ξεστόμισε τα παραπάνω, στην προσπάθειά του να κάνει καλή εντύπωση στο Βερολίνο. Είχε φιλήσει κατουρημένες ποδιές, βλέπετε, προκειμένου να έχει και μια συνάντηση με τη Μέρκελ. Επρεπε να εμφανιστεί στους γερμανούς δημοσιογράφους σαν πολιτικός παράγοντας με κύρος και δυνατότητα άσκησης πολιτικής, ενώ είναι γνωστό πως δεν μπορεί να κάνει τίποτα χωρίς την προσυπογραφή της πράξης του από τον αρμόδιο υπουργό. Μετά την τροποποίηση του συντάγματος από τον Α. Παπανδρέου το 1985, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι σκέτα παρελασιάρχης, κατά το κοινώς λεγόμενο.

Ο Πάκης, όμως, ήθελε να κάνει το κομμάτι του. Για να του κάνουν αφιερώματα κάποια ελληνικά αστικά συγκροτήματα, σύμφωνα με τα οποία η Μέρκελ και ο Ντράγκι συναντήθηκαν μαζί του «καθώς στο πρόσωπό του βλέπουν έναν σταθερό θεσμικό παράγοντα»! Μωρέ δεν πάει να είναι όσο σταθερός θέλει, βράχος ακλόνητος. Οταν δεν έχει αρμοδιότητες και δεν μπορεί ούτε κατ' ελάχιστον να επηρεάσει το πολιτικό παιχνίδι, δεν αξίζει ούτε σεντ για τους ιμπεριαλιστές ηγέτες. Τυχαίο είναι ότι ο Τσίπρας δε συναντήθηκε μαζί του για να φανεί ότι πηγαίνει για να συνδράμει την υποτιθέμενη διαπραγμάτευση; Ο πρωθυπουργός δε θέλησε να δείξει ότι κρύβεται πίσω από τον πρόεδρο.

Ούτε είναι τυχαίο που στη συνάντηση με τον Ντράγκι δεν συνόδευσε τον Πάκη ο υπουργός Οικονομικών, όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις, αλλά ο Στουρνάρας, που μεσολάβησε για να κλείσει το ραντεβού. Και βέβαια, για ποια παραβίαση του πρωτοκόλλου εκ μέρους του Ντράγκι γράφουν τα παπαγαλάκια, όταν συνέβη το αμίμητο να μην πάει ο Ντράγκι να επισκεφτεί τον Πάκη στο Βερολίνο (καταπώς συνηθίζεται), αλλά κοτζάμ πρόεδρος της Δημοκρατίας σηκώθηκε και πήγε στη Φρανκφούρτη, όπου ο Ντράγκι διέθεσε μια ώρα από το χρόνο του για μια καθαρά εθιμοτυπική συνάντηση.

Ο Πάκης ζήτησε από τον Ντράγκι να ενταχθεί η Ελλάδα στο «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης», μετέδωσαν τα παπαγαλάκια. Και ο Ντράγκι ξύστηκε στο... γνωστό σημείο, λέμε εμείς. Πράγμα που αποδείχτηκε και από τις διαρροές του Πάκη, που δεν περιλάμβαναν τίποτα για το αίτημα που ο ίδιος υποτίθεται ότι υπέβαλε στον διοικητή της ΕΚΤ.

Για να τελειώνει η κοροϊδία: την επίσημη θέση της ΕΚΤ τη διατύπωσε ο ίδιος ο Ντράγκι, πηγαίνοντας στο ευρωκοινοβούλιο προ δεκαημέρου (στις 13 Γενάρη) προκειμένου να απαντήσει σε ερώτηση των ευρωβουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ Παπαδημούλη και Κούλογλου, οι οποίοι ξύστηκαν στη γκλίτσα του τσοπάνη κι αυτός δε δίστασε ν' αρπάξει τη γκλίτσα και να τους ρίξει ένα μπερντάχι.

Παπαδημούλης και Κούλογλου ρώτησαν τον Ντράγκι πότε η ΕΚΤ θα επαναφέρει το waiver (δηλαδή την εξαίρεση των ελληνικών ομολόγων από τα κριτήρια καταλληλότητας που χρησιμοποιεί η ΕΚΤ) και πότε θα εντάξει την Ελλάδα στο περιβόητο «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ. Ο Ντράγκι υπήρξε σαφέστατος:

◆ Για να επανέλθει το waiver και τα ομόλογα των ελληνικών τραπεζών να γίνονται αποδεκτά από την ΕΚΤ για απευθείας δανεισμό (ώστε να φτηνύνει το κόστος της ρευστότητας, που σήμερα αντλείται από τον ακριβό ELA) απαιτείται *«ισχυρή δέσμευση και συμμόρφωση προς ένα πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής»*.

◆ Η ένταξη της Ελλάδας στο «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης» συνδέεται με τις αξιολογήσεις του «προγράμματος», καθώς και με τα όρια αγορών που προβλέπονται συνολικά από το πρόγραμμα.

Μ' άλλα λόγια, η ΕΚΤ δεν προσφέρει ούτε το έλασσον (δηλαδή την αποδοχή των ομολόγων των ελληνικών τραπεζών, ώστε αυτές να μην αντλούν ρευστότητα από τον ELA, αλλά να εκμεταλλευτούν -όπως συνέβαινε πριν από το 2015- τα χαμηλά επιτόκια του απευθείας δανεισμού από την ΕΚΤ), αν προηγουμένως δεν κλείσει με επιτυχία τουλάχιστον η πρώτη αξιολόγηση. Αρα, ακόμα και η άρση των capitals controls ή έστω η χαλάρωσή τους, εξαρτάται απόλυτα από το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης από την τρόικα. Οσο για τη συμμετοχή στο «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης», που θα επέτρεπε στον ελληνικό καπιταλισμό να έχει πρόσβαση σε μεγαλύτερο όγκο ρευστότητας (άρα να μπορούν οι τράπεζες να δώσουν δάνεια), θα χρειαστεί να ολοκληρωθούν και άλλες αξιολογήσεις, πέραν της πρώτης, γιατί «τα λεφτά δεν είναι για όλους».

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Σημαίνουν ότι ο Ντράγκι θα εξακολουθήσει να εφαρμόζει το «μαρτύριο της σταγόνας» στον ελληνικό καπιταλισμό, μέχρις ότου η κυβέρνησή του να προσαρμοστεί πλήρως και να εφαρμόσει όλα όσα συμφωνήθηκαν με το τρίτο Μνημόνιο το περασμένο καλοκαίρι. Μπορεί ο Τσίπρας να κοκορεύεται ότι δε θα διστάσει ακόμα και να συγκρουστεί, γιατί «αυτό σημαίνει αριστερή κυβέρνηση σε συνθήκες κρίσης» (συνέντευξη στο γαλλικό Canal+), όμως αυτό το έργο παίχτηκε το πρώτο επτάμηνο του 2015 και «σίκουελ» τόσο γρήγορα δεν μπορεί να υπάρξει.

Ο Ντράγκι και το ΔΣ της ΕΚΤ έχουν στα χέρια τους το κλειδί που ανοίγει την κάνουλα της ρευστότητας, χωρίς την οποία ούτε τα capital controls μπορούν να αρθούν ούτε ο ελληνικός καπιταλισμός μπορεί να κινηθεί στοιχειωδώς. Οσο πιο γρήγορα κλείσουν τα εκκρεμή ζητήματα και η τρόικα ολοκληρώσει την πρώτη αξιολόγηση τόσο πιο γρήγορα θ' ανοίξει η κάνουλα της ΕΚΤ για τις ελληνικές τράπεζες. Αυτό είναι το μήνυμα του Ντράγκι, που σίγουρα το είπε και προφορικά στον Πάκη που τον επισκέφτηκε. Το ζήτημα είναι αν η κυβέρνηση μπορεί να επιταχύνει τις διαδικασίες, με τόσο κόσμο στα κάγκελα για το Ασφαλιστικό.

Γεμίσαμε... πολιτικά διωκόμενους

Μετά τον Αλέξη Μητρόπουλο, αποκτήσαμε νέο «πολιτικά διωκόμενο». Το μεγαλοδικηγόρο, σύμβουλο και «σέρπα» του Σαμαρά (ήταν ο άνθρωπος που εμπιστευόταν η τρόικα) Σταύρο Παπασταύρου, στον οποίο το Κέντρο Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου επέβαλε πρόστιμο 3,3 εκατ. ευρώ, για τον περιβόητο λογαριασμό που είχε στην ελβετική HSBC και αποκαλύφτηκε από τη «λίστα Λαγκάρντ».

«Θέλουν να με καταστρέψουν επαγγελματικά και οικογενειακά», ισχυρίζεται ο Παπασταύρου, καταγγέλλοντας «μεθοδευμένη σκευωρία» σε βάρος του και θυμίζοντας τη φράση που είπε ο Αντώνης Σαμαράς γι' αυτόν στη Βουλή: «μακάρι να υπήρχαν δέκα Παπασταύρου στην Ελλάδα». Τα ίδια έλεγε και ο Μητρόπουλος για το δικό του 1 εκατ. ευρώ. Θύμιζε ότι συνελήφθη και βασανίστηκε επί χούντας!

Στο όνομα του Παπασταύρου και των γονιών του υπάρχει ένας «παχύς» λογαριασμός. Ο Παπασταύρου ισχυρίζεται πως ο λογαριασμός ανήκε στον επιχειρηματία Σάμπι Μυωνή, που αρρώστησε και τους εμπιστεύτηκε αυτά τα λεφτά για να τα δώσουν σε οικείους του, αν τυχόν πεθάνει, και μετά... ξαρρώστησε και πήρε πίσω τα λεφτά. Ετσι, ο... άτυχος τέως σύμβουλος του τέως πρωθυπουργού, ταλαιπωρείται σαν ήρωας χολιγουντιανής ταινίας αγωνίας, προσβλέποντας πλέον μόνο στα δικαστήρια, στα οποία θα προσφύγει όπως λέει. Για να δούμε, θα έχει «χάπι εντ» η περιπέτεια ή θα έχει την κατάληξη του Μητρόπουλου;

Πέντε χρόνια χωρίς τον Γιώργο Μαλάμη

Πέρασαν πέντε χρόνια χωρίς τον Γιώργο Μαλάμη. Το σεμνό και αθόρυβο αγωνιστή, που έφυγε τόσο πρόωρα, μόλις στα 47 του χρόνια. Η μνήμη του εξακολουθεί να είναι για μας πολύτιμη. Είμαστε σίγουροι ότι το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους του, γιατρούς και νοσηλευτές, που έχουν τις δικές τους μνήμες, τις δικές τους εμπειρίες από τη συνεργασία τους, αλλά και για τους ασθενείς του και τις οικογένειές τους, που θυμούνται τον παθιασμένο αγώνα που έδινε στην Εντατική του Ιπποκράτειου για να τους σώσει.

Στη μνήμη του Γιώργου, ο αδελφός του Κατάκαλος Μαλάμης προσφέρει στην «Κόντρα» 200 ευρώ και η συντρόφισσα Ελλη Αβραμίδου 50 ευρώ.

Με ΜΑΤ ενάντια στους εργάτες

Δυο κλούβες με ΜΑΤ και πέντε περιπολικά της αστυνομίας βρέθηκαν από τις 5 τα χαράματα της περασμένης Τετάρτης έξω από το εργοστάσιο της SCOT στη Μάνδρα Αττικής, προκειμένου να προστατεύσουν τους εφτά απεργοσπάστες με τους οποίους η καπιταλιστική επιχείρηση προσπαθεί να σπάσει την απεργία των εργατών (απεργούν απαιτώντας την επαναπρόσληψη απολυμένου συναδέλφου τους και την καταβολή των δεδουλευμένων τους). Οι ΜΑΤάδες αντιμετώπισαν τους απεργούς με τον μοναδικό τρόπο που ξέρουν: με τα γκλομπ! Χτύπησαν την απεργιακή περιφρούρηση, χωρίς να διστάσουν να χτυπήσουν και να τραυματίσουν εργάτριες που συμμετέχουν στον αγώνα.

Ποιος έστειλε τα ΜΑΤ για να σπάσουν την απεργιακή περιφρούρηση και να μπάσουν στο εργοστάσιο τους ελάχιστους απεργοσπάστες και τα διευθυντικά στελέχη της επιχείρησης; Η «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνηση. Σε τι διαφέρει η αστυνομική επιχείρηση στη SCOT από την αστυνομική επιχείρηση που έσπασε την απεργιακή περιφρούρηση στην «Ελληνική Χαλυβουργία», λίγο μετά την ανάληψη της εξουσίας από τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη το 2012; Σε τίποτα απολύτως. Δε χρειάζεται, βέβαια, να θυμίσουμε ότι τότε ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδιδε πύρινες καταγγελίες.

Για μια ακόμα φορά επιβεβαιώνεται πως το αστικό κράτος δεν είναι ουδέτερο στις ταξικές συγκρούσεις, αλλά παίρνει πάντοτε το μέρος των καπιταλιστών. Δεν έχει σημασία που η απεργία αναγνωρίζεται ως δικαίωμα από το αστικό σύνταγμα. Οπως λένε αυτοί που στέλνουν τα ΜΑΤ ενάντια στους απεργούς, το σύνταγμα προστατεύει και το... δικαίωμα της εργασίας (δηλαδή της απεργοσπασίας). Αυτό δεν αλλάζει όποια κι αν είναι η κυβέρνηση που διαχειρίζεται το καπιταλιστικό σύστημα. Η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ήρθε να επιβεβαιώσει αυτή τη μεγάλη αλήθεια, δίνοντάς μας και μια καλή γεύση από τις «βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές», τις οποίες επιδιώκει να θεσπίσει στα εργασιακά ζητήματα. Η ανταπεργία (λοκάουτ) μπορεί να συνεχίσει να απαγορεύεται, όμως τα ΜΑΤ θα στέλνονται για να σπάσουν τις απεργιακές περιφρουρήσεις, όπως απαιτούν οι καπιταλιστές.

Ο Θ. Γιάνναρος και οι απεργοί πείνας της Υπατίας

Δεν έχουμε καμιά πρόθεση να αναμιχθούμε στον καυγά του καρατομηθέντα διοικητή του Νοσοκομείου «Ελπίς» Θεόδωρου Γιάνναρου με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Ομως, στην ανοιχτή προς Τσίπρα επιστολή του ο Θ. Γιάνναρος έχει το θράσος να επικαλείται τους απεργούς πείνας της Υπατίας, προκειμένου να φιλοτεχνήσει για τον εαυτό του το προφίλ του κοινωνικά ευαίσθητου μάνατζερ. Συγκεκριμένα γράφει: *«Οταν όλα τα νοσοκομεία αρνούνται να δεχθούν τους απεργούς πείνας της Υπατίας, με δική μου πρωτοβουλία, και κόντρα στις εντολές, ανέλαβα, πείθοντας και τον τότε υπουργό υγείας, στο Ελπίς, περίπου τους 70 από αυτούς, μέχρι το πέρας της απεργίας τους και φροντίζοντας τους!».*

Πρόκειται για χονδροειδές ψέμα. Η αλήθεια είναι η εξής:

1. Οι απεργοί πείνας που χρειάστηκαν νοσοκομειακή περίθαλψη μεταφέρονταν στα νοσοκομεία με ευθύνη του ΕΚΑΒ. Κανένα νοσοκομείο δεν αρνήθηκε να τους νοσηλεύσει. Κάποια μικροπροβλήματα που υπήρξαν τις πρώτες δυο μέρες διευθετήθηκαν επιτόπου από τους συνοδούς των απεργών πείνας. Επομένως, είναι ψέμα πως όλα τα νοσοκομεία αρνούνταν να δεχτούν τους απεργούς πείνας και μπήκε μπροστά ο Γιάνναρος, πείθοντας μάλιστα τον υπουργό Υγείας.

2. Δεν μπορούμε να θυμηθούμε πόσοι απεργοί πείνας νοσηλεύτηκαν στο «Ελπίς», σίγουρα όμως δεν ήταν 70. Ηταν σημαντικά λιγότεροι. Το κυριότερο, όμως, είναι άλλο. Ο Θ. Γιάνναρος, μολονότι δεν ήταν στις αρμοδιότητές του (δεν ήταν θεράπων ιατρός), ήταν από εκείνους τους παράγοντες που ήθελαν να προχωρήσουν σε υποχρεωτική σίτιση των απεργών πείνας (και σε υποχρεωτική ενυδάτωση ορισμένων που για λίγο πραγματοποίησαν και απεργία δίψας), εφαρμόζοντας το σχέδιο Λοβέρδου-Μουσιώνη. Στο γραφείο του είχαμε έντονο διαπληκτισμό, με αρκετά «γαλλικά» από μέρους μας, προκειμένου να καταλάβει πως ούτε οι απεργοί πείνας «μασάνε» τις απειλές του ούτε εμείς που εκπροσωπούσαμε την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Αντίθετα από τον πολυπράγμονα διοικητή, οι θεράποντες γιατροί στο «Ελπίς» δεν εκδήλωσαν διαθέσεις βασανισμού των απεργών πείνας (γιατί βασανιστήριο είναι η υποχρεωτική σίτιση, χωρίς τη συναίνεση του ασθενούς).

3. Ο Θ. Γιάνναρος εμφανίστηκε κάποια στιγμή και στην Υπατία, με σπορ αμφίεση και μπουφάν μοτοσικλέτας, για να κάνει ζύμωση υπέρ της άποψης ότι όλοι οι απεργοί πείνας πρέπει να μεταφερθούν στα νοσοκομεία, για να προστατευθεί η υγεία τους. Ηταν το γνωστό σχέδιο Λοβέρδου, που ήθελε ν' αδειάσει την Υπατία (απείλησε ακόμα και με βίαιη μεταφορά απεργών), για να σπάσει την απεργία πείνας στα νοσοκομεία. Ο Θ. Γιάνναρος ήρθε στην Υπατία χαμογελαστός, «έκοψε κλίμα» -κατά το κοινώς λεγόμενο- και αποχώρησε εξίσου χαμογελαστός, καταλαβαίνοντας πως το σχέδιο Λοβέρδου για εκκένωση της Υπατίας δεν έχει καμιά τύχη.

4. Εκτοτε, ο Θ. Γιάνναρος δεν μας ξαναπασχόλησε. Οι απεργοί πείνας στο «Ελπίς» είχαν την ίδια μεταχείριση που είχαν και στα υπόλοιπα νοσοκομεία.

Γεράσιμος Λιόντος

Πέτρος Γιώτης

Σκηνές από το μέλλον

Πολιορκημένος σ' ένα κρατικό κτίριο στην Κομοτηνή από εξαγριωμένους αγρότες, οι οποίοι αρκετές ώρες πρωτύτερα είχαν δεχτεί την επίθεση των ΜΑΤ, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Βαγγέλης Αποστόλου εξέδωσε ένα δελτίο Τύπου «μες στην καλή χαρά». «Ο Β. Αποστόλου επισκέφθηκε τους κινητοποιημένους αγρότες στην Κομοτηνή» ήταν ο τίτλος του δελτίου, το οποίο έκρυβε εντελώς όσα είχαν προηγηθεί. Παρουσίαζε τον υπουργό να πραγματοποιεί κανονικά τις συσκέψεις του, έκρυβε την επίθεση των ΜΑΤ στους αγρότες (που είχαν και έναν τραυματία), την αντεπίθεση των αγροτών στο νομαρχιακό κτίριο και την πολιορκία του από τους αγρότες μέχρι το βράδυ, γεγονός που τον ανάγκασε να ακυρώσει την περιοδεία του σε Ξάνθη και Καβάλα.

«Ο κ. Αποστόλου δήλωσε στους αγρότες ότι είναι έξω από την κουλτούρα του ίδιου και της κυβέρνησης τα ΜΑΤ και η βία», ανέφερε σε ένα σημείο το δελτίο Τύπου του πολιορκημένου υπουργού, που επέλεξε την πολιτική της στρουθοκαμήλου: αφού δεν τα βλέπω εγώ, σημαίνει πως τα γεγονότα δεν συνέβησαν. Το δυστύχημα γι' αυτόν, όμως, είναι πως η είδηση της σύγκρουσης αγροτών-ΜΑΤ και η πολιορκία του υπουργού στην Κομοτηνή ήταν πρώτη είδηση στα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων, ενώ οι εικόνες έκαναν το γύρο του κόσμου μέσα από το Διαδίκτυο. Τι είναι μια κυβέρνηση που στέλνει τα ΜΑΤ ενώ δηλώνει ότι δεν είναι στην κουλτούρα της, και ένας υπουργός που προσπαθεί να φύγει κυνηγημένος και παραμένει πολιορκημένος, αλλά κρύβει το γεγονός για να μην αναγκαστεί να το σχολιάσει; Είναι μια αυταρχική αστική κυβέρνηση που προσπαθεί να κρύψει το κατασταλτικό της πρόσωπο και ένας πανικόβλητος υπουργός που συνειδητοποιεί ότι πλέον βρίσκεται στη θέση που είχαν βρεθεί οι προκάτοχοί του κατά την τελευταία πενταετία.

Είναι βέβαιο πως η ασυλία που απολάμβαναν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ λαμβάνει τέλος. Πολύ σύντομα οι συριζαίοι δε θα μπορούν να κυκλοφορήσουν καμαρωτοί-καμαρωτοί, καταπώς ήταν το συνήθιο τους. Είναι εξίσου βέβαιο ότι η κρατική καταστολή θα μπει στην ημερήσια διάταξη, αφού το παραμύθι δεν πείθει πια κανέναν. Αυτές οι διαγραφόμενες εξελίξεις, όμως, δείχνουν πως αν υπάρξει μαχητικός αγώνας και όχι «περιφορές επιταφίων», το εργατικό και λαϊκό κίνημα μπορεί να κατακτήσει την πρώτη νίκη του κατά τα μνημονιακά χρόνια. Μπορεί να ακυρώσει -προσωρινά έστω- την αντιασφαλιστική επίθεση. Φυσικά, το σύστημα δε θα μείνει με σταυρωμένα χέρια. Θα προσπαθήσει να επανέλθει ενδεχομένως με νέο κυβερνητικό σχήμα. Μια πρώτη νίκη, όμως, μπορεί να γίνει σχολείο. Μπορεί να σπάσει το φαύλο κύκλο της ηττοπάθειας και της αδράνειας και να αποτελέσει οδοδείκτη για τα επόμενα βήματα. Για να νικήσουμε πρέπει να ματώσουμε, δε γίνεται αλλιώς.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

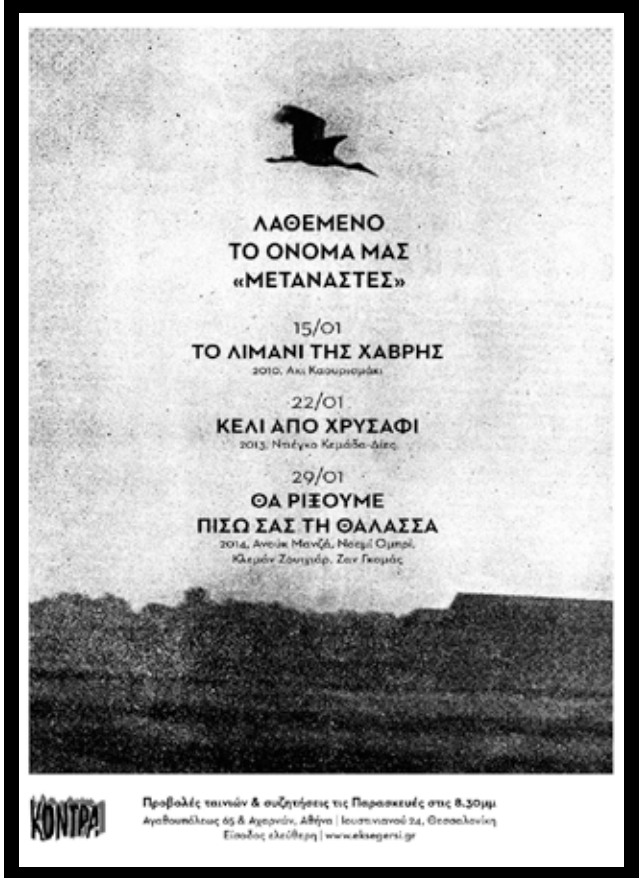

ΛΑΘΕΜΕΝΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ»

Διαδρομές ανθρώπων από όλες τις γωνιές του κόσμου προς τη Δύση, σε αναζήτηση μιας κάποιας διεξόδου από την εξαθλίωση που επιβάλλει ο σύγχρονος ιμπεριαλισμός στην Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική. Μέσα από τη μυθοπλασία αλλά και την τεκμηρίωση, οι τρεις ταινίες του αφιερώματος αποτυπώνουν την πραγματικότητα αυτού του ταξιδιού και μας εισάγουν σε αθέατες όψεις της κίνησης των απόκληρων που θα αποτελέσουν το φρέσκο και φτηνό εργατικό δυναμικό για τις μητροπόλεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Αν βέβαια το ταξίδι δεν αποβεί μοιραίο.

~ Παρασκευή 29/1/2016 ~

ΘΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΣΑΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Σκηνοθεσία: Anouck Mangeat, Noémi Aubry, Clément Juillard, Jeanne Gomas

Παραγωγή: Ozho Naaye, Les Filles 100 z' histories

Ενα χειροποίητο, συλλογικό ντοκιμαντέρ που επιχειρεί να παρακολουθήσει από κοντά τις διαδρομές μεταναστών από το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και το Μαρόκο προς την Ευρώπη. Μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων που πασχίζουν να φύγουν μακριά, η κάμερα ταξιδεύει σε δύσβατα βουνά, συνοριακές πόλεις, ψαρόβαρκες στο Αιγαίο, στρατόπεδα συγκέντρωσης, περιπλανιέται στην Ιστανμπούλ και την Αθήνα, διασχίζει την απέραντη φυλακή που έχει γίνει η Ελλάδα για χιλιάδες ανθρώπους που φεύγουν από τους τόπους όπου εισβάλλει το δυτικό κεφάλαιο για να εγκλωβιστούν ως σύγχρονοι σκλάβοι ή παρίες στα κάτεργα και τις φυλακές της «πολιτισμένης» Δύσης.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Και στο βάθος καταστολή

Πολλοί είναι αυτοί που αναρωτιούνται για τους λόγους που οδήγησαν τον υφυπουργό Αθλητισμού Σταύρο Κοντονή να τιμωρήσει εκ νέου την ΠΑΕ Παναθηναϊκός για τα επεισόδια πριν την έναρξη του ντέρμπι με τον Ολυμπιακό, διακινδυνεύοντας μια αντιπαράθεση με τους πράσινους οπαδούς, η οποία μπορεί να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Κατά την άποψη της στήλης οι βασικοί λόγοι είναι τρεις: η «εσωτερική» ανάγκη του υφυπουργού να αυτοπροβάλλεται ως σωτήρας του ελληνικού αθλητισμού, η μέτρηση των αντιδράσεων των φιλάθλων για μια οριστική διακοπή του πρωταθλήματος και ο αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης από την επικαιρότητα που είναι δυσμενής για την κυβέρνηση.

Για τον πρώτο λόγο τα λέμε στη διπλανή στήλη και για τον τρίτο δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα, αφού έχει χρησιμοποιηθεί και στο παρελθόν από τις κυβερνήσεις, όταν βρίσκονταν σε δύσκολη θέση. Θα σχολιάσουμε λοιπόν το δεύτερο λόγο, για να διευκρινίσουμε και την άποψή μας ότι ο Κοντονής δε θα διστάσει να διακόψει το πρωτάθλημα, προκειμένου να πετύχει την «κάθαρση».

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι η ΟΥΕΦΑ θεωρεί την ελληνική Β' Εθνική (Football League στα ελληνικά) σαν ένα από τα πιο «βρώμικα» πρωταθλήματα σε σχέση με τους στημένους αγώνες. Αναφερθήκαμε και στις δηλώσεις που είχε κάνει ο Κοντονής παραμονές του νέου χρόνου, στις οποίες άφηνε ανοιχτό το ενδεχόμενο ακόμη και για υποβιβασμούς ομάδων που εμπλέκονται σε στημένους αγώνες. Εν αναμονή των νέων φακέλων που αναμένονται από την ΟΥΕΦΑ, είναι πολύ πιθανό ο υφυπουργός να θέλει να «μετρήσει» τις αντιδράσεις και ταυτόχρονα να προετοιμάσει το έδαφος για μια διακοπή των πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, στο όνομα της εφαρμογής της νομοθεσίας και της «εξυγίανσης» (γεγονός που εξυπηρετεί και τους άλλους δυο λόγους που τον οδήγησαν στην απόφαση να κλείσει τη Θύρα 13).

Τα περισσότερα ΜΜΕ έχουν αρχίσει να ρίχνουν στην πιάτσα το εξής επιχείρημα: «τόσα προβλήματα έχουμε σαν κοινωνία και δεν έχουμε ξεσηκωθεί, επειδή τιμώρησε την ομάδα μας θα βγούμε στους δρόμους;». Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η καταστολή στα γήπεδα, στα οποία δραστηριοποιείται μια σημαντική αριθμητικά μερίδα της νεολαίας, ήταν η πρόβα τζενεράλε για τη γενικότερη καταστολή των αγώνων του λαού και της νεολαίας. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει αντιγράψει πολλά από τα αντιλαϊκά μέτρα και τις μεθόδους που χρησιμοποίησαν στο παρελθόν οι αστικές κυβερνήσεις. Δε θα μας εκπλήξει καθόλου αν αντιγράψει και τις μέθοδες καταστολής που χρησιμοποίησαν. Το θέμα τώρα ανοίγει, θα το παρακολουθούμε και θα επανέλθουμε.

Ή ΕΜΕΙΣ ή εσύ...

Επίσημα είναι πολιτογραφημένος ως Ζακυνθινός αλλά μετά την απόφασή του, την περασμένη Τρίτη, να κλείσει τις Θύρες 13-14 στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, πολλοί ψάχνουν να βρουν τις «ρίζες» του Κοντονή στην Υδρα και στα Ψαρά, περιοχές που φημίζονται για τους μπουρλοτιέρηδες.

Η αρχική ποινή που είχε επιβάλει ο αθλητικός δικαστής της Super League στον Παναθηναϊκό για τα επεισόδια που έγιναν πριν την έναρξη του ντέρμπι με τον Ολυμπιακό και οδήγησαν στη ματαίωση του αγώνα ήταν αφαίρεση τριών βαθμών από τον βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας περιόδου, πρόστιμο 190.000 ευρώ και ποινή αποκλεισμού της έδρας για τέσσερις αγωνιστικές, ενώ ο αγώνας κατακυρώθηκε με 3-0 στον Ολυμπιακό. Πλέον, σε αυτή προστίθεται και η ποινή του υφυπουργού Αθλητισμού, ο οποίος αποφάσισε να κλείσουν οι Θύρες 13 και 14 της Λεωφόρου, μέχρι το τέλος της κανονικής διάρκειας του πρωταθλήματος, με την απόφαση να έχει ισχύ και για τους αγώνες του Κυπέλλου Ελλάδας, και πρόστιμο 90.000 ευρώ.

Τους λόγους που κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης ώθησαν τον Κοντονή να κάνει χρήση του δικαιώματος που του δίνει η νομοθεσία και να επιβάλει πρόσθετες ποινές τους σχολιάζουμε στο διπλανό μονόστηλο. Το αποτέλεσμα, όμως, από αυτή την ποινή θα είναι σίγουρα μια ένταση στο χώρο του ποδοσφαίρου, αφού η διοίκηση της ΠΑΕ και οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού δε δείχνουν διατεθειμένοι να κάτσουν με σταυρωμένα χέρια και ετοιμάζονται για δυναμικές κινητοποιήσεις.

Η πρώτη αντίδραση της πράσινης ΠΑΕ ήταν μια ανακοίνωση με την οποία ταυτίζει επί της ουσίας τον Κοντονή με το διεφθαρμένο σύστημα που λυμαίνεται το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Η πράσινη ΠΑΕ αρχικά τονίζει ότι μάχεται πάντοτε εναντίον κάθε μορφής βίας, όμως διευκρινίζει με νόημα ότι η βία είναι το «βασικό παράγωγο» της διαφθοράς «που καταστρέφει το ελληνικό ποδόσφαιρο εδώ και χρόνια». Δηλώνει ότι διαψεύστηκε, γιατί πίστεψε τις περσινές εξαγγελίες του Κοντονή για ισονομία, όμως αυτός απέδειξε ότι κάθε άλλο παρά για την «εξυγίανση» του επαγγελματικού ποδοσφαίρου ενδιαφέρεται και με τις ενέργειές του «ενισχύει το διεφθαρμένο σύστημα», αφού με αυτό τον τρόπο τιμωρείται μόνο ο Παναθηναϊκός και επιβραβεύεται το ποδοσφαιρικό κατεστημένο. Τελειώνοντας, η πράσινη ΠΑΕ ξεκαθαρίζει ότι αυτές οι ποινές δεν πτοούν τους πράσινους, οι οποίοι δε θα υποκύψουν και «στο τέλος, το δίκαιο θα νικήσει και η ισονομία θα επιβληθεί».

Εκτός από την ΠΑΕ, κινητοποιήσεις ετοιμάζουν και οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού, με παρεμβάσεις σε γειτονιές της Αθήνας και ένα δυναμικό συλλαλητήριο. Η αντίδραση των πράσινων οπαδών ήταν άμεση. Λίγο μετά την ανακοίνωση της απόφασης Κοντονή, περίπου 200 οπαδοί συγκεντρώθηκαν στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στην Κουμουνδούρου για να εκφράσουν τη διαμαρτυρία τους και στη συνέχεια η Θύρα 13 εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία κηρύσσει τον πόλεμο στον Κοντονή, με το σύνθημα «ή ΕΜΕΙΣ, ή εσύ».

Σχολιάζοντας την απόφαση του υφυπουργού, θα σταθούμε σε δυο σημεία. Το πρώτο είναι η σημαντική καθυστέρηση μέχρι να κάνει χρήση του δικαιώματος που του δίνει η νομοθεσία και να επιβάλει τη δική του ποινή. Πρακτικά λειτουργεί σαν συνέχεια της αρχικής τιμωρίας των πράσινων και έρχεται σε μια στιγμή που όλα έδειχναν ότι τα γεγονότα στο ντέρμπι Παναθηναϊκός-Ολυμπιακός αποτελούσαν παρελθόν και η κατάσταση είχε αρχίσει να εξομαλύνεται . Οσον αφορά το κλείσιμο της Θύρας των οργανωμένων οπαδών, το μόνο που θα καταφέρει είναι να δημιουργηθεί μια αντιπαράθεση με τους πράσινους οπαδούς. Πρακτικά δεν μπορεί να υπάρξει σοβαρή πίεση προς αυτούς για να «συνετιστούν», αφού θα συνεννοηθούν με τη διοίκηση της ΠΑΕ και θα πάνε σε άλλες θύρες. Μπορούμε κατά συνέπεια να χαρακτηρίσουμε την απόφασή του, ως μια επικοινωνιακή κίνηση με στόχο να βελτιωθεί η «εικόνα» του και ως μια κίνηση αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης από την τρέχουσα επικαιρότητα που είναι δυσμενής για την κυβέρνηση.

Το δεύτερο σημείο είναι η συσπείρωση που θα επιτευχθεί ανάμεσα στη διοίκηση του Παναθηναϊκού και τους οργανωμένους οπαδούς του τριφυλλιού. Τα τελευταία άσχημα αγωνιστικά αποτελέσματα, σε συνδυασμό με την απόφαση της πράσινης διοίκησης να πουλήσει τον Καρέλη, είχαν δημιουργήσει ένα «χάσμα» μεταξύ τους, το οποίο θα καλυφθεί (έστω και προσωρινά), αφού οι δυο πλευρές θα ενώσουν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν τον «κοινό εχθρό». Ανεξάρτητα από τις προθέσεις του, ο Κοντονής βοηθάει την πράσινη ΠΑΕ να αποκαταστήσει τις σχέσεις της με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας και να τους χρησιμοποιήσει στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντιά του.

Εν αναμονή εξελίξεων, ελπίζουμε ότι οι πράσινοι οπαδοί δε θα σταθούν κάτω από ψεύτικα λάβαρα και θα δώσουν ένα διμέτωπο αγώνα. Κόντρα σε μια ανίκανη και επικίνδυνη διοίκηση, που έχει την αποκλειστική ευθύνη για την απαξίωση της ομάδας και κόντρα σε έναν υφυπουργό Αθλητισμού, που δε διστάζει να ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου, για να προβάλλει τον εαυτό του, για να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη και για να προετοιμάσει μια γενικότερη καταστολή. Περιττεύει, βέβαια, να τους θυμίσουμε ότι αυτή τη στιγμή στη χώρα «τρέχουν» σημαντικότερα ζητήματα.

Πρέπει να χτυπηθούμε, Μαύρε; Ναι, είναι πολλά τα λεφτά, Αρη! (για να θυμηθούμε μια κλασική ατάκα από τον παλιό ελληνικό κινηματογράφο)...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΖΟΕ ΜΠΕΡΙΑΤΟΥΑ

Οι ήρωες του κακού

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του ηθοποιού και μικρομηκά ισπανού σκηνοθέτη καταπιάνεται με τη βίαιη ενηλικίωση τριών εφήβων. Ο Αρίτς, την πρώτη μέρα στο καινούργιο του σχολείο, θα πέσει θύμα εξευτελισμού και εκφοβισμού. Θα τον στηρίξει ο περιθωριακός Εστέμπαν. Στην παρέα προστίθεται και η Σαρίτα, το αγοροκόριτσο του σχολείου. Τα τρία παιδιά κλέβουν και χρησιμοποιούν βία για να γλιτώσουν. Ετσι γεννιούνται οι «ήρωες του κακού». Ταυτόχρονα, ψάχνουν τη σεξουαλικότητά τους. Πολύ σύντομα ο έλεγχος θα χαθεί και τα ίδια τα παιδιά θα αντιληφθούν το αδιέξοδο στο οποίο έχουν βρεθεί.

Είναι προφανές ότι ο σκηνοθέτης θέλει να εστιάσει στην κρίσιμη περίοδο της εφηβείας των τριών αυτών παιδιών, τα οποία με έναν τρόπο αντιπροσωπεύουν όλα εκείνα τα εφηβάκια, των οποίων η καθημερινή επιβίωση στο σχολείο δεν είναι καθόλου εξασφαλισμένη, η αναζήτηση της προσωπικής ταυτότητας αρκετά επίπονη, ενώ η οικογένεια απούσα, είτε κυριολεκτικά είτε στην ουσία. Η ταινία περιέχει πολύ σκληρές σκηνές, που μπορεί κάποτε να φάνταζαν εξωπραγματικές, στις σημερινές συνθήκες όμως μοιάζουν άκρως ρεαλιστικές. Και αν σκεφτεί κανείς ότι έχουμε να κάνουμε με την περίοδο της εφηβείας, κατά τη διάρκεια της οποίας τα συναισθήματα βιώνονται άκρως δραματικά, ο διάχυτος συναισθηματισμός που διαπερνά τις τελευταίες σκηνές μοιάζει μάλλον αναγκαία επιλογή.

ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΓΚΟΝΣΑΛΕΣ ΙΝΙΑΡΙΤΟΥ

Η επιστροφή

Ο Χιου Γκλας υπήρξε ένας από τους πιο θρυλικούς κυνηγούς, καθότι η ιστορία επιβίωσής του ξεπερνά τα όρια της φαντασίας. Για τη ζωή του ξέρουμε ελάχιστες πληροφορίες. Γεννήθηκε το 1773 στη Φιλαδέλφεια, έζησε λίγο ως πειρατής και επιβίωσε μετά από μια πολύ σκληρή περιπέτεια σε μια αποστολή εξερεύνησης του ποταμού Μιζούρι. Υπήρξε πηγή έμπνευσης (ανάμεσα σε άλλους και) για τον συγγραφέα Μάικλ Πανκ, που έγραψε ένα βιβλίο γι' αυτόν, στο οποίο βασίστηκε και το σενάριο της ταινίας.

Ο μεξικανός σκηνοθέτης («Βαβέλ», «Birdman») επέλεξε όλα τα

γυρίσματα να γίνουν σε πραγματικό φως και με χρονολογική σειρά σε σχέση με τη θέση τους στην ταινία, με αποτέλεσμα να μας παρουσιάσει μια απίθανη εικόνα της φύσης (γυρίσματα στην Αργεντινή και τον Καναδά, σε σημεία εξαιρετικά δύσβατα) και να κερδίσει από τον Λεονάρντο Ντι Κάπριο μια εξαιρετική ερμηνεία. Βέβαια, για να είμαστε ειλικρινείς, την πιο εντυπωσιακή δουλειά έχει κάνει η ομάδα

Dixi et salvavi animam meam

Κατρουμάνης και Κουτρούγκαλος

Οι ψευτοεπιστήμονές σας προσπαθούν να ανακαλύψουν ποιοι είμαστε και από πού ερχόμαστε

Συγκυβέρνηση Συριζανέλ: The Hateful Two

Γ. Σταμέλος: νεκρός πενταμηνίτης, ετών 35 (ματώνουμε χωρίς αντίσταση – να ματώσουμε ΟΡΘΙΟΙ)

➤ Και ΜΕΣΑ στο κτίριο της πρώην Νομαρχίας Ροδόπης χρήση χημικών από τα ΜΑΤ κατά των αγροτών. Η στάση του Β. Αποστόλου: δεν συνομιλώ με απεργούς (για να θυμηθούμε και τα παλιότερα χρόνια...).

➤ Εξω οι άντρες – πρόσφυγες από τη δημοτική πισίνα του Μπόρνχαϊμ (Γερμανία). Τι κι αν οι φωτογραφίες των (μη) βιασμένων γυναικών αποδείχτηκαν απολύτως ψεύτικες...

➤ Κι ο Ομπάμα το χαβά του: Σολο-αρμενίζει.

➤ Τριχελογιαννάκης...

➤ Προκλητικότατος ο Φίλης με τα περί «αυτόκλητων επαναστατών». Και δεν διαφέρει καθόλου, μα καθόλου, από τον πάλαι ποτέ υπουργό παιδείας της ΝΔ Α. Ανδριανόπουλο...

➤ Ε, να μην συνδράμει το «Μέγαρο Μουσικής» (και πιο συγκεκριμένα τον «Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθήνων») ο Περισσός; Οπως σημείωνε η ειδική αγορήτριά του Δ. Μανωλάκου, «είναι η τρίτη παράταση που έρχεται και πρέπει να μπει ένα τέλος. **Δείχνουμε ανοχή** (σ.σ.: δική μας υπογράμμιση) γιατί με έναν τρόπο εκβιαζόμαστε αφού οι εργαζόμενοι δεν πληρώνονται εδώ και 6 μήνες, παίρνοντας έναντι» (Ριζοσπάστης online, 7-11-2015, σελ. 6). Πόσο κοντά ήταν τα συμφέροντα των καπιταλιστών του ΟΜΜΑ και των εργαζομένων – ευτυχώς που μας το υπέδειξε ο Περισσός... (πάρτε υπόψη, τελευταία, και τη δήλωση Δ. Κουτσούμπα περί των «εργαζομένων» στην Eldorado Gold...). «Το ΚΚΕ από τα άρθρα αυτά ψήφισε "ναι" στα 39, 43 και 53». Το τελευταίο αφορά τον ΟΜΜΑ. Ας δούμε όμως και τίτλους κάποιων προγενέστερων δημοσιευμάτων του Ριζοσπάστη πάνω στο ίδιο θέμα: (27-3-1997, σελ. 26: «Πρόκληση η υπεράσπιση των παρανομιών του ΟΜΜΑ». 22-2-1996 σελ. 24: «Ερώτηση του ΚΚΕ στο Ευρωκοινοβούλιο: Σκανδαλώδης χρηματοδότηση (από την ΕΕ) καταστροφικών έργων». 29-12-2015: «Σύλλογος Μουσικών της ΚΟΑ: Διαφωνεί με τη συμφωνία με το Μέγαρο»). Τι μεσολάβησε, λοιπόν, και ο Περισσός άλλαξε θέση;

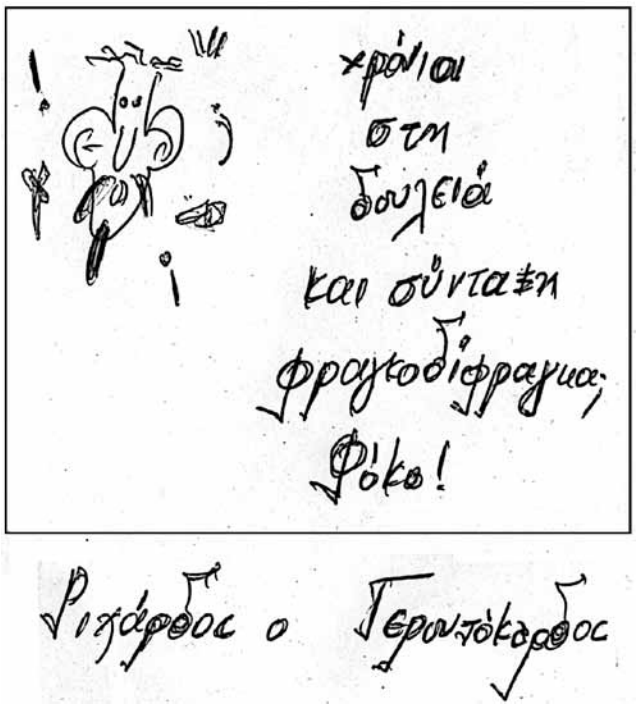

➤ «Η "Ελληνικός Χρυσός" είχε προσφύγει στο ΣτΕ, όπως και σωματεία εργαζομένων αλλά και το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο της περιοχής...» (kathimerini.gr, 20-1-2016, Ι. Μάνδρου). Μαζί , λοιπόν, καπιταλιστές και εργαζόμενοι...

➤ Στο slowdown και η Κίνα.

➤ Στο meltdown η Γερμανία.

➤ Καπιταλισμός: «νικητής» με προβλήματα αρρυθμίας.

➤ Σε αντίθεση με τον Περισσό το σωματείο εργαζομένων του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών προχώρησε σε στάσεις εργασίας...

➤ (Πάντα) προκλητικός ο Τ. Θεοδωρόπουλος (kathimerini.gr, 17-1-2016, «Από το Γλωσσικό στην αγλωσσία»): «Ξέρω καλά πως όσοι διδάσκουν τα λεγόμενα φιλολογικά μαθήματα έχουν προ πολλού αποδεχθεί την ήττα τους. Η ανυπαρξία σχέσης με τη λεγόμενη αγορά εργασίας έχει μετατρέψει τη διδασκαλία της λογοτεχνίας και των κλασικών γραμμάτων σε αγγαρεία». Το 'βγαλε το συμπέρασμα ο «βαθυγνώστης»: βούλιαγμα της εργασιακής σχέσης των φιλολόγων δημοσίου = «προσπάθεια βελτίωσης διδασκαλίας».

➤ Θανάσης Βαλτινός, πρόεδρος Ακαδημίας Αθηνών (θέλει πολύ σκύψιμο στον Πατισάχ...).

➤ Οι νταβάδες του Νταβός, καθώς και ο Αλέξης ο μικρός.

➤ Δηλώνοντας με «ζήλο» παρών στην αρχηγία της ΝΔ υπό τον Κούλη, ο Πα(ί)σχος Μανδραβέλης σημειώνει: «Νέος αέρας πνέει πλέον στα μουχλιασμένα κομματικά γραφεία», ενώ ο τίτλος του άρθρου του «κραυγάζει»: «Οταν ωριμάζουν οι νέες ιδέες». Στα ελληνικά υπάρχει η λέξη γλείψιμο που, φυσικά, δεν χρησιμοποιείται από έντυπα που φιλοξενούν Μανδραβέληδες (kathimerini.gr/846410/opinion/epikairothta/politikh/otan-wrimazoun-oi-nees-idees).

➤ Και όμως, το ΚΙΔΗΣΟ υπάρχει! (έκοψε και πίτα...).

➤ Οι παλιάτσοι-παπαγάλοι της κυβέρνησης: «Κυβέρνηση: δεν είναι δυνατόν να κοπούν οι συντάξεις» (efsyn.gr, 20-1-2016). Αυτό, ως γνωστόν, δήλωσε στον Γκάμπριελ ο Τσίπρας, «σύμφωνα με πληροφορίες», όπερ εστί μεθερμηνευόμενον λέμε και καμιά (ημερήσια) παπαριά μπας και το χάψει κανείς...

➤ Μέσα στο 2016 οι αλλαγές στον εκλογικό νόμο: χωρίς εκλογές στον (ημι) ορίζοντα τέτοιες κινήσεις σημαίνουν απλά «λέμε για να λέμε».

➤ Η «βαθιά τομή» της κυβέρνησης στη Δημόσια Διοίκηση κάνει όσους περιμένουν απ' αυτήν να ακονίζουν τις μασέλες τους...

➤ Κυκλοφορούν (;) όλα τα Eurogroup ηχογραφημένα. Παραγωγός (κατά δήλωσή του): ο Γιάνης με ένα νι... (αυτός της δημιουργικής αφασίας).

➤ Τι κι αν έκανε λάθος ο πιτσιρικάς στη Βρετανία (10 χρονώ παιδί) να γράψει ότι ζει σε «terrorist house» αντί για «terraced house» (η προφορά των δύο λέξεων δεν διαφέρει πολύ) τσααπ! οι μπάτσοι τον πιάνουν και τον ανακρίνουν. Τώρα ποιοι φοβούνται πολύ το ξέρουμε...

➤ Κανονική κρατική-εξουσιαστική τσογλαναρία και ο Σχινάς και ο Παπαδόπουλος. Του στυλ κυβέρνηση είμαι, κάνω ό,τι γουστάρω κι έτσι.

➤ Δεν «πρόκαμε» ο ΤΖ. Κόρμπυν στη Βρετανία και νάσου η είδηση: ο βοηθός του ΤΖ. Κόρμπυν, βουλευτής από την περιφέρεια Λίβερπουλ-Γουόλτον, εκλεγμένος αντιπρόσωπος των απλών βουλευτών (του κόμματος) στην εθνική εκτελεστική επιτροπή του Εργατικού Κόμματος, οδηγείται στην παραίτηση υπό την πίεση των δεξιών βουλευτών του ίδιου κόμματος (τι κρίμα για το αντίστοιχο ΣΕΚ της Βρετανίας, SWP...).

➤ Φιλοσοφείς τρυφερότητα / χωρίς φιλοσοφία· / στέργεις αιωνιότητα / μονάχα με το βλέμμα· / είσαι μια ζωντανή βαθειά / σελίδα σώματος / π' αστράφτει σε παρθενικότητα. / Ο χρόνος είν' ακόμη για σένα / θρίαμβος / και σου τον εύχομαι πάντα. (Ν. Καρούζος: «Θρίαμβος χρόνου» - 29-6-1984).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

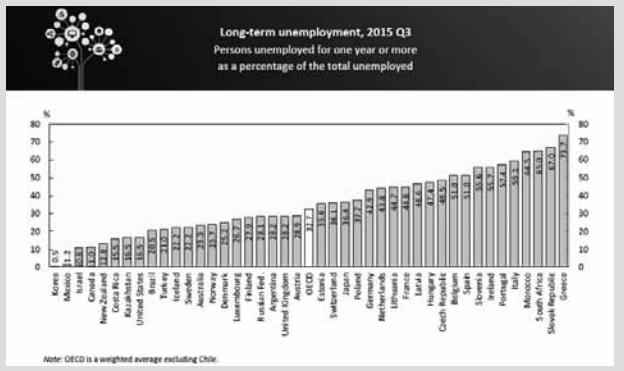

◆ Η στήλη παρεκκλίνει καμιά φορά, και από τους απτούς τοίχους μεταφέρεται στους ηλεκτρονικούς. Οταν αξίζει τον κόπο. Ο ΟΟΣΑ, λοιπόν, δημοσίευσε τα πιο πρόσφατα στοιχεία (τρίτο τετράμηνο του 2015) για την εξέλιξη της ανεργίας στις χώρες μέλη του (http://www.oecd.org/employment/ministerial/employment-in-figures.htm). Θυμίζουμε ότι αυτή η καταγραφή είναι ψευδής, διότι στηρίζεται στις εθνικές στατιστικές, το μοντέλο των οποίων προβλέπει ότι και μία ώρα εργασίας κατά τη βδομάδα που έγινε η σχετική έρευνα αρκεί για να καταγράψει το συγκεκριμένο άτομο στους εργαζόμενους και όχι στους άνεργους. Ο μέσος όρος του γενικού δείκτη ανεργίας στις χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ είναι 6,7%. Η Ελλάδα αναδεικνύεται... δευτεραθλήτρια, με ποσοστό ανεργίας 24,7%. Την ξεπερνά μόνο η Νότια Αφρική, με ποσοστό ανεργίας 25,4%. Ομως στη μακροχρόνια ανεργία η Ελλάδα αφήνει πίσω κάθε άλλη χώρα και κατακτά το... χρυσό μετάλλιο με 73,7% (δεύτερη η Σλοβακία με 67%, τρίτη η Νότια Αφρική με 65%, τέταρτο το Μαρόκο με 64,5%). Ως μακροχρόνια ανεργία ορίζεται το ποσοστό των ανέργων που παραμένουν άνεργοι για περισσότερο από ένα χρόνο, ως προς το σύνολο των ανέργων. Στην Ελλάδα της ανεργίας, λοιπόν, ο ένας στους τέσσερις είναι άνεργος και από τους ανέργους οι τρεις στους τέσσερις είναι μακροχρόνια άνεργοι!

◆ **Εσείς μέτρα - εμείς πέτρα (σύνθημα με υπογραφή αστέρι, σε ρολό καταστήματος, στην οδό Αβέρωφ στα Γιάννενα)**

Γιατί να διαφωνήσουμε με το σύνθημα; Ενα αγωνιστικό κάλεσμα είναι. Υποδεικνύει ένα μαχητικό δρόμο αντίστασης στη βάρβαρη μνημονιακή πολιτική. Αλλο είναι το πρόβλημα. Οτι εδώ και χρόνια έχουμε μόνο μέτρα. Κι αν «φεύγει» και καμιά πέτρα, αυτή ούτε αμυχή δεν προκαλεί στην ακολουθούμενη πολιτική. Και δε φταίει ο συνθηματογράφος γι' αυτό. Ενόψει αυτής της κατάστασης, οφείλουμε να προβληματιστούμε όλοι (και ο συνθηματογράφος μαζί) επί της τακτικής. Αρκούν τα αγωνιστικά καλέσματα; Η ζωή δείχνει πως δεν αρκούν. Εκτός από την προπαγάνδα και τη ζύμωση, χρειάζεται και η πείρα των μαζών, έγραψε πριν από έναν αιώνα ο σοφός Λένιν. Φέρνοντας αυτό το απόφθεγμα στα «καθ' ημάς», πρέπει κατά κάποιο τρόπο να το αντιστρέψουμε. Να πούμε πως η όποια πείρα των μαζών αντανακλάται στρεβλά στη συνείδησή τους και τη διαστρέφει, όταν δεν έχει φωτιστεί από τη σωστή προπαγάνδα και ζύμωση. Πάρτε για παράδειγμα το Ασφαλιστικό. Πόσοι εργάτες και εργαζόμενοι μισθωτοί έχουν καταλάβει σε βάθος τι τους μέλλεται; Λίγοι; Η προπαγάνδα και η ζύμωση της συντριπτικής πλειοψηφίας όσων αντιτίθενται στο νέο αντιασφαλιστικό σχέδιο είναι -με το συμπάθειο- άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. Γενικόλογες καταγγελίες, χωρίς κανέναν ειρμό, χωρίς καμιά μεθοδική παρουσίαση, έτσι που ο εργαζόμενος να καταλαβαίνει τι επέρχεται. Ετσι, τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου καταφέρνουν να υποβαθμίζουν τις καταστροφικές συνέπειες, να διαστρέφουν την ουσία (παρουσιάζουν το αντιασφαλιστικό σχέδιο σαν να αφορά κυρίως τις εισφορές των ελευθεροεπαγγελματιών και όχι τις συντάξεις των μισθωτών και των φτωχών ελευθεροεπαγγελματιών!). Κι ο εργατόκοσμος, με το σύνδρομο της ήττας να βαραίνει τα πόδια, είναι γεμάτος ερωτηματικά και απορίες, με αποτέλεσμα τα πόδια να γίνονται ακόμα πιο βαριά. Ακόμα και τα δημαγωγικά ψέματα του Κατρούγκαλου (π.χ. πλήρης εθνική σύνταξη για όλους ή «προσωπική διαφορά» στις υπάρχουσες συντάξεις, που αποκλείεται να κοπούν) τα καταπίνουν αμάσητα και τα αναπαράγουν, χωρίς να μπουν στον κόπο να ψάξουν λίγο το θέμα. Γιατί αν το έψαχναν λίγο (όπως κάναμε εμείς), θα διαπίστωναν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην πετσοκοπούν άμεσα οι υπάρχουσες συντάξεις και πως δεν υπάρχει περίπτωση να δίνεται σε όλους η εθνική σύνταξη των 384 ευρώ, ανεξάρτητα από τα χρόνια ασφάλισης που έχουν. Και τότε θα ξεμπρόστιαζαν την κυβέρνηση, αποκαλύπτοντας τον πονηρό σχεδιασμό της, με αποτέλεσμα οι αγωνιστικές εκκλήσεις να απευθύνονται σε εργαζόμενους πλήρως ενημερωμένους και όχι γεμάτους ερωτηματικά και επιφυλάξεις.

της φωτογραφίας.

Το σενάριο είναι απλό. Ο Γκλας έχει χάσει την ιθαγενή γυναίκα του και με το γιο του βοηθούν μια ομάδα λευκών να κυνηγήσουν ζώα για τα δέρματά τους. Οι ιθαγενείς τους επιτίθενται και η ομάδα των λευκών προσπαθεί να γλιτώσει. Στην προσπάθεια αυτή θα αφήσουν πίσω τον Γκλας, που έχει χτυπηθεί άσχημα από μια αρκούδα, με το γιο του κι άλλους δυο για να τον προσέχουν. Τελικά, ο Γκλας θα μείνει μόνος, θα παλέψει μέχρις εσχάτων για την επιβίωσή του και θα κυνηγήσει την εκδίκηση.

Στο επίκεντρο του σκηνοθέτη βρίσκεται το χωρίς όριο ένστικτο της επιβίωσης και η χαμένη σύνδεσή μας με τη φύση. Η ταινία είναι προτεινόμενη για δώδεκα Οσκαρ (αν και αυτή τη φορά δεν κερδίσει ο Ντι Κάπριο, θα μιλάμε για συνωμοσία εναντίον του...).

ΦΡΑΝΚ ΜΠΑΙΕΡ

Ιάκωβος, ο ψεύτης

Γυρισμένη στα 1974, η ταινία αποτελεί τη μόνη υποψηφιότητα για Οσκαρ της ανατολικής Γερμανίας. Ο Ιάκωβος, εβραίος που μένει σε γκέτο, προκειμένου να σώσει έναν παράτολμο συνάδελφό του από μια αποκοτιά, εφευρίσκει το ψέμα ότι έχει ραδιόφωνο και πως μαθαίνει ότι οι Σοβιετικοί επελαύνουν στον πόλεμο. Σύντομα, ο Ιάκωβος βρίσκεται να τροφοδοτεί το γκέτο με ολοένα και περισσότερες θετικές ψευδείς ειδήσεις για τους Σοβιετικούς, μέχρι το ψέμα του να αποκαλυφθεί. Ωστόσο, αυτό το διάστημα, σχεδόν εξέλιπαν οι αυτοκτονίες στο γκέτο.

Μια γλυκόπικρη ματιά σε μια πολύ βαριά ιστορία, η οποία αναδεικνύει την ανάγκη για ελπίδα και αξιοπρέπεια, ακόμα και στις πιο δύσκολες συνθήκες. Μ' έναν τρόπο, είναι κι αυτή μια ταινία επιβίωσης...

Ελένη Π.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Ολα είναι συμφωνημένα, μένει μόνο το πώς θα τα περάσουν

Ο θείος Βολφ είχε προειδοποιήσει από το Βερολίνο: «Η στάμνα δεν πρέπει να πηγαίνει στο πηγάδι τόσο συχνά, μέχρι να σπάσει. Αυτό δεν είναι για το καλό της στάμνας». Τ' ανιψάκια στην Αθήνα, όχι μόνο άκουσαν τη συμβουλή του αυστηρού θείου, αλλά έστειλαν και το πιο χαρωπό ανιψάκι στο Βερολίνο, να υποβάλει τα διαπιστευτήριά του και να πει: «Η ανάμιξη του

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές, με το Μνημόνιο-3 στην τσέπη, αδιαφορούν για την τύχη της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, όπως αδιαφόρησαν και για την τύχη της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Αυτοί επιμένουν στην εφαρμογή των συμφωνημένων (pacta sunt servanda, όπως είπε και ο πρόεδος Πάκης στο Βερολίνο, δικαιώνοντας τον τίτλο αυτής της σελίδας στο

ΔΝΤ είναι συμφωνημένη. Αυτή είναι η δέσμευσή μας».

Ο Ευκλειδάκος επέλεξε μια γερμανική εφημερίδα για να διακηρύξει ότι η δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης είναι δεδομένη. Ομως, πριν κυκλοφορήσει η «Χάντελσμπλατ» με την αποκλειστική του συνέντευξη, ο ζαβολιάρης μπάτλερ του θείου Βολφ, εκείνος ο αχώνευτος Γερούν με τα λαδωμένα μπουκλάκια, φρόντισε να το κάνει βούκινο. Προσερχόμενος στο Eurogroup, είπε στους δημοσιογράφους πως η Ελλάδα αποδέχεται τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα και πως για αυτό τον έχει διαβεβαιώσει και ο υπουργός Οικονομικών, Ευκλείδης Τσακαλώτος.

Στην Ελλάδα έγινε το σχετικό σούσουρο, οπότε ο Τσακαλώτος έσπευσε άρον-άρον να διανείμει το λινκ προς τη συνέντευξή του στη «Χάντελσμπλατ», για να μη φανεί πως ο ελληνικός λαός πληροφορείται από τον Ντεϊσελμπλούμ αυτά που δεν του λέει η κυβέρνηση. Γιατί το πρωί της ίδιας μέρας (την Παρασκευή 15 Γενάρη έγιναν όλ' αυτά), η τσίφτισσα και καραμπουζουκλού Ολγα είχε κάνει άλλη μια... περήφανη δήλωση, σύμφωνα με την οποία το ΔΝΤ θα επιλέξει μόνο του αν θα μπει στη χρηματοδότηση του τρίτου ελληνικού «προγράμματος». Λες και υπήρχε περίπτωση να μην αποφασίσει μόνο του το ΔΝΤ, αλλά να του το επιβάλλουν. 'Η λες και η συζήτηση γινόταν για το τι θ' αποφασίσει το ΔΝΤ και όχι για τη θέση της ελληνικής κυβέρνησης στο θέμα.

«Ζήτημα ΔΝΤ» ουδέποτε έχει τεθεί πραγματικά. Εχει κλείσει από τον περασμένο Ιούλη, όταν ο Τσακαλώτος υποχρεώθηκε να στείλει επιστολή στη Λαγκάρντ, ζητώντας από το ΔΝΤ να συμμετάσχει στο τρίτο ελληνικό «πρόγραμμα». Να συμμετάσχει **άμεσα** και όχι από το Μάρτη του 2016, όπως προέβλεπε η συμφωνία που υπέγραψε ο Τσίπρας στο Eurosummit στις 16-17 Ιούλη. «Ζήτημα ΔΝΤ» υπάρχει μόνο προπαγανδιστικά. Το έθεσε ο Τσίπρας σε μια συνέντευξή του στους Financial Times το Δεκέμβρη, το είπε και καναδυό φορές η Γεροβασίλη. Επίσημα, όμως, ουδείς και σε οποιοδήποτε επίπεδο έθεσε τέτοιο ζήτημα.

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, όμως, έδειξαν ότι δεν ανέχονται ούτε τις δημαγωγικές διαφοροποιήσεις, ότι δεν αναγνωρίζουν ούτε τις ανάγκες «εσωτερικής κατανάλωσης» μιας κυβέρνησης εξαρτημένης χώρας. Γι' αυτό και απαίτησαν από τον Τσακαλώτο να κάνει δημόσια δήλωση.

Οι Τσιπραίοι, όμως, δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να αναζητούν προπαγανδιστικά τρικ για εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Τρικ που όσο περνάει ο καιρός αποκαλύπτουν πανικό και απόγνωση. Ετσι, με το που επέστρεψε στην Αθήνα, έβαλαν τον Τσακαλώτο να δώσει συνέντευξη Τύπου (του έβαλαν μάλιστα και τη Γεροβασίλη σαν μπάστακα, μπας και δεν τα πει καλά), για να καλέσει το ΔΝΤ... να ξεκαθαρίσει τη θέση του και να πει αν όσα κυκλοφορούν για το Ασφαλιστικό είναι δικές του διαρροές! Και βέβαια, το ΔΝΤ «άδειασε» με κομψότητα τον Τσακαλώτο, βάζοντας τον επί του Τύπου εκπρόσωπό του να δηλώσει ότι «συνεχίζει να αξιολογεί την ελληνική πρόταση για το Ασφαλιστικό». Ούτε λέξη παραπάνω. Το ΔΝΤ αρνήθηκε να παίξει το παιχνίδι των Τσιπραίων, κάνοντας κάποια δήλωση διάψευσης των διαρροών, που αυτοί θα μπορούσαν να εκμεταλλευτούν προπαγανδιστικά.

Τι έμεινε απ' όλο αυτό; Απολύτως τίποτα. Η προπαγάνδα των συριζαίων για «σκληρή διαπραγμάτευση» με το «κακό» ΔΝΤ, που θέλει να κάνει χειρότερο το σχέδιο Κατρούγκαλου, έπεσε στο κενό. Ακόμα και στην ωραιοποιημένη του μορφή το σχέδιο Κατρούγκαλου απορρίπτεται συλλήβδην από το σύνολο των ασφαλισμένων (εργατών και μικροαστών), με αποτέλεσμα η κυβερνητική προπαγάνδα να είναι άνευ αντικειμένου και στο Μαξίμου να μεγαλώνει ο πανικός, καθώς αναλογίζονται ότι οσονούπω πρέπει να βγάλουν από το συρτάρι το πραγματικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο και να προσπαθήσουν να το ψηφίσουν στη Βουλή.

προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας»), ενώ αφήνουν στο ελληνικό πολιτικό σύστημα να βρει το καταλληλότερο κυβερνητικό σχήμα για την εφαρμογή των συμφωνημένων. Οι εκκλήσεις για επίδειξη **επιείκειας**, που δημόσια απηύθυνε ο Τσακαλώτος στο ΔΝΤ (μιλάμε για τον απόλυτο πανικό), πέφτουν στο κενό. Τα συμφωνημένα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα μπορεί να τα ακυρώσει μόνο ο σκληρός ταξικός αγώνας.

ΥΓ. Προσερχόμενος στο Eurogroup, ο Ντεϊσελμπλούμ δεν παρέλειψε να ξεφτιλίσει και πάλι τον Τσακαλώτο. «Θα χρειαστούν μήνες, όχι εβδομάδες» για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, είπε. Επανέλαβε, δηλαδή, τα ίδια που είχε πει πριν από τρεις βδομάδες. Στο μεταξύ, ο Τσακαλώτος είχε διανείμει –μετά τη συνάντησή τους στο Αμστερνταμ- non paper στο οποίο υποστήριζε ότι «ο κ. Ντάισελμπλουμ διευκρίνισε ότι οι "μήνες" που είχε αναφέρει ότι χρειάζονται για την πρώτη αξιολόγηση αφορούσαν και το χρέος μαζί», ενώ στη συνέντευξή του στη «Χάντελσμπλατ» είχε κάνει ένα λογοπαίγνιο, λέγοντας ότι «ανάμεσα στους μήνες και τις μέρες είναι οι βδομάδες, οπότε η συμφωνία μπορεί να γίνει σε τέσσερις βδομάδες». Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, ο Ντεϊσελμπλούμ επέλεξε να τον διαψεύσει δημόσια.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Νεο-επιδρομείς

Η δήλωση του γραμματέα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ για τους διορισμούς συγγενικών του προσώπων σε θέσεις συμβούλων στελεχών της κυβέρνησης, ακόμα και ορθογραφικά-συντακτικά αποπνέει την αλαζονεία της εξουσίας. «Επονήτισσα», «ώντας», «χώρευαν», «ηλείας», «αντρίωμα» είναι μερικά από τα μαργαριτάρια που συλλέξαμε με μια πρόχειρη ανάγνωση, χώρια οι συντακτικές ελληνικούρες. Το ότι ο γραμματέας της Νεολαίας του κυβερνώντος κόμματος, που ασφαλώς γνωρίζει ότι τα ελληνικά δεν είναι... το δυνατό του σημείο, εκδίδει μια ανακοίνωση αποφεύγοντας να τη δώσει για μια στοιχειώδη επιμέλεια, και τα κομματικά Μέσα την αναπαράγουν αυτούσια, σημαίνει ότι μας έχουν «γραμμένους κανονικότατα».

Φυσικά, η ορθογραφία και η σύνταξη του Σχινά-Παπαδόπουλου είναι το έλασσον. Η μπόχα του πολιτικού κωλοπαιδισμού, που αναδύεται από κάθε φράση αυτού του κειμένου, είναι το μείζον. Οι αντάρτες του ΕΛΑΣ και του ΔΣΕ, οι δεσμώτες των ξερονησιών, οι αγωνιστές του Πολυτεχνείου αγωνίστηκαν για να διορίζονται ο Σχινάς-Παπαδόπουλος και οι όμοιοί του σύμβουλοι στα υπουργεία, προκειμένου να εφαρμόσουν τη βαρβαρότητα των Μνημονίων! Μεγαλύτερη ύβρις στους χιλιάδες αγωνιστές που μαρτύρησαν, αφού προηγουμένως έχασαν τα πάντα, δε θα μπορούσε να υπάρξει.

Την ιταμότητα και τον πολιτικό κωλοπαιδισμό του Σχινά-Παπαδόπουλου, που στα μάτια των αριστερών δεν μπορεί να την κρύψει η σπέκουλα των πασοκοδεξιών, την αντελήφθη η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και τον διέταξε να κάνει διορθωτική δήλωση, σύμφωνα με την οποία στον «αμιγώς κυβερνητικό μηχανισμό» πρέπει να τοποθετηθούν άνθρωποι «που πιστεύουν στο πολιτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ, το έχουν επεξεργαστεί, παλεύουν για αυτό και έχουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για να το φέρουν εις πέρας».

Ασορτί με την -καθ' υπαγόρευση- δεύτερη δήλωση του Σχινά-Παπαδόπουλου ήταν και οι δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών, που μας παρέπεμψαν στα γραφεία του Ολάντ και του Ομπάμα! Ετσι, από το μείζον φτάσαμε στο μέγιστο. Κι εμείς «δικαιούμαστε» να το θυμίσουμε, γιατί αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, στηλιτεύσαμε το φαινόμενο της στρατιάς των συμβούλων, που το βλέπαμε να αναπαράγεται, παρά τις προεκλογικές διακηρύξεις ότι αυτοί θα περιορίσουν τους συμβούλους σε ελάχιστους και θα χρησιμοποιήσουν στα γραφεία των υπουργών δημόσιους υπάλληλους.

Η μια πλευρά της δράσης αυτής της καμαρίλας (που δεν αποτελεί συριζαίικη επινόηση, αλλά επινόηση των προηγούμενων κυβερνήσεων, που μια χαρά βολεύει και τον ΣΥΡΙΖΑ) είναι πως μπορεί και οργανώνει τα ρουσφέτια, τις συμφωνίες κάτω από το τραπέζι και τις παρανομίες, παρακάμπτοντας τη διοικητική ιεραρχία, η οποία μπορεί να μην είναι πάντοτε πρόθυμη να συναινέσει ή να το βουλώσει (υπάρχουν και δημόσιοι υπάλληλοι με φιλότιμο και θάρρος, ως γνωστόν).

Η άλλη πλευρά είναι το βόλεμα των «ημετέρων». Το βόλεμα του στενού κομματικού μηχανισμού, που πρέπει να γλυκαθεί στο «μέλι» της εξουσίας, ώστε -εκτός των άλλων- να πάψει και να γκρινιάζει. Ακόμα κι αν τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης υπήρχαν κάποιοι που πίστευαν (λέμε τώρα) ότι θα φέρουν κάποια αλλαγή υπέρ των φτωχών και των αδύνατων, μετά το καλοκαίρι του 2015 έχασαν την (όποια) αθωότητά τους. Στον κρατικό μηχανισμό, «πάντα για τό κόμμα, μόνο για το κόμμα» (όχι για το λαό), όπως λέει και ο Σχινάς-Παπαδόπουλος, βρίσκονται άνθρωποι αποφασισμένοι να εφαρμόσουν με λύσσα το Μνημόνιο και να κρατηθούν όσο περισσότερο μπορέσουν στην εξουσία.

«Μεροκάματο», «τυχερά» και βόλεμα των δικών μας, όσο έχουμε την «κουτάλα» είναι το δόγμα των νεο-επιδρομέων του κρατικού μηχανισμού. Ο Σχινάς-Παπαδόπουλος με τον κυνισμό του έγινε το σύμβολό τους. Ανθρωποι που δε διστάζουν να τσακίσουν ένα γονατισμένο λαό έχουν χάσει προ πολλού κάθε «ηθικό πλεονέκτημα».

Π.Γ.